

ప్రస్తావం

ప్రస్తావం

మార్చి 2013

ప్రస్తావం 10

ప్రస్తావం ప్రపంచ

చూస్తున్నారా! సాహిత్య ప్రస్తావం వెబ్‌సైట్ !!

విషాదం ప్రపంచం 2013

- కథలు (16)
- సమాజ విషాదాలు
- కథలు
- అభిమానాలు
- సమాజ విషాదాలు
- కథలు
- ప్రస్తావాలు
- కథలు
- సమాజ విషాదాలు - ఇంగ్లీషు
- కథలు
- కథలు (12)
- ఉన్నత కథలు విషాదాలు
- ప్రస్తావాలు (16)
- సమాజ విషాదాల కథలు + ఇంగ్లీషు విషాదాలు (16)
- కథలు - నృసాగియులు విషాదాలు (16)
- కథలు (4)
- కథలు

ధీర్ఘమౌలిక జనవరి 4 నుండి 10 వరకు జరిగిన ప్రపంచ పుస్తక మహాత్మవంలో బుక్ అర్ట్

కుట్టలను వమ్ముచేయాలి

మానవత్వంలేని ముప్పుర హంతకుల ఉన్నాదు హత్యాకాండకు అమాయకులే అత్యధికంగా బలపుతుంటారు. దిల్సుభ్నసగర్ లో హత్యాకాండకు హంతక విధ్వంసానికి ప్రాణాలు కోల్పేయిన వారంతా అలాటివారే. మానని ప్రణంలా తయారైన రకరకాల ఉగ్రవాదాల హత్యాకాండతో వర్తమాన ప్రపంచం అందులో భాగంగా భారతదేశం కూడా తల్లిడిలిపోతున్నాయి. ఈ క్రమంలో ప్రైదరాబాదు నగరం కూడా ఉగ్రవాద మారణహోమాలకు ఒక కేంద్ర బిందువుగా మారడం అత్యంత ఆందోళనకరం.

లుంబిని, గోకులచాట పేలుళ్ళ తరుణంలోనే రాజధాని గుండె చెదిరింది. గత మూడేళ్ళలోనూ రాష్ట్రంలో తిఫ్ఫ్ వేసిన అనిఖ్యతి నడుమ ప్రైదరాబాదులో పోటాపోటీ మతతత్వాల మధ్య పొంచి ఉన్న ప్రమాదంపై ప్రమత్తత ఊహకందని విషయం. అప్పల్ గురు ఉరితో సహ అనేకానేక కారణాలు ఏకరువు పెట్టాచ్చు గానీ అన్నిటికన్నా కీలకం అలసత్వమే. ఉగ్రవాద కుట్టలను ఛేదించడం నూటికి నూరుపాళ్ళు సాధ్యం కాకపోవచ్చు గానీ విశ్వంభుల మారణ వ్యాహాలను ఆరికట్టడానికి పటిష్టమైన నిఘా, నియంత్రణ అవసరం. ఘటన జరిగిన తర్వాత గంభీర ప్రకటనలు ఎన్న చేసినా వ్యర్థమే. ఇప్పుడు కూడా ఘటనా స్థలంలో సిసి కెమెరాల వైఫల్యం, కమీషనర్ పర్యటన సమయంలోనే విద్రోహాలు తప్పించుకోవడం వంటివన్నీ ముందు జాగ్రత్త లోపాన్ని సూచిస్తున్నాయి. ఇన సమృద్ధంగా ఉండటమే గాక గత ఘటనలకూ రంగస్థలమైన దిల్సుభ్నసగర్ పంటి చోట్ల ప్రత్యేక నిరంతర నిఘా ఏర్పరిస్తే ఇలాటివి నివారించే అవకాశం కొంతైనా ఉండేది.

సాహిత్య జీవులెప్పుడూ మత సామరస్యాన్ని, సుప్రాద్మావాన్ని కాపాడతారు. ప్రత్యేకించి ఇలాటి సంక్లిష్ట సమయంలో రాజకీయ విభేదాలకు, కుల, మత, ప్రాంతీయ తేడాలకు అతీతంగా ప్రతివారూ భుజం కలిపి నిలవాలి. స్వార్థ ప్రయోజనాల కోసం రకరకాల ప్రచారాలతో పక్కదోష పట్టించే శక్తులకు ఏ మాత్రం అవకాశం రాకుండా జాగ్రత్తపడాలి. ముఖ్యంగా ప్రైదరాబాదీలు మతసామరస్యాన్ని నిలబెట్టుకుని కుటీల శక్తుల కుట్టలను వమ్ముచేయాలి. మృతులకు ఇదే మా ప్రగాఢ సంతాపం. ఈ ఘటనలో క్షత్రగాత్రులైన వారు త్వరితంగా కోలుకోవాలని ఆకాంక్ష.

ముఖచిత్రం: ధిలీలో జరిగిన ఇండియా ఆర్ట్షఫెయర్ 2013 ఓ ఘృత్యం. పోటీలు, లోపలి వ్యాపం: గుడిపూడి విజయరావు

బోమ్మలు: తుంబలి శివాజి, వెంకటేష్, భాస్కర్

ఈ సంచికలో...

ఎన్నోలమ్మి (కథ)	2
కవితలు	10
వాసిరెడ్డి సీతాదేవి నవలలో సామాజిక దృవ్యాధం	11
కవిత	13
ఉత్తమ కథకుడు శశిల్లి	14
కవిత	16
అంతర్జాలంలోని తెలుగు వెలుగులలో	
బాలల కోసం ప్రసరిస్తున్న కిరణాలు	17
కవితలు	21
అమ్మా నన్ను ప్రేమించచూ! (కథ)	22
కవితలు	26
కళాభిమానులకు విందు	27
కవితలు	30
చిన్ని (కథ)	31
కవితలు	35
సమాజానికి కావాలిను 'జూతకర్రలు'-చాతుర్య	36
కవిత	38
పైవేటుక దాసోహం ప్రజలకు కరెంటు భారం	39
కవితలు	42
స్నేకారం	43
కవితలు	45
డైరీ	46

సంపాదకవర్గం

తెలకపల్లి రవి (సంపాదకుడు)

క.ఆనందాచారి

వీరప్రసాద్

వల్లభాపురం జన్మార్థన

క. లక్ష్మియ్, మెనజర్

చిట్టామా సాహిత్య ప్రసాన్

ఎం.చెచ.ఫస్ట్, ప్లట్ నెం. 21/1, అజామాబాద్, అర్మినిస్ కళ్యాణమండపం దగ్గర, ప్రైదరాబాద్-500 020,
ఫోన్ : 27660013, 9490099059
ఫోక్స్, 040-27635136,

ఇమెయిల్ : ssprasthanam@gmail.com
www.prasthanam.com

రసైల్ వీ

ఒంచోలు నూరుజీవిచ్
ప్రాణిషేషన్

జనమంతా గుంపుగూడి చోద్యం చూస్తున్నారు. లోపల్చించి సన్నగా ఏడుపు మాత్రం వినబడుతోంది. ఏమీ పనీపాటూ లేనివాళ్ళు అక్కడే నిలబడి ఆత్రంగా గుంపులోకి చొరబడి ఆ ఏడుపు ఎవరిదో, ఏం జిరిగిందో తెలుసుకోవాలని ప్రయత్నిస్తుంటే, పనీపాటూ ఉన్నట్లు చెప్పుకునేవారు మాత్రం అదేదో తమ ప్రిస్టేజ్ ప్రాభ్లం అన్నట్లుగా అటుకేసి ఓ చూపు విసిరి తమకేమీ పట్టనట్లు నటిస్తూ వెళ్లిపోతున్నారు. గేదెల కోసం మేత కోసుకొని అదే దారినవస్తున్న మస్తాన్చీ ఆ గుంపును చూసింది. ఏమీ అర్థంకాక గుంపును సమీపించి అక్కడివారిని అడిగింది. ఎవరూ విషయం సరిగా చెప్పడం లేదు. పిచ్చిదంటారు, పడిపోయిందంటారు, ఏడుస్తుందంటారు. ఇట్లు అయితే లాభంలేదనుకొని గడ్డిమోపు పక్కన పడసి జనాన్ని తోసుకుంటూ లోపలికి వెళ్చింది. అక్కడి ధృశ్యం చూడగానే మస్తాన్చీ కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి. ఒంట్లే బట్టలు ఉన్నాయన్న మాటేగానీ శరీరాన్నంతా తమ చిరుగుల్లోంచి ప్రదర్శిస్తున్నాయి. పిచ్చిపిల్లకు ఆ స్పృహితి లేదు. స్పృహలో ఉన్నవారిలో కొందరు మాత్రం ఆ చిరుగుల్లోని అందాలను ఆస్పుదిస్తున్నారు.

రోడ్డుపై పొర్కుతూ ఆ పిల్ల ఏడుస్తుంటే మస్తాన్చీ విలవిల్లడిపోయింది. ఆ అమ్మాయిని పట్టుకుని ‘ఏమ్మా ఎందుకేడుస్తున్నార్?’ అడిగింది మస్తాన్చీ.

‘నొప్పేస్తోంది’ ఏడుస్తూ చెప్పింది ఆ అమ్మాయి.

ఇందాకటి నుంచి నొప్పి, నొప్పి అని ఏడుస్తూనే ఉంది అన్నారు ఆ గుంపులో నుంచి ఎవరో.

‘చిడ్డ అట్టా మెలికలు తిరిగిపోతుంటే ఎలా చూస్తూ ఉండగలుగుతున్నారు?’ గడ్డించింది మస్తాన్చీ.

‘అనలే పిచ్చిది. మీదకెగబడి కొరికితే? అందుకే దూరంగా నిల్చున్నాం. నువ్వు దూరంగా జరుగు, లేదంటే మీదబడి రక్కినారక్కుతుంది’ అన్నారు మరొకరు హెచ్చరికగా.

‘భీ, నోర్చుయ్యండ్రా! గుండెలవినేలా ఆ పిల్ల ఏడుస్తుంటే అలా ఎలా మాట్లాడగులుగుతున్నారు? పిచ్చిపిల్ల అయితే మాత్రం నొప్పేట్కాడా, ఏడవకూడదా? కనీసం జాలి లేకుండా ఎలా మాట్లాడగులుగుతున్నారు?’ విసుక్కుంది మస్తాన్చీ.

ఆ పిచ్చిపిల్ల మాత్రం అమ్మా నొప్పి అంటూ రోడ్డుపై పొర్కుతోంది.

‘ఎక్కడ నొప్పిస్తోంది?’ అడిగింది మస్తాన్బీ.
పొట్టమీద చెయ్యి ఆన్ని చూపింది ఆ అమ్మాయి.
ఆ అమ్మాయి పొట్టపై చెయ్యి ఆన్ని ఇక్కడేనా అడిగింది మస్తాన్బీ.

కాదనుట్లు తల ఊపి మస్తాన్బీ చేతిని ఇంకొంచెం కిందికి జరిపింది ఆ అమ్మాయి.

పొత్తు కడుపులో నొప్పి అని అర్థం చేసుకుంది మస్తాన్బీ
‘పాపం బిడ్డ అన్నం తిని ఎన్నిరోజులైందో.’ ఆకలితో కడుపులో నొప్పి
వచ్చినట్లుంది’ అంటూ కళ్ళాత్తుకుంది మస్తాన్బీ.

పక్కయన్న ఒకామె ‘ఇకలి కాదమ్మా! ఆకలేస్తుందనుకని
అన్నం పెట్టబోతే చూడు ఆ అన్నం డబ్బా నేలకేసి కొట్టింది’ అంటూ
మట్టిపొలైన అన్నం చూపించింది.

మరందుకేడుస్తోందా అని ఎంత ఆలోచించినా ఎవరికి
అర్థం కాలేదు. ఇంతలో ఎవరికో పురుఢుపోసి అదే వీధివెంట వస్తూ
ఈ తత్తంగమంతా చూసింది ఓ మంత్రసాని. ఎందుకో అనుమానం
వచ్చిందామెకు. అందరినీ పక్కకు జరిపి ఆ
అమ్మాయి నాడి పట్టుకుని చూసి చిన్నగా
నిట్టార్చింది.

‘ఏంటవ్వా! ఏమైంది? హేము
ఎంత ప్రయత్నించినా అర్థం కావడం లేదు.
ఈ పిల్లకేమో చెప్పడం చేతకావడం లేదు.
నీకేమన్నా అర్థమైందా?’ అడిగింది మస్తాన్బీ.

‘మస్తానీ, ఏదైతే అనుమానించావో
అదే అయింది. ఎలా చెప్పాలో అర్థం కావడం
లేదు’ అంది మంత్రసాని.

‘ఏంటవ్వా, ఏమనుమానించావో?
ఏమైంది?’ అదుర్గా అడిగింది మస్తాన్బీ.

‘ఈ పిచ్చిది కడుపుతో ఉంది’
అంది మంత్రసాని.

పొక్కాట్టినట్లు చూశారంతా. ఆ గుంపులో ఉన్న
మగవాళంతా ఒకరి తరువాత ఒకరు మెల్లగా జారుకున్నారు.

‘పిచ్చిపిల్ల అని కూడా చూడకుండా ఇంత దారుణానికి
ఎవరు ఒడికట్టుంచారు? తనను గురించి తాను పట్టించుకునే ధ్వని
కూడా లేని ఈ పిల్ల కడుపులో మరో జీవా? ఏంటవ్వా ఏంటే దారుణం’
తల్లిడిల్లిపోయింది మస్తాన్బీ.

‘మన వీధిలో పనీపాటూ లేకుండా తిరుగే జులాయి
వెధవలున్నారు? వారి పనే అయి ఉంటుంది?’ అంది ఒకామె.

‘పాళ్ళనే కాదులే, ఇక్కడ ఎవరినీ తక్కువ అంచనా
వెయ్యాడానికి లేదు. ఎందుకంటే అందరి కళ్ళూ ఆ పిల్లమీదే. ఈ
విషయంలో మనం ముందే ఏదైనా జాగ్రత్త తీసుకొని ఉండాల్సింది’
అంది మస్తాన్బీ.

‘మా మగాళ్ళు అలాంటి వాళ్ళేమీ కాదు. మీరనవసరంగా
మా వాళ్ళ మీద రాళ్ళేన్నన్నారు’ అంటూ రుసరుసలాడుతూ

వెళ్ళిపోయారు కొందరు.

‘ఈ పిల్ల రోజుంతా వీధుల్లోనే తిరుగుతుంది కాబట్టి ఈ
అఫూయిత్యం కచ్చితంగా రాత్రిపూటే జరిగి ఉంటుంది’ అంది
మంత్రసాని.

‘నిజమే అవ్వా! ఈ పిల్ల రాత్రిక్కు ఆ బళ్ళే పడుకుంటుంది.
ఆ స్వాల్యము కాపలాగా వాచ్చేమెన్ ఉన్నాడు కదా! బహుశా వాడేమైనా
....’ అంటే అనుమానం వెలిబుచ్చింది ఒకామె.

‘ఇహ ఎవరేమనుకున్నా జరగాల్సిందంతా జరిగిపోయింది.
ఇప్పుడింకేమి చేయగలం, చూస్తాండటం తప్ప’ నిట్టార్చింది
మంత్రసాని.

‘ఈ విషయాలన్నీ తరువాత కానీ ముందీపిల్లకు నొప్పి
తగ్గడానికి ఏమైనా చెయ్యావ్వా’ అడిగింది మస్తాన్బీ.

‘నాదంటా నాటు వైద్యం మస్తానీ, ఆస్త్రుతికి తీసుకుపోతే
మంచిదేమో!’ అంది మంత్రసాని.

‘చూస్తా, చూస్తా బిడ్డను ఇలా వదిలెయ్యడానికి
మనసాప్పడం లేదు. దాక్కరు దగ్గరికి
తీసుకుపోదాం. తలా ఓ చెయ్యి వెయ్యండమ్మా
బిడ్డను బతికించి నోళ్ళమువుతాం’ అంది
మస్తాన్బీ.

‘ఏవో నమ్మా మాంయింట్లే
ఇట్టాంటివి ఒప్పుకోరు’ అంటూ
లేచేళ్ళపోయిందోకామె.

‘సామెగుడనలే మంచోదు కాదు.
వయసులో ఉన్న పిల్లను చూశాడంటే నా
కాపురానికి ఎసరొస్తుంది’ అంటూ దీర్ఘం
తీసిందిమరొకామె.

‘మాకే తింటానికి లేదు. ఇంకా ఈ
పిచ్చిదాన్ని కూడా పోషించే స్తోమత లేదు’
అంది ఇంకొకామె.

ఇలా తలా ఒక కారణం చెప్పి అందరూ జారుకున్నారు.
చివరికి మస్తాన్బీ, మంత్రసాని మాత్రం మిగిలారు. ఓ చిన్న నవ్వు
నవ్వి నీందుకు మస్తానీ, సువ్వు నీ దారి చూసుకో. ఇదంతా జరిగే
పనికాదు’ అంది మంత్రసాని.

‘ఏంటవ్వా! సువ్వు అలా అంటావు. బిడ్డ అవస్థ చూస్తే
కడుపుతలుకుపోతోంది. నా వల్ల కాదు. నేను చూస్తా ఉండతేను.
నాకు చేతనైంది నేను చేస్తాను’ అంది మస్తాన్బీ జాలిగా ఆ పిల్లను
చూస్తా.

‘ఏం సాయం చేస్తావీ! మస్తానీ! సువ్వు నానా కష్టాలు
పడుతున్నప్పుడు నీకెవరు సాయం చేశారు? అయినా సువ్వు చెప్పినట్లే
అనుకుందా. ఇప్పుడాపిల్లని ఆస్త్రుతిలో చేర్చస్తావు. బాగానే ఉంది.
ఆ తర్వాత సంగతేంటే? దాన్ని ఎవరు చూసుకుంటారు. మట్టి రోడ్ల
వెంటపడి తిరుగుతుంది, గెంతుతుంది, ఎగురుతుంది. ఈ దుమ్మా
ధూళిలో పొర్చుతుంది. ఎవరన్న జాలిపడి ఓ ముడ్డ పెడితే తింటుంది.

లేదంటే ఏడున్న పడుకుంటుంది. కథ మళ్ళీ మొరటికొస్తుంది, అప్పుడేం చేస్తావ్. ఎల్లకాలం దానికి కాపలా ఉంటావా? నువ్వే రెక్కల కష్టం చేసుకు బతుకుతున్నావ్, నీకెందుకొచ్చిన తలనొప్పి' నచ్చజెప్పజూసింది మంత్రసాని.

'అవ్యై! తర్వాత ఆలోచ్చిద్దాంలే కానీ ముందు ఆప్సుత్తికి తీసుకుపోదాం. నువ్వున్నా కాస్త సాయం పట్టవ్వా' అంది మస్తాన్సీ.

జింకా మనమర్లో మంచితనం బతికే ఉంది అనుకుంది మంత్రసాని తనలోతాను.

* * *

'నాకేమీ తెలీదు తల్లో అంటే నీకు ఎందుకు అర్థం కాదు. నా వయసు అర్థాన్నా దాటింది. ఈ ముసలోడు ఆ పిచ్చిదానికి కడుపెట్టాతేస్తాడు?' వాదించాడు వాచ్చమెన్.

'కడుపు తేవడానికి ఆ వయసేమీ ఎక్కువ కాదులే. నిజం చెప్పు. ఈ పిల్ల స్థితికి కారణం నువ్వే కడూ!' గద్దించింది మస్తాన్సీ.

'ఎన్నిసార్లు చెప్పాలిహే. నాకు తెలీదు' అన్నాడు వాచ్చమెన్.

'నాకేమీ తెలీకపోతే పిచ్చిలో కూడా

ఈ పిల్లని అడికితే నీ ఇంటి దగ్గరకే తీసుకొచ్చి ఎందుకు నిలబడుతోంది?' కోవంగా అరిచింది మస్తాన్సీ.

'అకలితో మాడి చస్తోందని దానికి కాస్త కూడు తగలేతా. ఆ విశ్వాసంతో అది నా ఇంటి ముందుకొస్తే నా తప్పా?' రెట్టించాడు వాచ్చమెన్.

'చూడరా, బాబూ! నువ్వున్నదే నిజమనుకుండాం. ఆ పిచ్చిదానికి కూడట్టి నువ్వే పోషించట్టేదుగా! ఆ పిల్లకు లోహకాకరు చూపున తలా ఓ ముద్ద వడేస్తున్నారు. అందరినీ వదిలేసి నీ ఒక్కడి మీదే ఆ పిల్ల విశ్వాసం ఎందుకు చూపిస్తున్నట్లు. అహా! నాకు తెలీక అడుగుతాను' అంది మంత్రసాని.

'అదంతా నాకేం తెలుసు. నన్నడిగితే ఎట్టా?' మొండిగా వాదించాడు వాచ్చమెన్.

'అదే అదే నీకేం తెలుస్తది పాపం. నీ పెళ్ళాన్నడిగితే తెలుస్తుంది పద' అంటే గేటు తోసుకు లోపలికెళ్ళారు ఇడ్డరూ.

'అరే! అలా తోసుకొస్తారేంటి' అంటూ వారించబోయాడు వాచ్చమెన్.

'ఏముమ్మా! లోపలున్నావా?' అంటూ కేకేసింది మస్తాన్సీ.

'ఎవరూ?' అంటూ బయటికొచ్చింది వాచ్చమెన్ భార్య.

పిచ్చిపిల్లను, మస్తాన్సీని, మంత్రసానిని చూశాక ఆమెకు విషయం అర్థమైంది. ఆ పిచ్చిపిల్లను తిండి వంకతో ఇంటికి తేవడం, తను ఏమరుపాటుగా ఉన్నప్పుడల్లా ఆ పిల్లను తాకడం, పిచ్చి చేప్పలు చేయడం చూసి కూతురు వయసున్న పిల్ల అని మొహం వాచేలా చీవాట్టు పెట్టింది కూడా. దాంతో ఆ పిల్లను ఇంటికి తీసుకురావడం

మానేశాడు కానీ ఆమెకు మాత్రం భర్తపై అనుమానంగానే ఉంది. ఆఖరికి తన అనుమానమే నిజమని వచ్చిన వాళ్ళ వాలకం చూస్తుంటే ఆమెకు అర్థమైపోయింది.

'ఏమ్మా! ఏమలా బొమ్మలా నిలబడ్డావ్?' అంది మంత్రసాని.

'అశ్చే అదేం లేదే. ఇలా అంతా కట్టకట్టుకుని మా ఇంటి మీదికి పడ్డారేంటా అని చూస్తున్నా' అందామె తన తత్తరపాటు కప్పిపుచ్చుకుంటూ.

'తినబోతూ రుచెందుకడుతావు. అక్కడికే వస్తున్నాం. ఈ పిచ్చిపిల్ల కడుపుతో ఉంది. ఆ విషయం గురించే మాట్లాడుమాని వచ్చాం' రెండు ముక్కల్లో ముగించేసింది మస్తాన్సీ.

'అదా! నాకెప్పుడో తెలిసిందిలే. ఊళ్ళే ఆడామగా దీని గురించే చెప్పుకుంటున్నారులే. అయినా ఈ ముక్క చెప్పుడానికా పనిమాలా మా ఇంటికొచ్చారు' అంది ఏమీ పట్టునట్టు.

అనటే మస్తాన్సీ కోపం మీద ఉందేమో 'ఆ ముక్క చెప్పినోళ్ళు ఆ కడుపుకు కారణం నీ మొగుదే అని కూడా చెప్పుంటారుగా. అందుకే వచ్చాం...' అంది నొక్కుతూ.

'ఇదిగో, ఇంటాంటి మాటలంటే నాకు మా చెడ్డ చిరాకు. నా మొగుడునే నిప్పులాంటోడు. ఆడపురుగు వంక కూడా కన్నెత్తి చూడడు. ఏదో పిచ్చిదని జాలిపడి ఇంటికి తీసుకొచ్చి ఓ ముద్ద పెట్టుమని నాకు అప్పగించి తను ఎల్లిపోయేవాడు. అయినా నాకు తెలీక అడుగుతాను, ఇంట్లో నన్ను పెట్టుకుని వేరే ఆడదాని ఎంట ఎట్టాపడతాడు? ఎందుకు పడతాడు?' అంటూ విషయమంతా తెలిసినా కూడా తప్పుచేసిన మొగుణ్ణి వెనకేసుకొస్తూ.

'ఇంట్లో పెళ్ళాం ఉన్న మొగుక్కు బయట ఆడదాన్ని చూసి వెధవేపాలు వెయ్యరని రూలేమైనా ఉందా? అదే నిజమైతే ఆడదానికి ఈ బాధలెందుకూ. ఇన్ని కప్పాలెందుకూ' వెటుకారంగా అంది మస్తాన్సీ.

'అనసెలే కావాలి మీకు' చిరాకు పడింది వాచ్చమెన్ భార్య.

'ఆ పిల్ల స్థితికి నువ్వు అవున్నా కాదన్నా నీ మొగుదే కారణం. కాటట్టి ఆ పిల్లకు కావలినిసవ్వీ మీరే చూడాలి. దానికి చిడ్డ పుట్టేదాకా మందులు, ఆప్సుత్తి ఖర్చులు భరించాలి. చిడ్డ పుట్టక ఆ చిడ్డ అలనాపాలనా, చదువుసంధ్యలూ అస్తీ మీరే చూడాలి' అంటూ మాకుం జాలీచేసినట్లు అంది మస్తాన్సీ.

'ఆ పిచ్చిదాన్ని చూసుకుంటే చాలా, మీ ఇర్దర్ని కుడా చూసుకోవాలా? పోసిలే అని ఇంతసేపూ మాట్లాడుతుంటే ఆర్దర్లు వేస్తున్నామేంటీ. అంతగా కావాలంటే ఓ పదోపరకో ఇస్తా తీసుకెళ్ళండి. అంతేగానీ మీ ఇష్టం వచ్చినట్లు నోరు పారేసుకుంటే ఊరుకునేవారెవరూ లేరు' కొరకొరా చూస్తూ అందామె.

'చూడమ్మా! మొగుడిమీద ప్రేమ, నమ్మకం ఉండటం

సహజం. ఉండాలి కూడా. కాదనను. కానీ ఆ ప్రేమ గుణ్ణిది కాకూడదు. ఇక్కడ ఇద్దరి జీవితాల సమయాలు. తలా ఓ ముద్దెసి ఇన్నాళ్ళూ ఆ పిల్లలను చూసినట్టే ఇక ముందు కూడా ఈ పేట జనం చూడగలరు. కానీ నీ భర్త చేసిన తప్పను అతని చేతనే సరిదిద్దించాలని వచ్చాం. ఒకసారి ఒక ఆడానిగా అలోచించి చూడు. ఇలా తప్పులు చేసినా కూడా మన భర్తలను వెనకేసుకొచ్చి మన గొయ్యి మనమే తప్పకుంటున్నాం. ఇక చాలు’ నచ్చజెప్పాలని చూసింది మంత్రసాని.

‘మొగుదు చచ్చిన ముందలిద్దరూ తగుదునమ్మా అని వచ్చారు. డేరుకుంటే అందరూ నీతులు చెప్పేవారే’ అంటూ ధడాలున వారి ముఖం మీదే తలుపేసుకుండామె.

‘చూడు మస్తానీ! మనం కాకులమూ కాదు, కుక్కలమూ కాదు. మనుషులం. ఇలా జరుగుతుందని నాకు ముందే తెలుసు. ఇప్పుడేం చేయామనుకుంటున్నావు’ అడిగింది మంత్రసాని.

‘ఏముందవ్వా చేయడానికి. నేనా ఒంటరి పట్టిని. నాకే గనక ఓ బిడ్డ ఉంటే దానికి ఏ అపదా రాకుండా కళ్ళలో పెట్టుకు చూసుకోనూ. ఈ బిడ్డ అట్టాంటి దేగా. నేనే చూసుకోగలిగినంత కాలం చూసుకుంటా’ అంది మస్తానీ.

‘ఎంత దొడ్డ మను మస్తానీ నీది. నికివ్వుదూ వేలే జరుగుతుంది. నీ మంచితనమే నిన్ను కాపాడుతుంది. ఇక పోదాం పద’ అంది మంత్రసాని.

ఇద్దరూ నెమ్ముదిగా ఇంటిదారి పట్టారు.

* * *

‘ఎన్నెలమ్మా! ఓ ఎన్నెలమ్మా! ఎక్కడున్నావో’ కేకేసింది మస్తానీ.

‘నే చెప్పనుగా’ నమాధానం చెప్పింది ఓ కంరం.

‘మా మంచి ఎన్నెలమ్మ కదూ. ఎక్కడ దాక్కున్నా సరే వచ్చేస్తుందటా. అన్నం తింటుందట’ ఎన్నెలమ్మను వెదుకుతూ అంది మస్తానీ.

‘అయినా సరే. నే చెప్పనుగా’ అంది ఎన్నెలమ్మ.

మంచం కింది నుంచి ఆ ధ్వని రావడంతో గభాలున వంగి చూసింది మస్తానీ. మంచం కింద బాచాపట్ల వేసుకుని నవ్వుతూ కన్చించింది వెన్నెల. గబగబా మంచం ఎత్తి పక్కకు పెట్టింది.

‘ఎన్నెలమ్మా! నీకెన్నిసార్లు చెప్పాను. ఇలా మంచం కింద రాకోవ్వదని. నువ్వు అసలే ఒట్టి మనిషివి కాదు. నీ బొజ్జలో ఇంకో చిన్నపాప ఉండని చెప్పాను కదా! నువ్వెలా మంచాల కింద దూరితే పాపకు నొప్పేస్తుంది కదా’ అంది మస్తానీ.

‘అవునా! సరే అయితే, మరి ఆ చిన్నపాప ఎప్పుడు బయటకొత్తుంది’ అమాయకంగా అడిగింది వెన్నెల.

‘పస్తుంది వస్తుంది. నువ్వు గబగబా అన్నం తింటే మనం

అస్పృతికి పోదాం. అక్కడ దాక్కరమ్మ ఉందిగా ఆమె చెబుతుంది పాప ఎప్పుడొస్తుందో’ చెప్పింది మస్తానీ.

‘నేను ఆస్పృతికి రాను’ అని ఏదుపులంకించుకుంది వెన్నెల.

‘ఏందుకు రావు’ అడిగింది మస్తానీ.

‘ఇంత పేద్ద సూదితో నన్ను పొడిచేత్తారు’ ఏదుస్తూ చెప్పింది వెన్నెల.

‘నువ్వు చెబితే వినకుండా మంచం కింద దూరుతున్నావు. చిన్న పిల్లలతో గింతుతున్నావు కదా. అలా చేస్తే చిన్న పాపకు లోపల కళ్ళ తిరుగుతాయి కదా. అందుకే దాక్కరమ్మ సూది పొడుస్తోంది. అలా చేస్తే చిన్నపాప అరోగ్యంగా ఉంటుంది. తొందరగా వచ్చేస్తుంది’ చెప్పింది మస్తానీ.

‘మరి నాతో ఆడుకుంటుందా?’ అడిగింది వెన్నెల.

‘ఓ ... చక్కగా ఆడుకుంటుంది. నువ్వు తొందరగా అన్నం తింటే దాక్కరమ్మ దగ్గరికి పోదాం’ అంటూ అన్నం తినిపించి, పని ముగించుకుని వెన్నెలను ఆస్పృతికి తీసుకెళ్ళింది మస్తానీ.

వెన్నెలను పరిక్రించి దాక్కర్ కొన్ని

మందులు రాసిచ్చింది.

‘దాక్కరమ్మా! మా వెన్నెలమ్మకు ఎలా ఉంది. బిడ్డ అరోగ్యంగానే పెరుగుతోందా, కాన్నం ఎప్పుడొస్తుంది. సుఖ ప్రసవం అవుతుందా’ అంటూ కుతూహలంగా అడిగింది మస్తానీ.

‘మస్తానీ! వెదుటిసారి ఈ అమ్మాయిని తీసుకొచ్చినప్పుడు అసలీ గర్జం నిలుస్తుందా అనే సందేహం వచ్చింది. కానీ నువ్వు రెగ్యులర్గా చెకవు తీసుకొచ్చిన ప్రతిసారి చాలా మంచి ఇంప్రువ్ మెంట్ కనిపిస్తోంది. ఎవరో వదిలేసిన మానసిక వికలాంగురాలు. ఔగా గర్జవతి అని తెలిసికూడా ఏ సంబంధం లేని నువ్వు కంటికి రెప్పలా కాపాడుతుంటే తల్లిబిడ్డాక్కేమంగా ఎందుకుండరు చెప్పు. వచ్చే నెల 15న ఈ అమ్మాయికి కాన్ను వస్తుంది. ఇక ముందు కూడా ఇంతే జాగ్రత్తగా చూసుకుంటే సుఖ ప్రసవం అవుతుంది. కంగారు పడవలసింది ఏమీ లేదు’ నిశ్చింతగా చెప్పింది దాక్కర్.

‘నాదేముంది దాక్కరమ్మా! ఏదో బిడ్డలులేని దాన్ని. మా వెన్నెలమ్మ పండంటి బిడ్డకు జన్మనిస్తే ఆ బిడ్డను పెంచుకుండామని ఆశ. ఉంటానమ్మా’ అంటూ వెన్నెలను తీసుకు బయటుదేరింది మస్తానీ.

* * *

‘మస్తానీ! మస్తానీ!’ కేకేసింది మంత్రసాని.

‘వత్తన్నా’ అంటూ బయటీ కొచ్చి ఎదురుగా ఉన్న మంత్రసానిని చూసి ‘నువ్వు అవ్వా! దా కూర్చో’ అంటే మంచం వాల్చింది.

‘ఎన్నెలమ్మ ఏమి చేసేంది’ అడిగింది మంత్రసాని.

‘నిద్రపోతోంది. అన్నట్టు నీకు తెలుసా. వచ్చేనెల 15న కాన్న తారీకు ఇచ్చింది దాక్షరమ్మ. కడుపులో బిడ్డ ఆరోగ్యంగా ఉండంట. సుఖ ప్రసవం అవుతుందని దాక్షరమ్మ చెప్పింది’ సంబంధంగా చెప్పింది మస్తకటీ.

‘పోనీలే, నీ పంట పండినట్టే’ నవ్వుతూ అంది మంత్రసాని.

‘పొయి మీద చాయ్ నీళ్ళు పెట్టోచూను. ఇప్పుడే వస్తూ నువ్వు కూర్చో అవ్వా’ అంటూ లోపలికిఛి టీ గ్లాసులతో బయటికిచ్చింది మస్తాన్బీ.

ಇಂತಲ್ಲೇ ಕರ್ಕಣ್ಣ ನುಲುಮುಕುಂಟೂ ವಚ್ಚಿ ವಾತ್ಯ ಪರ್ಕನ್ನೇ ಮಂಚನ ಮೀದ ಕೂರ್ಪುಂಡಿ ವೆನ್ನೆಲ.

‘ముస్తానీ! ఎన్నెలమ్మ చక్కగా ముస్తాబు చేస్తే కుండనపు బోమ్మలా ఎంత అందంగా ఉండో చూడు. అప్పుడు చినిగిపోయన గుడ్లలతో, చింపిరి జూట్లతో ఎట్టా ఉండేది. ఆ పిల్ల, ఈ పిల్ల ఒకళ్ళేనా అనే అనుమానం వస్తుంది’ అంటూ వెన్నెల బుగ్గలు చిదిమింది మంత్రసాని.

‘అవునవ్వా! ఆ అల్లానే ఈ ఎన్నెలమ్మును నా డగ్గరికి పంపాడు. అయిన దయవల్ల పండంటి ఆడపిల్ల పుడితే నేనే పెంచుకుంటా. బాగా చదివిస్తే’ మెరుస్తున్న కళ్ళతో చెప్పింది మసాన్బి.

‘అప్పా! ఆశ దోస. నా
చిన్నపొవను ఎవ్వరికీ ఇవ్వను. నేను
పెంచుకుంటూ’ అంది వెన్నెల బుంగమూత్రి
పెడుత్తూ.

‘నీకి దిక్కులేదు కదా. అచిన్సుపొపను నువ్వెలా పెంచుతావే. ఆచుక్కుతిని పెంచుతావా?’ నస్వర్తూ అడిగింది మంత్రసాని.

‘అవును, రోజంతా అడుక్కుంటా. ఆ అన్నం చిన్నపొపక తినిపిస్తా’ అంది వెనెల అరిందాలా.

‘ఈ అడుక్కనే తిప్పలు నీకెందుకే ఎన్నెలా. చక్కగా మస్తానీకి ఇచ్చేనే ఇదరీ పెంచుతుంది కదా!’ అంది మంత్రపాని.

‘శేడు, నేనివ్వసు. నా చిన్నపాప నాదే. నేనివ్వసు. వా....’
అంటే ఏడుపు లంకించుకుంది.

‘నీ దుంపదగ, ఊరుకోవే. నీ చిన్నపాపను నేనేమీ తీసుకోనులే. ఇక ఏడవకు’ ఊరడించే ప్రయత్నం చేసింది మస్తక్కి. ‘అమో! ఈ పిల్ల చాలా గడుపునే మస్తక్కి. మన సోయలో లేకపోయినా పుట్టబోయే బిడ్డ మీద ఎంత ముమకారమో చూడు’

ఆశ్వర్యంగా అంది మంత్రస్నాని.
‘పిచ్చిదైనా, మంచిదైనా ఆడది ఆడదే కదా అవ్వా, ఆ ప్రేమ,
మమకారం ఎక్కడికి పోతాయి చెప్పు. అమ్మ మనుశులేని ఆడది
కీంగుండా’ శ్వాసున్నాటినీ తెఱుగుకూడింది రూచాక్తి

‘మను చేపింది వింటాపికి ఖాద్యాన్నే ఉనది పీఎి కొస్తుంటాడ.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಸ್ಥಾನಂ ಮಾರ್ಪಿ ಸಂಚಿಕ, 2013

పెద్దరయ్య వరకూ ఈ పిచ్చిదాని చేతికి మాత్రం ఇవ్వుకు మస్తకీని.
దీని పిచ్చిలో తెలీక ఆ పసిదాన్ని ఏం చేస్తుందో ఏమో. ఏదేమైనా కాశ్చ
పిచ్చి కుదిరే దాకా జాగ్రత్త వెన్నెల వింటుందేమానని వంగి మస్తకేణీ
చెవిలో గునగుసగా చెప్పింది మంతునాని.

‘సరేలే అవ్యా! నువ్వుంతగా చెప్పాలా’ నువ్వుంది మస్తానీ.

‘చీకబి పదెలా ఉంది. కాస్త కూడొండి పదేస్తే ఓ పని అయిపోది. నేనుంటానే మసానీ’ అంటూ లేచింది మంత్రసాని.

‘ఈ వయసులో ఒక్క దానికి ఏం తిప్పలు పడతావు కానీ నాతో ఉండరాదు. కడుపునిండా పెట్టలేకపోయినా పస్తు మాత్రం ఉంచనులే’ అంది మన్సాన్ని ముసలామె చెయ్యి పటుకుని.

‘బాగానే ఉంది సంబంధం. ఇలా అందరి బరువు నీ నెత్తిన
పానికి సుమ్మేఖ్యానా లక్షాధికారివా. కష్టపడి చదివించిన కొడుకు
పేరుతో ఎక్కడై పొయిశు కూమాన్నాడు. నాలో సత్తువ ఉన్నంత
రెక్కల కష్టం మీదే బతకాలని నా తాపత్రయం. వాడి మీద
ఇలా ఎవరి ముందూ చేయి చాకుండా బితుకుతున్నా.

నీకో మాట చెప్పునా మన్స్తానీ. నా కొడుకు
 నన్ను పట్టించుకోనని ముఖం మీదే చెప్పి
 వెళ్లిపోయినవ్వుడు నా గుండె
 త్ర టుప్ప కో లో క పో అఱు అ ది.
 సచ్చిపోదమనిపించింది. కానీ నిన్ను చూశాకే
 నాక బతకగలనన్న ధైర్యం వచ్చింది. ఆ ధైర్యం
 ఇంకా నాలో ఉంది మన్స్తానీ. అయినా ఇదంతా
 ఎందుకుగానీ, నా చివరి క్షణాల్లో మాత్రం
 నీతోనే ఉంటూ అంటూ చెపుల్నిన కళ్ళు తన
 కొంగుతో తుడుచుకుంటూ వెళ్లిపోయింది
 మంత్రసాని.

మంత్రసాని వెళ్లిన వైపే చూస్తూ
అలా ఎంతసేపు కూర్చుందో ఆమెకే తెలియలా.

పుట్టి బుద్ధిగింది మొదలు కష్టాలతోనే సావాసం చేసింది. అడవిల్లకు చదువెందుకని చదువూ చెప్పించలా. తండ్రి చిన్నతనంలోనే చనిపోయాడు. ఎన్నో అష్టకాలు పడి తలి తన పెళ్ళి చేసింది. అత్తవారింటల్లో ఇంకా ఇంకా కట్టుం కావాలని వేదింపులు. భర్త సంపాదించకపోగా జూదం, తాగుడు మొదలు అన్ని రకాల దురలవాట్టూ ఉన్నాయి. వాటితోనే అతడూ చనిపోయాడు. ఏదుమ్ము పుట్టించికి చేరిన తనకు తలి శవం స్నాగుతం పలికింది. గుండెలవినేలా ఏడుస్తూ ఎన్ని రాత్రులు, పగళ్ళూ గడిపిందో తనకే తెలియదు. చచ్చిపోదామన్నా దైర్యం లేదు. ఇరుగుపొరుగు వారు కన్నీళ్ళు తుడవకపోగా నూబిపోచి మాటలు. ఒంటరిగా ఉన్న తనను ఆకలిగా చూసే ఎన్నో వేల కళ్ళ. ఆ భయంలో, ఆ కష్టాలు కన్నీళ్ళ మధ్య ఏదో తెలియని తెగింపు తనలో ఎలా వచిందో తనకే తెలియదు.

తల్లి తనకు మిగిల్చిన ఆస్తిల్లా రెండు గేలెలు. భయపడితే బతకలేనని, బతకాలంబే ఎదురు తిరగాలని పరిష్కితులే తనకు నేర్చాయి. ఒకప్పుడు తనపే నోరు పొరుసుకును వారే ఇప్పుడు తన సాయం

కోరుతున్నారు. ఒకప్పుడు తనను చూపులతో హింసించిన వాళ్ళే తన వంక చూడానికి జంకుతున్నారు ... అప్పుడు అర్థమైంది తనకు బతకడం ఎంత తేలికో. ఆ తేలికైన బతకు కోసం ఎంత కష్టపడాలో ...

గతాన్ని తలుచుకున్న మస్తాన్బీకి తనకు తానే కొత్తగా అనిపించింది. ఎన్నో ఏళ్ళ తర్వాత తన ఇంట్లో పసిపాప కేరింతలు వినబడబోతున్నాయన్న ఊహే అమెలో కొత్త ఉత్సేజం నింపింది.

* * *

‘వెన్నెలమ్మా! ఎక్కడున్నావో’ అంటూ ఇల్లంతా వెదికింది మస్తాన్బీ. ఎక్కడా వెన్నెల కన్నించలేదు. మంచం కింద, తలుపు వెనక, గంపలో, గొడ్డ చావిడిలో వెదికినా కనబడలేదు. ముచ్చెమటలు పోశాయి. రోడ్డుపైకి దొడు తీసి కన్నించిన ప్రతి ఒక్కరినీ ఆగింది. అందరూ తమకు తెలియదనే చెప్పడంతో నిరాశగా ఇంటికి చేరింది మస్తాన్బీ.

ఇంతలో ఎవరో పిలిచినట్లు అనిపించి తల్తీ చూస్తే ఎదురుగా భాస్తి.

‘ఏంటి భాన్ భయాయి! ఇలా వచ్చావు’ నీరసంగా అడిగింది మస్తాన్బీ.

‘ఏం లేదు చెల్లెమ్మా. ఇవాళ పాదునే చిన్న పనిబడి రెల్లుపేటున్ కాడికి ఎల్లా. అక్కడ మీ వెన్నెలమ్ము కన్నించింది. ఏందే ఇక్కడున్నావని అడిగితే నే పోతన్నా అంటది. ఎక్కడకే అంటే నా చిన్నపాపను నేనే పెంచుకుంటా అంది. నాకేటో అనుమానమొచ్చి ఇంటికి తెద్దామని చెయ్యిపట్టుకు లాక్కొస్టుంటో నా చెయ్యి కొరికి కదిలిన రెలు ఎక్కేసింది బెహన్. అందుకే నీకు చెబుదామని గబగబా వస్తున్నా’ అన్నాడు ఖాన్ధాయి.

ఉన్నపక్షంగా కుప్పకూలిపోయింది. ఈ పిచ్చిది ఇంత పని చేస్తుందని కలలో కూడా అనుకోలా. ఈ ముక్క ముందే ఊహించి ఉంటే పొరపాటున కూడా నీ బిడ్డను నేను పెంచుతాననే మాట అని ఉండేదాన్ని కాదు. అది మొదలు మనసు మనసులో లేకుండా ఏదో పరధ్యంగా గడిపెది మస్తాన్బీ. రోజు రాక్షసమ్మ ఇచ్చిన తారీఖును లెక్కపట్టుకుంటా కూర్చునేది. ఇంతా గమనించిన మంత్రసాని అమెకి ఎన్నో రకాలుగా చెప్పిచూసి విఫలమైంది.

రోజులు దూర్ధిపోతున్నాయి. వెన్నెలమ్మను మర్మపోలేక పోయింది మస్తాన్బీ. వెన్నెలమ్మ ఇప్పుడెలా ఉందో? ఎక్కడుందో? ఇలా ఆలోచనల్లోంచి బయటికి రాలేకపోతోంది.

ఇంతలో 15వ తారీఖు రానే వచ్చింది. ‘వెన్నెలమ్మా ఎంత పని చేశావే. నీ బిడ్డను నేను కొరుక్కుతింటాననుకున్నావా? ఈ పాటికి కాన్ని అయిపోయి ఉండేది. ఈ చేతుల్లో ఓ పసిబిడ్డ ఆడుకుంటా ఉండేది. ఎక్కడ కెళ్ళిపోయావే’ అనుకుంటా తనలో తనే

మాట్లాడుకుంటోంది మస్తాన్బీ.

అప్పుడే గడపలో కాలుబెదుతున్న మంత్రసాని ఆ మాటలు వింది.

‘మస్తానా! ఏంటిది. నీ పిచ్చిగానీ, ఇలా ఏడుస్తూ కూర్చుంటే వెన్నెలమ్మ వస్తుందా. అయినా ఆ పిచ్చిదానిపై అంత మమకారం ఎందుకే నీకు. నిస్సగాక మొన్న వచ్చింది. ఎలా వచ్చిందో అలాగే పోయింది. ఇక వదిలెయ్’ అంది ఓదారుస్తూ.

‘ఎట్లా వదిలేయమంటావు అవ్వా! ఇవాళ తారీఖు తెలుసా. ఈరోజే దానికి కాన్ని వచ్చింది. ఎవరూ లేని ఒంటరిపడ్డిని. దానిమీద ఎన్ని ఆశలు పెట్టుకున్నానో తెలుసా. అది అసలే పిచ్చిది. ఎట్లా ఉందో ఏంటో పొంగిపస్తున్న దుఃఖాన్ని ఆపుకుంటా అంది మస్తాన్బీ.

‘చూడు మస్తాన్బీ! అయిందేదో అయిపోయింది. ఇప్పటికి ఇంకా ఏమీ మించిపోలేదు. నా మాట వింటానంటే ఓ మంచి ఉపాయం చెప్పా అంది మంత్రసాని.

‘వింటవ్వా అది’ అడిగింది మస్తాన్బీ.

‘ఏం లేదే. ఇలా ఎంతకాలం వెన్నెలమ్ము తలుచుకుంటూ బాధపడతావు. ఎవరైనా ఓ అనాధను చూసి పెంచుకోరాదూ. నాకు తెలిసిన ఓ బ్రోకరు ఉన్నాడు. మాట్లాడుమంటావా? అంది మంత్రసాని.

‘పద్మ అవ్వా! తీరా బిడ్డను తెచ్చుకుని, ఆ బిడ్డచైపై మమకారం పెంచుకున్నాక వాడి కన్నపాళ్ళు వచ్చి మా బిడ్డను మాకిచ్చేయ్ అంటే నా పరిస్థితి ఏంటి’ అంటూ తన భయాన్ని వెల్లడించింది మస్తాన్బీ.

‘ఆ మాత్రం నాకు తెలియదంటే. బిడ్డను ప్రసవించి చనిపోయే తల్లులుంటారు కదా! అలాంటి అనాధ బిడ్డనే తెద్దాం. నీకు శాశ్వతంగా బిడ్డ దొరికిస్టేగ్గా’ ఉపాయం చెప్పింది మంత్రసాని.

‘సరే అవ్వా! కానీ ఎందుకో ఎన్నెలమ్మ ముఖం ఇంకా నా కళ్ళముందే మెదులుతోంది’ బాధపడింది మస్తాన్బీ.

‘అ ఎన్నెల ఎక్కడుందో, ఏమైపోయిందో కూడా తేలీదు. ఇంక ఆ విషయం వదిలెయ్. నేనెళ్లి ఆ బ్రోకర్గాదు కలుస్తాడేమా చూసి విషయం మాట్లాడతా. సరేనా. ఇట్లా తిండీ, తిప్పులు మాని కూర్చోక కాస్త ఎంగిలి పడు’ అంటూ మందలించి బ్రోకర్ను కలవడానికి వెళ్ళింది మంత్రసాని.

* * *

‘ఇంద, ఐదు వేలు అని డబ్బులు చేతిలో పెదుతూ ఈ బిడ్డకు ఎనకాముందూ ఎవరూ లేరుగా’ అడిగాడు బ్రోకర్.

‘లేరని ఎన్నిసార్లు చెప్పాలి. ఎవరో పిచ్చిది రైలుటేస్సులో ఆడపెల్లను కని సచ్చిపోయింది. పిల్లలులేని వాళ్ళు శానా మంది వచ్చి

సూసి ఆడపిల్ల మాకొడ్డని తిరిగి ఎల్లిషోయ్యారు. లేకపోతే వారం రోజులు నాకాద ఎవ్వుడైనా పిల్ల ఉండా? అందుకే ఇంత చాకగా బిల్లునమ్ముతుంది. ఆ పిచ్చిదేమో మొగపిల్లోప్పి కనకుండా ఆడపిల్లను కని సచ్చింది. నా బుర్ర తినకుండా ఈ పిల్లను తీసుకెల్లే తీసుకెల్లు. లేదంటే ఇంద నీ దబ్బులు నువ్వే తీసుకో. అంతేగానీ నువ్విచ్చే ఐదు వేలకి ఈ నాస్యుడు బేరం వర్ష' అంటూ హస్పిటల్లో స్పీపర్గా పనిచేసే ముత్యాలమ్మ రుసరుసలాడింది.

'అది కాదు ముత్యాలూ! నాకు తెలిసిన ఓ ముసల్చి అమ్మా అబ్బాలేని పసిపిల్ల ఉంటే చూడమంది. ఆ పిల్లను తీసుకున్నాక ఎలాంటి ఇఖ్యాందులూ రాకూడని మరీమరీ చెప్పింది. అందుకే' బోకరు మాట ఘర్చార్ట చేసేలోపే ...

'ఇదిగో బోకరూ! తల్లికి తేలీకుండానే దొంగతనంగా పిల్లల్ని ఎత్తుకొచ్చి అమ్మునడాన్ని. నాతో ఎట్టాంబి పేచిలు ఇప్పటిదాకా ఎవరికి రాలేదు. ఏ తల్లి బిడ్డను ఎత్తుకొచ్చానో, ఏ తల్లికి ఆ బిడ్డను అమ్మానో ఎవరికి ఇంతవరకూ తేలేదు. ఇది అట్టగే' అంది ముత్యాలమ్మ

'స్టే! ఇట్టాంటి లొసుగులే ఉండకూడని కండిసన్ మరి. ఏ తల్లికి కడుపుకోతా లేకుండా ఉంటేనే బిడ్డను తెచ్చుంది. ఒక తల్లిని ఏడిపించి ఇంకో తల్లిని సంతోషపెట్టడం ఇట్టం లేదంట. అందుకే అనాధ అయితేనే చూడమంది ఆ ముసల్చి. నా పెళ్ళానికి అనుకోకుండా నొప్పులోనే సమయానికి ఈ ముసల్చే ఆడుకుంది. ఆ విశ్వాసంతో ఇంతగా అడుగుతున్నా. అంతేగానీ నీమీద దొటేముంటది సెప్పు' అంటూ చెప్పాకొచ్చాడు బోకరు.

'అహా! సర్పరే. ఇసయం మొత్తం చెప్పి కదా. ఇద బిడ్డ అన్నట్టు ఈ పిల్ల పుట్టింది ఈనెల 15న. ఈ మధ్య ఇది కూడా అడుగుతున్నారులే. అగితే చెప్పామరి. నేసుంటా. ఎవరికొనా బిడ్డ కావాలంటే నాకు సెప్పు. సిటికెలో తెత్తా. వుంటానిక' అంటూ వెళ్ళిపోయింది ముత్యాలమ్మ

'అమ్మ నాయనో! ఇది మామూలు ఆడది కాదు. బిడ్డలను ఎత్తుకొచ్చి ఎంచక్కా యాపారం చేసేత్తంది. కనీసం బాధ కూడా లేదు. ఇట్టాంటి ఆడోళ్ళు కూడా ఉంటారా? పైవాడు అన్నీ లెక్కలు రాత్రానే ఉంచాడులే. అందుకే కడుపూ పండలా. కట్టుకున్నోడు దేశాలు పట్టిపోయాడు. అయినా నాకెందుకులే. దాని సాపు అది సత్తది' అనుకుంటూ ఇంటిదారి బట్టాడు బోకరు.

* * *

బిడ్డ ఎంత సక్కగుంది బోకరూ. ఇంద నీ ఐదేలు. మస్తానీ, మొత్తానికి సీకూ ఓ బిడ్డ దక్కింది. ఇంక సంతోసమేనా' అంది మంత్రసాని.

'అదుంతా సరేకానీ, ఈ బిడ్డ నిజంగా అనాధేనా? ఎవరి బిడ్డనీ దొంగతనంగా తేలేదు కదా!' బిడ్డను అందుకుంటూ అడిగింది మస్తానీబీ.

'ఆ అనుమానం నీకెందుకొచ్చింది మస్తానీ?' అడిగింది మంత్రసాని.

'ఏం లేదవ్వు? ఇందకా రచ్చబండ కాడ మన గపర్రుమెంటు బడి మస్తారు ఎవరితోనో చెబుతుంటే విన్నా. ఎవరో ముత్యాలమ్మట, గడర్చెంటు అస్పుతిలో స్పీపరట. పసిబిడ్డలను మాయంచేసి అమ్ముతుంటే పోలీసోళ్ళు పట్టుకున్నారట. అందుకే కొంపదిని ఈ బిడ్డ కూడా అలా ఎత్తుకొచ్చిందేమానని అడుగుతున్నా' అంది మస్తానీబీ.

'దాని దుంపతెగా! అదనలు ఆడదేనా? పిల్లల్ని ఎత్తుకెల్లుందా' మెటీకలు విరిసింది ముసలమ్మ.

'హత్తెరికి నిన్ననేగా దాన్ని కలిసింది. ఇంతలోనే దొరికిపోయిందా? పాపం పండి ఉంటుంది' కసిగా అన్నాడు బోకరు.

'అదేంటి, సీకామె తెలుసా?' అంది మస్తానీబీ.

'తెలీకే, ఈ బిడ్డని తెచ్చింది దాని దగ్గరినుంచే. ఈ యాపారం మొదట్లో నేనూ చేసేవాళ్ళే. కానీ నాకు బిడ్డ పుట్టుక ఆ మమకారం తెలిసింది. కాన్ను సమయంలో నా భార్య పడ్డ అవస్థ చూశాను. అప్పుడే అర్థమైంది. కాన్ను ఆడదానికి పునర్నృత్యాంబిదని. ఆ సమయంలో'

బిడ్డోసారి ప్రాణం కూడా పోతుందని. అంతా తెలిసి ఓ బిడ్డకు జన్మనిచ్చే ఆ తల్లిని క్లోఫ్పాడితే మట్టగతులుండవని. అది మొదలు ఆ యాపారం మానేశా. యాపారమైతే మానేశాను గానీ బోకర్ అనే బిరుదు మాత్రం మిగిలింది' నప్పుతూ అన్నాడు బోకరు.

'పారీ ... ఈ బిడ్డ ...' అనుమానంగా చూసింది మంత్రసాని.

'అదేం కాదులే. అది దొంగతనం చేసేది మగపిల్లలే. అడపిల్లల్ని ఎవరూ కొనడం లేదంట. అందుకని ఆళ్ళ జోలికల్లదు. ఎవరో పిచ్చితల్లి ఈ బిడ్డను కని సచ్చిపోయిందంట. ఆ బిడ్డే ఈ బిడ్డ కాబట్టి మీరు ఏ అనుమానాలూ పెట్టుకోవసరం లేదు' కచ్చితంగా చెప్పాడు బోకరు.

'హమ్మయ్య' ఊపిరి పీల్చుకున్నారు ఇద్దరూ.

'మస్తానీ!' పిలిచింది మంత్రసాని.

'ఏందవ్వు' పసిబిడ్డకు తస్యయత్పుతో ముద్దిస్తూ అడిగింది మస్తానీబీ.

'ఈ బిడ్డకు ఏంపేరెడతవ్' అడిగింది మంత్రసాని.

ఆ బిడ్డను తనితీరా చూసి 'ఎన్నెలమ్మ' అంది మస్తానీబీ.

'అన్నట్టు బిడ్డపుట్టింది ఈనెల 15న అట. పుట్టినరోజు చేసుకోవడానికి పనికొర్కెదని కనుక్కున్నాలే' ఘనక్కార్యం సాధించినట్లు చెప్పాడు బోకరు.

'అలాగా' కళ్ళింత చేసుకు ఆళ్ళర్యంగా చూసింది మస్తానీబీ.

'ఇంకేం. అలాగైతే సీకు నిజంగానే ఇంకో ఎన్నెలమ్మ దొరికింది' నప్పుతూ అంది మంత్రసాని.

'అపునవ్వా!' తృప్తిగా నిట్టార్చింది మస్తానీబీ.

ఫీబ్రవరి నెల పురస్కారాలు

అన్య-అన్య

కథకు.....రూ. 700/-

రచయిత : ఎ. రమేష్ బాబు

సిని రచయిత జనార్థన మహార్షి లంబిస్తున్న పురస్కార చెక్కులు ఈ రచయితలకు లందుతాయి.
మీరు చదివిన కవితలు, కథలలో నచ్చినవి కారణాలతో సూచించవచ్చు). ఒక రచయిత ఈ ఎంపిక నుంచి
తనను మిసహోయించాలని కోరాడు. అలాంటి అభిప్రాయాలున్న రచయితలు కూడా మాకు రాయవచ్చు.

నాసీలు

కవితకు.....రూ. 500/-

రచయిత : శ్రీ నాగాస్త్రు

- ఎడిటర్

తిలగి మళ్ళీరావు

సి. హెచ్. ఆంజనేయులు

7702532453

కొన్ని మధుర క్షణాలు తిరిగి మళ్ళీరావు

కొన్ని మధురానుభూతులు

జీవితకాలం చివరిదాకా మళ్ళీతీరం చేరవు

అపుదుపుడు తలచుకొన్నప్పుడల్లా

విషాదంలాంటి ఆనందమూకలుగతుంది

కాలం పొగమంచులా కండ్లముందు

కరిగిపోతుంది.

బాల్యం బంగారు సొందర్యానుభూతులను

ఎవరు మారుస్తారు

భవిష్యత్తు తలచుకొన్నప్పుడల్లా

భయం ఆగాధం కనిపించి

వళ్ళంతా వఱకు స్పృహ ఆవరిస్తుంది

జీవితం భయ సందేహాల చిత్రం

మనిషికి మనిషితోడుగా వున్నప్పుడే

విషాద ఘట్టాలు తొలగిపోతాయి

మనిషిని పీడించే అనేకానేక వేదనలు రోదనలు

బంటరి నిస్సాహాయ నిట్టార్పులు

ఆర్తనాదాలు ఛేదించి

సాగిపోదాం వెలుగు శిఖరం వైపు

ఆగని రథచక్రాల వడిలో

అంతిమాశయం అంచుదాకా

నిరంతరంగా పదపద

ముందుకు మునుముందుకు

జీవరక్తి వున్నంతవరకు

చివరిశ్వాస ఆగేంతవరకు

జీవన సంధ్య

మత్తే సత్యనారాయణ

040 - 23165151

అన్నదాత ఆత్మపూత్తు

పెట్టుబడికీ గిట్టుబాటుకీ మధ్య

కష్టజీవి నీర్వేదం

స్వేదానికీ మోదానికీ మధ్య

అవిసీతి చిరునామా

అర్ధానికీ స్వీర్ధానికీ మధ్య

పెరిగే అంతరాల గోదలు

మనిషికీ మనిషికీ మధ్య

అంతుచిక్కని కుంభకోణాలు

అధికారానికి ఆశ్రిత పడ్డపొతానికి మధ్య

అందీ అందని కరచాలనం

హైటెక్కీ అకలికీ మధ్య

దాతృత్వపు పరిమళం

దానానికీ వాగ్దానానికీ మధ్య

కరిగే జీవన సంధ్య

చీకటికీ వెలుతురుకీ మధ్య

అకర్మణ్యాని వేదాంతం

అంతా మిధ్య !

ఇంతకూ నువ్వేమంటావు?

-డా॥ సి. నారాయణరెడ్డి

నిమంటావు నువ్వు ?

అంతరంగంలోకి తొంగిచూసుకుంటే
అగాధ సాగరాల లోతులు
అగుపిస్తున్నాయంటాను.

కళ్ళు మూసుకుని పైపైకి చూస్తే
అంబరం అవతలి అంచులు
యెదుట నిలుస్తున్నాయంటాను.
నేలనంటుకుని వున్న గడ్డిపోచ
పచ్చని వృక్షం
ప్రాథమిక పాలాలు
నేర్చుకుంటున్నదని అంటాను.

మధ్యహ్నావేళ దాకా
విటారుగా నిల్చుని నడిచే సూర్యుడు
జాము పొద్దువగానే
తలవాల్చుకుని సాగిపోతాడంటాను.
పగలంతా అజ్ఞాతవాసంలో వున్న
చుక్కలు
చీకటిపడగానే
ఆకాశాన్ని ఆక్రమిస్తాయంటాను.
నిమంటావు ?
ఇంతకూ నువ్వేమంటావు ?

ఆలోచనల్లో మునకలు వేయవలసిన
అవసరం లేదంటాను.

ఒక్కొక్క ప్రశ్నను తరచి చూడు
ప్రశ్నల నిండా సమాధానాలున్నాయి.
తరచి చూసుకున్నావు కదా.

గడ్డిపోచ నుంచి గగనాంచలం రాకా
పర్య పృష్ఠి
ప్రశ్నాత్మరాల కలబోతగా వుంది.
విశేషించి చూస్తే
దేనికదే నీ కళ్ళముందు నిలుస్తుంది.

చూసుకున్నావు కదా
ఇప్పుడేమంటావు?
ఇంకేమంటాను
చౌనంటాను.

వాసిరెడ్డి సీతాదేవి నేపెలల్లో సామ్యాజిక దృక్పథం

యరుదొడ్డి సుగుణ

సాహిత్య ప్రభావం సమాజంలోనూ, సమాజ ప్రభావం సాహిత్యంలోనూ ప్రతిబింబించడం సర్వసాధారణం. సామాజిక ప్రయోజనాన్ని అశించి ఎదో ఒక స్థాయిలో ప్రతిఫలించక తప్పుదు. కనుక ఏ సాహిత్యంలో తీసుకున్న సమకాలీన సాంఘిక చిత్రణ ఆయా రచనల్లో అంతర్లీనంగా ప్రతిఫలిస్తూనే ఉంటుంది.

సాంఘిక సమస్యల్లో లేక సాంఘిక వాస్తవాల్లో భౌతిక దృక్పథంతో పరిశీలించే రచయితను సామాజిక దృక్పథం గల రచయిత అని సాధుం రామోహన్ గారి అభిప్రాయం.

“రచనలో వాస్తవాన్ని అందించడం వేరు. సామాజిక దృక్పథంతో వాస్తవాన్ని చిత్రించడం వేరు. అయితే నవలలో సామాజిక దృక్పథంతో కూడిన వాస్తవ చిత్రీకరణ జరగాలంటే రచయితకు భౌతికవాదం, వద్దచైతన్యం, వద్దదృక్పథాలతో పాటు వాటితో పరిచయం కూడా అవసరం. వీటన్నిటితో పరిచయమున్న రచయిత రచనలో సామాజిక చైతన్యం మరింత స్పష్టంగా, మరింత బలంగా వుంటుంద” నీ సాధుం రామోహన్ సాహిత్యవలోకనంలో అభిప్రాయపడ్డారు.

వాసిరెడ్డి సీతాదేవి తెలుగు సామాజిక జీవితంలోనీ అన్ని కోణాలు కన్నించేలా రచనలు చేశారు. దీనితో పారుకల మనస్సు వాత్సల్యమేలా ఈమె నవలలు దర్శనమిస్తున్నాయి. ట్రై ప్రటీని దగ్గర నుంచి వైధవ్యం పొందిన తరువాత కూడా ఎలాంటి ఇబ్బందులను అడుగుగున ఎదుర్కొంటుందని తెల్పడంతో పాటుగా కొంతమంది ట్రైలు తమకున్న విజ్ఞానంతో సమస్యను పరిష్కరించి డైర్యుంగా నిలబడుతుంటే మరికాందరు చదువు సంస్కరాలు ఉన్నపుటికీ భర్త దగ్గర అవమానాలు, తిరస్కారాలు ఎదుర్కొంటున్నారనే విషయాన్ని సామాజిక దృక్పథంతో ఆలోచించి రాశారు. దీనికి ఉదాహరణలుగా అర్థాన, వసుంధర, బొమ్మరిల్లు, వైతరణి, రాబందులూ - రామచిలకలూ నవలలు చెప్పుకోవచ్చు.

సీతాదేవి ప్రతి నవలా మానవుడి జీవితానికి అంతో యింతో ప్రాధాన్యాన్ని యిస్తున్నాయి. మానవుడికి ఆవేశం, అత్యార పనికిరాదని తెలియజేస్తూ దాని వలన పోగొట్టుకోనే జీవితం వివరంగా తెలియజేశారు. ఆవేశంతో ‘సమత’ నవలలోని అరుంధతి తీసుకున్న నిర్ణయం వల్ల ఆమె నిండు జీవితాన్ని కోల్పోయింది. చివరకు భర్త దగ్గర క్షమాభిక్ష కోరినా కూడా అతని దగ్గరకు చేరలేకపోయింది. అల్లీల సాహిత్యాన్ని చదపడం వల్ల చిన్నప్పటి నుండి తన మనసు అదే ఫోరమిల్లో ఉండటం వల్ల, తెలిసి తెలియక ఆవేశంతో నోరుజారి చివరకు ఒంటరిగా మిగిలిపోయింది.

సీతాదేవి నవల ఏ ఒక్క కోణమో కాకుండా అన్ని కోణాల నుండి ఆలోచించి తర్వారా ప్రజలందరికి ఉపయోగపడే విధంగా సాంఘిక దురన్యాయాలను పసిగట్టి వాటిని నలుగురికి ఎత్తి చూపించడంలోనూ, పతనమైపోతున్న భూస్వామ్య సంస్కృతిని బొమ్మ కట్టించడంలోను వీరు సిద్ధహస్తులు. సమకాలీన సమాజాన్ని తీర్చిదిద్దే సామాజిక ఆర్కింశాలాలను తమ రచనలకు పస్తువుగా తీసుకొని ప్రజల్లో చైతన్యం తీసుకురావడానికి ప్రయత్నించారు. గ్రామీణ, పట్టణ జీవితాలను నిఖితంగా పరిశీలిస్తూ, నేటి యువత ఆయా పరిస్థితుల్లో ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను తెలియజేస్తూ తన రచనల ద్వారా వాటికి పరిపూర్వ మార్గాలను తెలియజేశారు.

సమిష్టి కుటుంబం అయితే ఆస్తి పంచాల్పి వస్తుందనే స్పెషియల్ ఆలోచించే వాళ్ళకు ‘అడవిమలై’ నవలలోని సారాంశం ద్వారా చాలా విషయాలు తెలిపారు. అందులో చండ్రం తన ప్రేమను పణంగా పెట్టి ఆపదలో ఉన్న అమ్మాయికి సాయం చేయడానికి అండగా నిలబడ్డాడు.

టో॥ ఎనెర్డెన్ సెటాప్-10

సమయ

శుభమి • కీర్తి • రంజింధు • దుర్గాప్రీ

ఎంతమంది ఎన్ని రకాలుగా నిందించిన వెనకడకుండా ఆమెకు దిక్కుయ్యాడు. చివరకు రాక్షసుడి చేతిలో ఆవో ప్రాణాలు కోలోయింది.

మనుషులను సమ్మాలి కాని అది గుణ్ణిగా నమ్మకూడదు. అందులో నిజాయితీని ముందు గ్రహించి ఆ తరువాత నిర్ణయం తీసుకోవాలి. ఏదైనా ఒక వని చేసేటప్పుడు దాన్ని ఒకటికి పదిసార్లు అలోచించుకొని మరీ చేయాలని మన వెళ్లవాళ్ళు ఊరికి అనలేదనిపిస్తుంది. అలోచించకుండా గుణ్ణిగా నమ్మిన సత్యనారాయణ చెల్లి ప్రేమకు బంధితుడుయి తన మను పొడుచేసుకోవడమే కాకుండా తన భార్య పిల్లలను పట్టించుకోకుండా చెల్లి ధ్యానలో ఉండి ఆమె తన స్వార్థం కోసం లేనిపోని మాటలు చేప్పే ఆవస్తీ విన్న సత్యనారాయణ భార్యకు తెలియకుండా ఆమె నగ అపహరించాలని చూస్తాడు. చివరకు ఆమెకు తెలిసి అడ్డు వచ్చేసరికి భార్యను కూట్టి మరీ ఆమె నగ తీసుకెళ్లి చెల్లికిస్తాడు. అక్కడికి వెళ్ళాడు చెల్లి కాపురం చూసిన సత్యనారాయణ, తను చేసిన తప్పు గ్రహించి యించికి వస్తే అప్పటికే భార్య చనిపోతుంది.

‘మృగత్వష్ట’ సవలలో సునంద దారిద్రువు బాధను పుట్టిన దగ్గర్నుంచి అనుభవించింది. ఆ బాధతోనే తల్లిదండ్రుల దగ్గర దెబ్బలు తిని తిని అపమానంతో ఆత్మహత్య చేసుకుంటుంది. తల్లి లేకపోయేసరికి తండ్రి బిడ్డలను అడిగిన వాళ్ళకు అప్పగించి బాధ్యత దులుపుకుంటాడు. జన్మన్నీ అనుభవించిన సునంద కాలేశీలో తోటి కుక్కాడిని ప్రేమిస్తుంది. ఉద్యోగంలో చేరాక యిద్దరూ పెళ్లి చేసుకోవాలనుకొంటారు. కానీ ఈలోపు సునందకు పై అధికారి సుండి పెళ్లి ప్రస్తావన వచ్చేసరికి అతన్ని చేసుకోవాలనుకొంటుంది. ఇంట్లోంచి బయలుదేరి పెళ్లి చేసుకోవడానికి వెక్కుండగా మార్గమధ్యం లో ప్రేమించిన అతని అలోచనలతో మనసంతా ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తుండలే తుట్టకోలేక ఆ పెళ్ళిని తిరస్కరించి వెనక్కి వస్తుంది. నిలకడలేని మనస్తత్తుంతో సునందకు దబ్బు మీద ఉన్న వ్యాఘోహం కొద్దీ ప్రేమించిన వ్యక్తి గురించి అలోచించకుండా దబ్బున్న వ్యక్తి అని పెళ్లికి అంగీకరించి మళ్ళీ వెనక్కి తిరిగి ప్రేమించిన వ్యక్తి దగ్గరకు వచ్చినా అతన్ని పొందలేని పరిస్థితి తెచ్చుకొంది.

సమాజంలో కొంతమంది తమ సమస్యను తీర్ముకొనే దైర్యం లేక తల్లిదండ్రులకు చెల్లితే పరువు తక్కువని వాళ్ళు ఏమువుతారోనని భయపడి ఎవరికి చెప్పకుండా ఆత్మహత్య చేసుకొని చనిపోతున్నారు. ఇదే విధంగా సీతాదేవి సవలలో అర్పని చూడవచ్చు. ఆమె చేయని తప్పుకు భర్త అనుమానించి అన్ని రకాలుగా హింసిపోతాడు. అది భరించలేని అర్పన ఆత్మహత్య చేసుకొని చనిపోతుంది. తల్లిదండ్రులు

పెళ్లి సంబంధం చూసేటప్పుడు ఆస్తీ అంతస్తుకు ఇచ్చినంత ప్రాముఖ్యత పిల్లాడి వ్యక్తిత్వాన్ని గురించి తెలుసుకొని పెళ్లి చేసి ఉంటే అర్పన నిండు జీవితం బలయ్యేది కాదు.

తల్లిదండ్రులు ఆడపిల్లలకు వయస్సాచ్చిందంటే గుండెల మీద కుంపబీలాగా భావిస్తారు. వాళ్ళలో ఈ తరచో ఆలోచనలో మార్పు రావాలనే ఉడ్డేశ్యంతో సీతాదేవి ఉరి త్రాదు నవల రాశారు. ఈ నవలలో కరుణ తోందరగా పెళ్లి సంబంధం కుదరదం లేదని ఆమె తల్లి లోజ్జా కూతుళ్ళను నిందిస్తుంది. తీరా పెళ్లి సంబంధం కుదిరింది అనుకున్నాక ఆ వ్యక్తికి అన్ని వ్యసనాలు ఉన్నాయని తెలిసినా ఆమె తల్లి మాత్రం అదే పెళ్లి చెయ్యాలి లేదంటే పరువు తక్కువని భావిస్తుంది. అతినీతినే పెళ్లి జరిపిస్తారు. అందరూ ఎంతో పవిత్రంగా భావించే మంగళసూత్రం కరుణ పట్ల ఉరిత్రాదుగా మారింది. పెళ్లి జరిగిన సంవత్సరం తిరగకమాదే కట్టుం దబ్బులు పూర్తిచేసి వెడలోని బంగారం అంతా లాగేసి చివరకు మంగళసూత్రం ఇప్పనందని బలవంతంగా లాక్కొని యింట్లోంచి గింటోస్తాడు. ఆ సమయంలో పుట్టించికి వెళ్లిన ఆమె తల్లి కూడా భర్తను వదిలి ఇలా రావల్సింది కాదు. అంతకాదంటే చావాల్సిందంటుంది. అందరి బలవంతంతో భర్త దగ్గరకు వెళ్లే అక్కడ మందు తాగడానికి దబ్బులేక భార్యను పరాయి మగాడి పక్కన పడుకోబెట్టాలని చూస్తాడు. ఈ విషయం తెలుసుకొన్న కరుణ వాళ్ళకు బుట్టి చెప్పి తన మెదలో పసుపుతాడు భర్త ముఖాన కొట్టి దైర్యంగా బయటకు నడుస్తుంది. “షైతరజి” నవలలో చూస్తే వదిహేను సంవత్సరాలు కూడా నిండని పార్చుతిని యాబైపదు సంవత్సరాల మునలివాడికి ఇచ్చి పెళ్లి జరిపిస్తారు. ఆ సమాజంలో కాపురం చేయడం యిష్టం లేక మేనల్లుడి ఆదరణతో ఇల్లు విడిచి వెళ్లిపోతుంది. వెళ్లా తల్లితో, నాకు ఈ సమాజంలో వనిలేదు. ఈ సమాజం నీకు ఏమి యచ్చింది. నా బతుకును నేను ఎంజాయ్ చెయ్యాలనుకొంటున్నాను. నన్ను ఎవరు ఏమనుకున్నా పర్మాలేదు. నువ్వు ఆర్థం చేసుకుంటే చాలని యిల్లు విడిచి వెళ్లిపోతుంది.

ఇలా సీతాదేవి నవలలో సమాజంలో ఉన్న సమస్యల్ని తెలుపుతూ వాటికి తన ధోరణిలో తగిన సలహాలను, నూచనలను అందినస్తా రచనలు చేశారు. సమస్యను చూసి భయపడే స్త్రీలనే కాక దానికి దైర్యంగా ఎదురు తిరిగి నిలబడి, సమస్య సుండి ప్రీతి విధంగా బయటపడిందన్న విషయాలను మన ముందుంచారు.

కవిత

దేశం ఏమోతుంది ?

మనిషి ప్రత్రెను
కుక్కలు జుద్రేసినట్లు
భూమిగర్భాన్ని
భాళీ చేసేశాక
దేశం ఎండిన సారకాయ బుర్కాక
మరేమోతుంది ?

బక్కల్కుడూ
బక్కల్కు బుల్లోజ్సైరె
వాగులు వంకలు
కొండలు అడవులు
కుళగించేశాక
దేశం
పురాతన కుండ పెంట కాక
మరేమోతుంది ?

సిగరెట్లు పీలీ
బూడిద సుయాష్టోలో రాల్చేసినట్లు

దేశం
చీరగట్టిన సినీతారగాక
మరేమోతుంది ?

ప్రణాళికా పద్మల్ని కాజేసి
అప్పులు మిగిలిపోయాక
దేశం బూడిదక్కప్పగాక
మరేమోతుంది ?

ఈ దేశం నీళ్ళు తాగి
ఈదేశం గాలిహీలీ
ఈదేశం గుడ్డ గట్టి
పడమటి రెక్కలు తొడుక్కొని
ఎగిరిపోతే

దేశం మసిగుడ్డ గాక
మరేమోతుంది ?
తామర కొలనులో
ఏనుగులు జూరబడినట్లు
దేశంలో దొంగలు బడ్డాక
అది
ఫీనుగుల పెంట గాక
మరేమోతుంది ?
సీతినంతా దొంగలించేసి
నీతో.... నీతో... అని అరుస్తుంటే

రాచవోళిం చంప్రశేఖరరిడ్డి

9493375447

ఇందు మూలంగా తెలియజేయునది ఏమనగా

-వల్లభాపురం జనార్థన

9440163687

నేను రూపంలో మనిషినే
నిజంగా మనిషినిపించుకుంటున్నానా?
అన్నది ప్రశ్నార్థకమే
జప్పుడసమాపక వాక్యంగా ఉన్న నేను
సమాపక వాక్యమై వాఖ్యానంగా మారదానికి
భగతీసింగీనయ్యాను.
తథాగతుణ్ణుయ్యాను
జ్యోతి బాహులేనయ్యాను
అంబేద్కర్నై ఆగిపోయాను.
మనిషిని చేసే చదువుందేమానని
అంతర్జాలాన్ని గాలించి వడపోశాను
పెట్టుబడిదారును బతికించే
చదువుల బడులే కప్పించాయి.
బతుకు తెరువును ఈడ్డుడం కోసం
వాహనసంచార వ్యాహంలోదూకి
వేగ నిరోధకాల ఎదురుదాడిలో
తలపగిలి మెదడు చిట్టగొట్టుకున్నాను.

ఆరోగ్యాన్నిచేచే తిండికోసం
వాల్మోర్ధ ప్రపంచం ముందు మౌకరిల్లాను.
ఆకర్షకప్రతాల ప్యాకింగుల్లో
అనారోగ్య పోషకాహిరమే దొరికింది.
పీల్చుకుతింటున్న రోగాన్ని తరిమికొట్టడం కోసం
మందులా పొపుల చుట్టూ ప్రదక్షిణాలు చేసే
ప్రిట్రిష్టన్ రోకలి బండమోదింది.
కొందరు ఒంగోలు గిత్తల్లాబలుస్తుంటే
అందరూ ఆత్మహత్యల చావు చస్తున్నారు
వాడు ఎందుకు బతికున్నాడో
వీళ్ళిందుకు చస్తున్నారో
ఆ పరుసవేదిని కనుక్కోపడం కోసం
మార్చునై కర్మా తాండవమాదుతున్న
ప్రయోగశాలల్లోకి
నిషేధాన్ని నిషేధిస్తూ కదిలాను
అందరిలో ఒకడుగా కాదు
అందరమూ ఒకటిగా

ఉత్తమ కథకుడు తరిణి

శ.పి. అణ్ణికెకువల్రి

9700000948

నిరూపించే కథ ఇది. ధనబలం, కుల బలం అండ జాపి రాజకీయాల్లోకి దిగుతాదు. ఇవేమీ లేకుండా గోకర్ణపేట కాస్సియెన్స్ నుంచి ఎం.ఎల్.సి.గా పోటీ చేసిన శంకర్ ఆ విపరీత వ్యాయామై తట్టుకోలేక దివాళా తీయడం, పోటీ అభ్యర్థి ట్రావెల్స్ పది ఓడిపోవడమే “షేక్ హ్యాండ్”. ఇంట్లో చెట్లు నఱికే మనిషి సూల్లలో చెట్లు నాటే కార్బూకమూనికి సారథ్యం వహించడం విచిత్రం కాదు. అది రాజకీయమని “ప్రకృతి” తెలియజేస్తుంది. ఎంతో కరడుగట్టిన ఫ్యాక్షనిస్ట్ అయినా పొప్పీతి తొలిస్తే తప్ప అతని మనస్తత్వంలో మార్పు రాదు. దానధర్మాల పేరిట అక్రమార్థాలో కొంత ఖాగ్యానిపు ఉపయోగపడుతున్నందుకు మనం సంతోషించక తప్పదు. “రాతిలో తేమ” అనే ఈ కథ ఫ్యాక్షనిజింపై వచ్చిన డిఫరెంట్ కథగా గుర్తుండి. రాజకీయరంగం కంటే ఇతర రంగాలే లాభసాధివిగా మారిపోవడంతో రాజకీయ పార్టీలు కనుమర్గుపోతాయి. ప్రజల్లో చైతన్యం పెరగడంతో ప్రతి పైసాకు జవాబుదారి వచ్చేస్తుంది. పాలన ఘార్తిగా పారదగ్గుకమై, రాజకీయ రంగమంతా ప్రజ్ఞాశన అయిపోతుంది. అలాంటప్పుడు ప్రభుత్వయంత్రాంగాన్ని నడవడమంటే విలువైన కాలాన్ని జీవితాన్ని భర్యి చేయడమే అని భావించి ఎవరూ రాజకీయాల్లోకి రాకపోవడంతో పార్టీలు మూతపడతాయి. సి.ఎం. ఎంపిక కోసం ఎంతో కష్టపడాల్సి వస్తుంది. “స్వప్న వాస్తవ” మనే ఈ కథ ఊహితీతమైనా, అద్భుత రసానికి చెందినదిగా చెప్పవచ్చు. పెళ్ళిళ్ళ విషయంలో ఉన్నవాళ్ళకేమో ఎన్నోన్నో పంతాలు, పట్టింపులుంటాయి. లేనివాడికయితే తన అవసరాలు, పరిమితులను స్పష్టంగా గుర్తించి దానికనుకూలంగా నడుచుకోవాలని “నిప్పు... నీరూ..” తెలియజేస్తుంది. పెళ్ళిళ్ళ తమకు మర్యాదలు నరిగా జరపలేదని ఆగ్రహించాలతో గరిలిపోయే మగపెళ్ళివారు ఆ పెళ్ళిని రద్దు చేస్తారేమానని భయపడతాం. కాని పెళ్ళి అన్న తర్వాత కోపతాపాలు తప్పవనీ, అవన్నీ తాత్కాలికమేనని తెలుసుకోవడంతో అందోళన సద్గుమణిపోతుంది. “సా గర్వం” అనే ఈ కథలో గుంపు మనస్తత్వాన్ని చిత్రించిన విధానం చాలా బాగుంది. మనములు మట్టిజీవులు. కాని ఆ బుద్ధి వెప్రి తలలు వేస్తుంది. మానవ జీవన నమతుల్యం దెబ్బతింటున్నది. ప్రకృతి విరుద్ధమైన లైంగిక సంబంధాలతో నాగరికతను, సంస్కృతిని హేళన చేస్తున్నారు. ఈ “ఆల” అనే కథ ఆశ్చర్యాన్ని కాదు, విపాదాన్ని కూడా తెలియజేస్తుంది. బ్రహ్మందంగా విషయాలు చేసే కుటీ పోటీలలో భారీ ఎత్తున పండాలు కాసౌరు. అలాంటప్పుడు ఎవరు గెలిచినా, ఓడిపోయినా డబ్బులు కోల్పోవడంతో పాటు గలాభా చెలరేగే ప్రమాదముంది. అలాంటప్పుడు నిర్మాపకులు ఎక్కువ శాతం పోటీలను ‘పై’గా నిర్మించారు. లేదా కలక్ష్మీను

కవిగా, కథకుడిగా, జర్రులిస్టగా, సాహిత్య పత్రిక ఎడిటర్గా ప్రసిద్ధులైన శశిలీ సరికొత్త కథా సంపటమిది. ఇతివ్యతింలో, కథా కథన పద్ధతిలో వైవిధ్యభరితంగా మలచిన ఈ కథలు పారకుడి మనసును చూర్గాంటాయి. జీవన పోరాటంలోని ఆశక్తత - నిస్సహయతను, మనమ్మల్లో పెరిగిపోతున్న అవకాశవాదాన్ని, రాజకీయాలను, కొత్తగా వస్తున్న నియో రిచ్ కల్చర్ ఫోరమలను వారి కథలో చిత్తికరించిన విధానం పారకుల్ని అబ్బారపరుస్తుంది. ఒకప్పుడు బాగా బ్రతికిన రైతులు, వరుస కరువులతో దివాళా తీస్తారు. కూలి పనులకు వెళ్ళలేరు. ఎవరనీ యాచించలేరు. చేసేది లేక చీకల్లో తమ పాలేరు పొలంలో దోసకాయల దొంగతనానికి వచ్చిన రాముడు అది బయటపడటంతో ఆత్మహత్య చేసుకోవడం “అలికిడి”లో కనిపిస్తుంది. అప్పిచ్చిన సుగాలీ సీతమ్మకు మొఖం చూపించలేక దాబేసిన సుబ్బారాయుడు, ఆమె కోర్టుకు పోకుండా ఆవానికి ఇంటికి వెళతాడు. పాత అవ్యాను పట్టించుకోకుండా అతను నిలదొక్కుకోవడానికి మరింత ధనసహయం చేసి పంపించడంతో ఆమె “ఆత్మబంధువు” కంటే ఎక్కువేసిన గుర్తిస్తాడు. కండక్కర్గా పనిచేసే సుబ్బారాయుడు ఒకసారి బస్సులో సుగాలీ సీతమ్మకుమార్టె నొప్పులు పడుతుంటే ప్రయాణీకులను దించేసి, ఆదాళ్ళ సహయంతో పురుషులపోసి, ఆమెను ఇంటి దగ్గర దింపి వెళతాడు. ఇందుకు కోపించిన బస్సు యజమాని ఉద్దేగంలోంచి తీసేస్తాడు. భర్త, అల్లుడు లేని సీతమ్మ తన పంశాన్ని నిలిపిన సుబ్బారాయుడి మంచితనానికి మెచ్చి అతనికి అండగా నిలుస్తుంది. అవకాశవాదం రాజకీయాలలోనే కాదు, మనమ్మల్లో కూడా మామూలైపోయిందని తెలిపే కథలు కొన్ని. శాస్త్ర సహాయంతో ఎంతో పైకెదిగిన రాజు, చివరకు శాస్త్రాని నిస్సహయ పరిస్థితిలో పడేసి అతని ఇంటిని స్పంతం చేసుకున్న కథ స్టేటస్. వ్యాపారంలో స్వపరథేదం, మంచి - చెడులకు తాపులేదని

బట్టి వస్తాడులు. గెలుపోటములను ముందే నిర్ణయస్తుంటారు. ఈ ‘గోదా’ కథలో కూడా రామయ్య గెలిచే సమయానికి పొగ బాంబులు విసిరేయడంతో అంతా చెల్లాచెదురవుతారు. ఘలితం తెలియకుండా పోటీ ముగిసిపోతుంది. కుస్తి పోటీలలో వున్న మతలబులను ఈ కథ తెలియజేస్తుంది.

ముస్లింలలో వున్న నిరక్షరాస్యత, దారిద్ర్యం, గల్ఫ్కు పోయేవారి మీద కుటుంబ సభ్యులంతా ఆధారపడాల్సి రావడం - ఇలాంటి పరిస్థితులలో కూడా పండుగలకు, పఖ్యాలకు, పెళ్ళి పేరంటాలకు తప్పనిసరిగా ఖర్చు పెట్టాల్సి రావడం, వాటి కోసం అప్పులు చేయడం, అది ఎలా తీర్చాలో తెలియక మాససిక వేదనలో కృంగిపోవడం, ఇలా వారి జీవన విధానాన్ని తెలియజేసిన కథలు మనసుకు హత్తుకుపోతాయి. తోపుడు బండిలో పశ్చ అమ్ముహనే సత్తార్ రంజాన్ పండుగ సందర్భంగా ఇంటిల్లిప్పాడికి బట్టలు కుటీంచినా దర్జికి జప్పుడానికి డబ్బులు వుండవు. తనకు లేకపోయినా ఇంట్లో అందరికి తెచ్చాడని తెలిసిపోతుంది. అంతలో సత్తార్ బావమరిది వచ్చి పండుగ కోసం వాళ్ళకు బట్టలు తేవడంతో పాటు, దర్జ కూలీ కూడా ఇచ్చేసానని చెప్పుడంతో తన “జ్ఞాత్” నిలబడిని సత్తార్ సంతోషపడతాడు. రంజాన్ సందర్భంగా ఇప్పార్ విందులు ఇవ్వడం పుణ్యకార్యంగా భావిస్తారు. ఆ సంవత్సరం ఆదాయంలో నుండి స్వచ్ఛందంగా తీసే వస్తు జికాత్. దాన్ని పేదలకు పంచాలి. నిజమైన పేదలను గుర్తించి ఆ డబ్బు ఇవ్వడం “ఆనవాళ్ళు” కథలో ఆస్కికరంగా చిత్రీకరించారు. రంజాన్ పండుగకు తుడుం వాయించే సబ్బయ్యకు, మాబూ సాపోబ్కు మధ్య వున్న స్నేహం కులాలకు, మతాలకు అతీతమైనదని “జ్ఞానమ్” నిరూపిస్తుంది. గపర్మమెంట్ అడిషనల్ భాజీ గౌరవ వేతనం కూడా లేని వ్యక్తి. ఆ పట్టణంలో వున్న ఆరుగురు భాజీలతో పోటీగా పెళ్ళిత్తు జరిపిస్తేనే ఆయన ఇల్లు గడిచేది. దానికోసం బ్రింటింగ్ ప్రెన్స్ వాళ్ళకు, తెలిసిన వాళ్ళకు చెప్పి వుంచుతాడు. అనుకోకుండా ఒక తమికనాడు యువకుడికి అంగ్దంలో నిఖా జరిపినందుకు బోలెడు పారితోపికం అందుతుంది. ఆ పెళ్ళిలో ఆడవారికి మెహంది పెట్టడానికి తన భార్య వచ్చిందని తెలిసి భాజీగారికి మింగుడు పడడు. అమె ఇంటి పరిస్థితి గమనించి గడప దాటిందనుకోవాలా? లేక తన అనుమదితును ఎత్తి చూపిస్తుందా? అర్దంకాక తెల్లమొగం వేయడాన్ని “ముజఫర్”లో చూడవచ్చు. “వలీమా” పేరుతో జరిగే రిసెప్షన్లో మూడుపంతుల మండికి అప్పోన పత్రికలు పంచుతారు సత్తార్. వాళ్ళు చదివించే కట్టం డబ్బు పెళ్ళి ఖర్చులకు వస్తాయనుకుంటే అంతా పూరికి వచ్చి తినిపోతారు. అప్పులోడిలా వచ్చిన కటిక కరీంసాబ్ గప్ప మనసు చివరకు తెలిసి మనసు ద్రవించిపోతుంది. ముస్లింలు పెండ్లి వేదుకలను ఘనంగా జరుపుకుంటారు. కాని వాళ్ళలో కూడా వరకట్టం ఒక సమస్యగానే తయారయింది. కట్టుకానుకల కోసం ఆడపెళ్ళివారిని

పీడించడం ఎలా మామూలైపోయిందో “వాహేజ్” కథ వివరిస్తుంది. అలాగే “కంకర” కథలో కరీముల్లా చెల్లి పెళ్ళిలో రెండు తులాల బంగారం తక్కుపయిందన్న మిష్టో రాకపోకలు ఆగిపోతాయి. కరీముల్లా పెండ్లి చేసుకుంటే అతనికి వచ్చే కట్టుంలో నుండి రెండు తులాలు రాబట్టాలనుకుంటారు. కాని కరీముల్లా కట్టుం లేకుండా మేన సంబంధం చేసుకోవడం, అతని బీదస్తితిలో పాత కట్టుం చెల్లించలేని పరిస్థితి. చివరకు కరీముల్లా తన మామ నుండి వసూలు చేసి చెల్లెలి కాపురం నిలబెట్టాలనుకుంటాడు. అది తెలిసిన తర్వాతే వాళ్ళు పెండ్లికి రావడానికి ఒప్పుకుంటారు. “నదీ క పాద్” కథలో దోసనచెట్ల సాగు కోసం పుట్టించి కొళ్ళిన కూతురి సగలను కుదువబడతాడు మెదిన్ భాష. భర్త సౌదికి పోవడంతో అత్తింటి వాళ్ళు సగలు అడగగా పుట్టింటికొస్తే, అక్కడ తండ్రి జాధ చూడలేక నగలిస్తుంది. పంట చేతికొస్తే సగలు విడిపిద్దామనుకుంటారు. తీరా వరదల వచ్చి పంటంతా నాశనమైపోగా, గుండె బ్యాల్టెన తండ్రి ఆ ప్రపాహంలోనే కొట్టుకుపోతాడు. అలాగే “అనుకూల శత్రువులు” కథలో సౌదికి పోయిన కొడుకు కరీముల్లాపై ఎన్నో ఆశలతో, వాడి సంపాదనతో తండ్రి ఇద్దరి బిడ్డల పెళ్ళిత్తు చేస్తారు.

కరీముల్లా పెళ్ళి చేసుకున్నా ఇటు ఆత్తింటివాళ్ళు, అటు పుట్టింటివాళ్ళు తమ కప్పాలు చెప్పుకుని కరీముల్లా భార్యతో ఖర్చు పెట్టిస్తుంటారు. ఇలా అయితే లాభం లేదని కరీముల్లా పంచాయతీ పెళ్ళి వేరు కాపురం పెట్టినా, ఎవరికేం వచ్చినా వారే మాడాల్సి రావడంతో కథ మొదటికి వస్తుంది. గుట్టుగా, గౌరవంగా పచారీ అంగది నడుపుకునే చాందబాషా అంటే అందరికి గౌరవం. అతను ఒక పది రోజులుగా కనబడకుండా పోయేసరికి దివాళా ఎత్తాడని అంతా అనుమానిస్తారు. రియల్ ఎస్టేట్లో దిగి ఇరుక్కుపోయి అప్పుల పాలయిన చాంద్ బాపాను అతని అన్నదమ్ములు వచ్చి ఆదకోవడంతో తిరిగి పాత జీవితాన్ని కొనసాగించడం “ఫంట్స్”లో చూడవచ్చు. ఈ కథల ద్వారా ముస్లింల జీవన విధానాన్నే కాకుండా పంచుగలు, పెళ్ళిత్తు ద్వారా వారి సాంస్కృతిక విశేషాలను కూడా రచయిత తెలియజేసిన విధానం చాలా బాగుంది.

ఈ సంపుటిలోని కథలను రచయిత ‘బహిర్లోకం’, ‘అంతర్లోకం’ అని రెండు విధాలుగా విభజించారు. బహిర్లోకం అంటే వాళ్ళ ముందున్న సమాజంలోని తెలుగువారి జీవితాలను, అంతర్లోకం అంటే ముస్లిం జీవితాలని వారి అభిప్రాయం. ఫౌక్సన్జిం, కరువు, రాజీకియాలు, మానవ సంబంధాలు, అవకాశవాద ధోరణలు మానవ ప్రవర్తనను, జీవితాలను ఎలా అస్తువ్యాప్తం చేస్తున్నాయో బహిర్లోకం కథలు తెలియజేస్తాయి. ముస్లిం మైనారిటీ జీవితాలలోని వేదనలను, సమస్యలను అంతర్లోకం కథలు తెలియజేస్తాయి. ఏ కథ రాసిన దాని గురించి సమగ్ర అధ్యయనం, అవగాహనలతో ఆ కథలను రక్త కట్టీంచారు. వస్తువు తెలిసినదే అయినప్పటికీ దానిని వైవిధ్యభరితంగా తీర్చిదిద్దడంలో రచయిత చూపిన ప్రతిభ ప్రశంసనీయం.

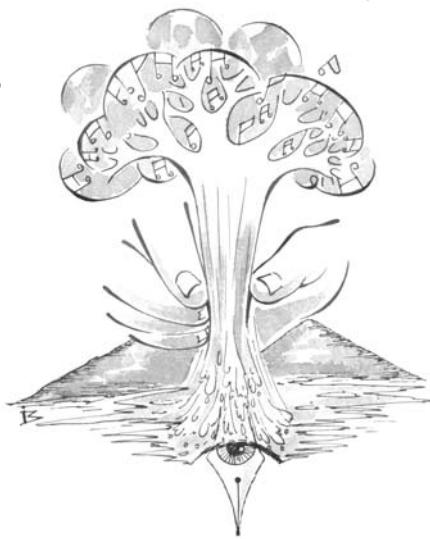
కవితలు

జేబులోని పెన్ను
వేళ్ళ మధ్యకొచ్చింది
వేళ్ళలోని రక్తం పరవళ్ళకు
దాని వ్యాంతా ఆవేశంగా మారింది
రెండు కొండల మధ్య
అదొక అదొక
ఆధృత్య జలపాతమై
లోకం నిండా
భావశీర్కరాలు వ్యాపించాయి.

వేళ్ళ మధ్యలోంచి పెన్ను
కాగితం డైకి దూకింది
భూమిలోని స్తుపము చీలే
నాగలి కప్రులా
జీవకణాలను మేల్కొలిపింది.
సుడి గుండాల్చో చిక్కిన నావను
ఒడ్డుకు చేర్చే తెడ్డులా

పనిముట్టు

-దా॥ ఎన్.గోపి

ముందుకు కదిలింది.
కుమ్మరి చక్కాన్ని తిప్పే
కర్తులు
ఆక్షతులను మలిచింది.

నీ చేతిలోని పెన్ను నీది కాదు
అది కోట్లాది నిరుపేదల
పనిముట్ట రూపాంతరం.
అవి చెమటలో తడిసిన మట్టిని
రొట్టీగా మారుస్తాయి.
చెట్టుంత ప్రాణవాయువుతో
జీవిన సంగేతాన్ని వినిపిస్తాయి.

చేతిలో ఉన్నది
వొట్టి పెన్నే కావచ్చు
మరచిపోకు
అది అశేష జనవాహినికి
మొలిచిన కన్ను.

పంతోమ్మిదవ పర్వం - పన్నెండవ ఆశ్వసం !

ముసమిష్టుడు మనముల గురించి కాక
మానవ మృగాల గురించి
మాట్లాడుకుంటే బావుంటుంది !
ఒకానొక సందిగ్గ త్యంతో
భయం రెక్కుల కీంద
వెదిగి కూర్చున్న ఫిరికితనాన్ని గురించి
చర్చించుకుందామా !

ఖాండవ దహనానికి ముందే
పిట్టలు గుఢ్ఱను భాళీ చేసి
ఎగిరిపోయిన నిర్ణన శూస్యంతో
గొంతు దిగని దుఃఖాన్ని గురించి
కలబోసుకుందామా !

గాలీ, నీరు కరుణైన నేలమీద
గాయాలు తడుముకుంటూ
ఎంతకాలమని జీవిస్తాం చెప్పు ?
ఇతిహాసపు చీకటి కోణాలే కాదు
వర్తమాన వాసవదృశ్యాలన్నీ
రక్తస్కత అసుభాలే
గాయాల సలపరింతలే !

మెత్తగా తడిసిన పొదంతోకి
కనిగా దిగబడిన ముట్టు
సమస్త దేహాన్ని వణికించినట్లు
ఒక అసహయురాలి ఆక్రందన

డా. రాధేయ

9985171411

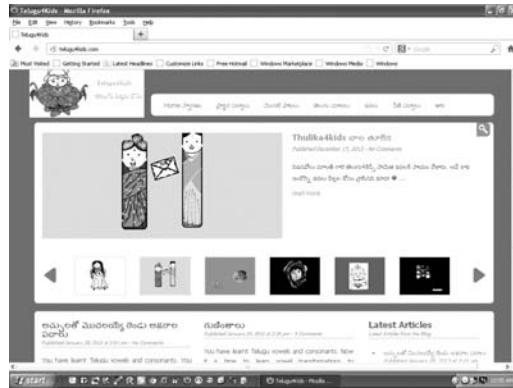
ధీలీనేకాదు యావద్యారతాపనికే
సవార్లగా నిలిచింది
నాకీష్టుడు 'పందేమాతరం' అంటే
పందేళ్ళ అభ్యర్తుభావమై
కలవరపెదుతోంది
సారే జహసే అచ్చా' అంటే
సామూజిక ఆర్థనాదంలా భ్వసిస్తోంది
పద్మనిచిది పర్వులతో
పంచమవేదంగా భాసించిన మహాభారతంతో
పంతోమ్మిదో పర్వంగా అశ్చాచారపర్వాన్ని చేర్చి
‘మేరాభారతీమహాన్’ అంటూ గర్వపడదామా !
వదురు వనాలే తగలబడిపోతుంటే
వేణుగాన మాధుర్య మొహిక్యాలాలి !
కళ్ళముందే మానవతాశిఖరం కూలిపోతోంది
ఎవరికి వారు తమ భుజాన్నిచ్చే
అసరాగా నిలబెట్టుకుందాం రండి !
ఉర్బలట్టుకున్న దుఖం
ఉప్పునగా ఎగిసిపడుతున్నప్పుడు
దిగుళ్ళ ముళ్ళ పొదల్లోంచే
అత్త విశ్వాసం ఆయుధంగా
పండునెక్కకముందే మేల్కొండాం
ఆ కనురెప్పుల పూరెమ్ములకు
కరవాలాలు పూయాలన్న
ఒక గొప్ప జీవనకాంక్షను
వాగ్గానం చేధం !!

తెలుగు వెలుగు

అంతర్జాలంలోని తెలుగు వెలుగులలో బాలల కోసం ప్రసరిస్తున్న కీరణాలు

ప.వి. పణ్ణులోన్

9492043837

చురక్కత్తిలాంటి చూపులతో మెలితిరిగిన కోర్మీసంతో భుజన భేతాళడితో గంభీరంగా స్వశనంలో నుండి నడిచి వెళ్లన్న విక్రమర్యాద ఒంబీకన్స్ రాక్షసుడు, అతనితో సాహసిపేతంగా యుద్ధం చేసి రాజుకుమారిని అమె రాజ్యానికి తీసుకుని వస్తున్న సాహస వీరుడు మెలితిరిగిన తోకలతో చూడగానే భయపెట్టేలా కాక ముద్దుగా కనిపిస్తూ, చెడ్డ అత్తగారి భరతం పట్టి మంచి కోడలికి సహాయం చేసిన అందమైన దెయ్యాలు వీటిలో ఏ ఒక్కటి గుర్తున్నా వాళ్ళు చిన్నప్పుడు ఖచ్చితంగా ఏ చందమామనో, బొమ్మలిల్లునో పదిలంగా దాచకుని చదివిన అడ్చప్పమంతులు అయ్యి ఉంటారు.

తెలుగింటి ఆచారాలూ, సంప్రదాయాలు, మట్టరికాలూ, బంధుత్వాలు, ఆటలు, పాటలు, వీటన్నింటినీ మేళవించిన తెలుగు సంస్కృతిని మన పిల్లలకు బాలసాహిత్యం ద్వారా అందించాలి. పూర్వం బాలల కోసం చందమామ, బాల మిత్ర, బొమ్మలిల్లు, బుజ్జులు ఇలా అనేక పత్రికలు వచ్చేవి. అందులో పిల్లలకోసం ఎన్నో కథలు, పాటలు, నాటికలు, పొదువు కథలు సామెతలు ప్రచరించబడేవి. అవన్నీ కట్టుకథలు వట్టి కథలు కావు వాటి ద్వారా బాలకు నీతి, నిజాయాతీ, న్యాయం, ధర్మం, త్యాగం, దాసం, ఎన్నోనో విషయాలు గురించి తెలిసేవి. అటువంటి బాలసాహిత్యాన్ని అందించేందుకు చేయితిరిగిన కపులు, పండితులు, రచయితలు ముందుకొచ్చేవారు.

చురక్కత్తిలాంటి చూపులతో మెలితిరిగిన కోర్మీసంతో భుజన భేతాళడితో గంభీరంగా స్వశనంలో నుండి నడిచి వెళ్లన్న విక్రమర్యాద ఒంబీకన్స్ రాక్షసుడు, అతనితో సాహసిపేతంగా యుద్ధం చేసి రాజుకుమారిని అమె రాజ్యానికి తీసుకుని వస్తున్న విక్రమర్యాద ఒంబీకన్స్ రాక్షసుడు, అతనితో సాహసిపేతంగా యుద్ధం చేసి రాజుకుమారిని అమె రాజ్యానికి తీసుకుని వస్తున్న సాహస వీరుడు మెలితిరిగిన తోకలతో చూడగానే భయపెట్టేలా కాక ముద్దుగా కనిపిస్తూ, చెడ్డ అత్తగారి భరతం పట్టి మంచి కోడలికి సహాయం చేసిన అందమైన దెయ్యాలు వీటిలో ఏ ఒక్కటి గుర్తున్నా వాళ్ళు చిన్నప్పుడు ఖచ్చితంగా ఏ చందమామనో, బొమ్మలిల్లునో పదిలంగా దాచకుని చదివిన అడ్చప్పమంతులు అయ్యి ఉంటారు. మరి నేటితరం సంగతో ఇప్పటి పిల్లలకు బాల సాహిత్యం అంటే హ్యార్టోర్డర్, టీంబిన్, సిండెల్లు మరోటో మరోటో మనది కాని సాహిత్యమే కానీ పాత రోజుల్లో పెద్దలు గ్రోలిన రుచులు వారికి అందుబాటులో లేవు.

ఆసులు మంచి దెయ్యాలు గురించి, సాహస వీరుల గురించి, భేతాళుడి గురించి వారికి తెలిసే అవకాశం ఎంత ఉంది, ఆ అవకాశం వారికి మనం ఎంతవరకూ ఇస్తున్నామనేది ప్రశ్నార్థకం. ఇంగ్లీషులో

చదివితే గ్లోబల్ మార్కెట్లో విలువ పెరుగుతుంది. నిజమే కానీ తెలుగులో అదీ వారి మాత్రభాషలో అందమైన కథలున్నాయి వాటిలో నీతితో పాటు బ్రతకు మార్గాలు ఉంటాయని కానీ అసలు తెలుగులో కథలు ఇంత బాగుంటాయన్న అనుభవం కానీ వారికి మిగిలించడం లేదు.

మాత్రభాషలో మాటల్లడటమే మహాపరాధంగా భావించే తల్లితండ్రులు బడి యాజమాన్యాలు ఒకవైపైతే, మనసుని కట్టిపడేనే బాలసాహిత్యం అందుబాటులో లేకపోవటం మరొకవైపు. కాకపోతే ఇంతటి విషమ పరిశీతుల్లోనూ ఒక ఆరోగ్యకరమైన విషయం ఏమిటంటే ఈ రోజుల్లో వస్తున్న దినవార, మాస పత్రికలు బాలకోసం, బాల సాహిత్యం కోసం ఒక పేజీ కేటాయిస్తున్నాయి. అందులో పిల్లలు రాసిన కథలు, పాటలు, కవితలను ప్రచురిస్తూ వారికి తగిన పారితోషికం అందచేస్తూ వారిని ప్రోత్సహిస్తున్నాయి తద్వారా బాలలలో దాగి ఉన్న స్పజాత్తుక శక్తిని వెలికి తీసున్నారు.

మన సంస్కృతి, సంప్రదాయాల నుండి వేలమైళ్ల దూరం వెళ్లిన తెలుగువాళ్ళు(మాటల్లంతా మన ఇళ్ల నుండి వెల్లినవారే) వాటిని వెదలకుండా తమ పిల్లలకు నేర్చుతున్నారు. శతక పద్మాలు, త్యాగరాజ కీర్తనలు, భరత నాట్యాలు, బాల సాహిత్యం, పసితనం నుండి శ్రద్ధగా నేర్చుతున్నారు. అక్కడ గుళ్ల, గోపురాలు, సాహితీ సభలు, సంగీత కచేరీలు, బాలానంద సంఘాలు ఏర్పాటు చేసుకుంటూ అందమైన తెలుగు ప్రపంచాన్ని నిర్మించుకుంటున్నారు.

అంతేకా ఇప్పటితరానికి ఆ లోటుని హాధృతానికి, ఆనాటి రుచులని అందించటానికి మొక్కవేని దీక్షతో, ఎలాంచి లాభాపేళ్ల లేని నిష్ఠల్యమైన బుద్ధితో కొన్ని అంతర్జాలంలోని వెబ్ పత్రికల, భూగూల నిర్వాహకులు నడుం బిగించారు. తర్వాతి తరాల వారికి కళీ లేని వారసత్వ సంపదనూ అందుబాటులో ఉంచాలనే

తాపత్రయానికి తోడ్చాటుగా నేడు అంతర్జాలంలో తెలుగు భాషాభిమానులు ఎంతో కృషి చేస్తున్నారు. సాహిత్యంతో సాన్నిహిత్యం కోల్పోతున్న తెలుగు బిడ్డల్ని బాలసాహిత్యానికి చేరువ చేస్తున్న అంతర్జాలంలోని తెలుగు వెలుగులలో బాలల కోసం ప్రసరిస్తున్న కిరణాలను ఒకమారు పరికిడ్డాం.

1. అన్ ట్రైన్ చందమామ (telugu.Chandamama.com) : ఈ వెబ్‌సైట్‌ని ఇంగ్లీషు హిందీ, కన్నడ, మరాఠి, సంస్కృతం, తమిళ, తెలుగు లాంటి ప్రాంతియ భాషల్లో దర్శించవచ్చు. ఈ సైట్‌లోని కథల ఆర్ట్రోట్లు ద్వారా చందమామ ప్రతిక గత సంచికలలోని ఇంగ్లీషు, హిందీ, కన్నడ, మరాఠి, సంస్కృతం, తమిళం, మలయాళం, బరియా, బెంగాలీ, గుజరాతీ, అస్సామీ, తెలుగు భాషల్లో మనకు కావలసిన భాషల్లో, ఫలానా సంవత్సరం, ఫలానా నెల అని వివరాలు అందిస్తే చాలు వెనక్కు వెళ్లి వారి వారి అభిమాన కథలను మళ్ళీ చదువుకోవచ్చ.

2. చందమామ చరిత్ర (తెలుగు జాతి సంస్కృతీ వైఫిపం) - <http://blaagu.com/chandamamalu>

తెలుగు జాతి సాంస్కృతిక సపద అయిన చందమామను ఈనాటికీ తమ జ్ఞాపకాల దొంతరలలో పదిలపర్చుకుంటున్న చందమామ అభిమానుల గుండె చప్పుళ్ళను ఓ చోట చేర్చి అందరికి పంచిపెట్టలనే చిరు కోరికే ఈ జ్ఞాగ్ రూప కల్పనకు మూలం జీవించడం కోసం ప్రపంచం నలుమాలలకు వలసపోయిన తెలుగు వారు చందమామ ప్రతికతో తరతరాల అనుబంధాన్ని నేటికీ ఎలా కాపాదుకుంటూ వస్తున్నారో పరస్పరం చందమామతో తమ జ్ఞాపకాలను ఎలా పంచుకుంటున్నారో తెలివే అమూల్యమైన వ్యాసాలు, లింకులు, తదితర సమాచారం ఈ జ్ఞాగులో అందుబాటులో ఉన్నది. చందమామ చరిత్ర చందమామ కథల సమీక్ష పరిచయం, వ్యక్తుల పరామర్శ తదితర చందమామ సంబంధిత సమాచారాన్ని ఈ జ్ఞాగులో అందరూ మాడవచ్చు.

3. చందమామ కథలు - <http://chandamamakathalu.wordpress.com>: మీరెంతో ఇష్టపడే చందమామ కథలు మీకోసం ఇక్కడ లభ్యం.

4. కొత్తపల్లి - తెలుగు పిల్లల ఈ -మాసపత్రిక - <http://kottapalli.in> : ఇది పిల్లల మాస పత్రిక, ఎంతో ఆసక్తికరమైన ప్రయోగం. ఈ పత్రిక పుస్తక రూపంలో కూడా లభ్యమవుతున్నది. పెద్దలూ, పిల్లలూ ఈ పత్రికి రచనలు పంపవచ్చ. తెలుగు పిల్లలకు సంతోషప్రాణి ఇచ్చేందుకు గాను మానవియ స్వర్ఘ ఉన్న కథల్ని, అట పాటల్ని, విద్యా, విజ్ఞాన వినోదాల్ని పిల్లల స్వీయ దృష్టపథంలో, బేషరతుగా అందించే ఉద్దేశంతో “కొత్తపల్లి” ముందుకు సాగుతున్నది.

5. తెలుగు 4కిడ్స్ - <http://telugu4kids.com>, <http://www.youtube.com/telugu4kids> (kids channel in your tube): బాల్యంలో ఆడుతూ పాడుతూ భాష నేర్చుకోవడానికి అంగ్సం ఉన్నంత

అనువుగా తెలుగులేదని, అలా తెలుగులో పిల్లల కోసం చెయ్యపచ్చ అని, చేసి మాపించాలని, భాష నేర్చించడమొక్కటే కాదు భాషను ఆనందించ గలిగేలా చెయ్యాలని, పిల్లలకు తెలుగు మీద ఆసక్తి కుతూహలమూ పెంచడానికి ఈ వెబ్ సైట్ రూపొందించబడింది. అక్కరం మీద క్లిక్ చేస్తే పలికే విధానం ఈ సైట్ లో ఉన్నది ఇంకా కొన్ని సరదా మాటల్ని ‘తార’ అనే పాత్రతో చెప్పించారు.

ఈ వెబ్ సైట్ - <http://www.youtube.com/telugu4kids> : అనే ఈ లింకు ద్వారా తెలుగు 4 కిడ్స్ అనే యూట్యూబ్ చానల్ని నడుపుతున్నది. ఈ చానల్లో మొదటి పాటలు (Rhymes), అణిముత్యాలు (Favourites), Indian History, Telugu Links 4 Kids, Mythology and beliefs, Telugu4kids - Taara, Letters and Numbers, మాటలు (vocabulary) పొడుపు కథలు (Riddles), సామెత కథలు (Proverbs), interactive Activities, కథలు (stories), Telugu4Kids Plus (అదనపు ఆకర్షణలు), అభిలాషలు, ఆలోచనలు, పద్యాలు అనే విభాగాలున్నాయి.

5. 1. Telugu Links 4 Kids: ఎందరో ప్రవాసాంధ్రులు ప్రపంచంలోని పశల దేశాలలో ప్రముఖ స్థానాలలో నిలిచి మన వేరు ప్రభ్యాతులను ఇనుమడింప చేస్తున్నారు తమపైన ప్రత్యేకతలను నిలుపుకుంటానే తమ చుట్టూ ఉన్న వాతావరణంలో కలిసిపోతూ, తర్వాతి తరల వారికి కృత్తి లేని వారసత్వ సంపదనూ అందుబాటులో ఉంచాలనే తాపత్రయానికి తోడ్చాటుగా నేడు అంతర్జాలంలో తెలుగు భాషాభిమానులు ఎంతో కృషి చేస్తున్నారు వారి కృషికి ప్రతిరూపాలే ఈ కింది సైట్లు.

5. 1. 1. అంధ్రభారతి సైట్ వారి బాలభాష - <http://andhrabharati.com>లోని “బాల” అనే విభాగమే కాక “శతకములు” అనే విభాగం కూడా ఆసక్తికరం. ఇక్కడ సంగ్రహం చాలా ఎక్కువ. ఇవన్నీ “పిల్లల కోసం” కాకపోయినప్పటికీ ఇన్ని పద్యాలు ఒకచోట లభ్యమైనప్పుడు అందులో పిల్లలకు తగినవి ఎంచుకుని నేర్చడం కొంచెం సులభమవుతుంది. ఇంకాక ఆసక్తికరమైన విషయం ఏంటుంటే “దేశి”, “కవితలు” విభాగాలలో కూడా వెతుక్కుంటే పిల్లలకు నచ్చేవి, నప్పేవి కనిపిస్తాయి.

5. 1. 2. మాగంటి - <http://www.maganti.org>: సేకరణలో ప్రముఖ స్థానం వీరిదీ. ఇక్కడ “చిన్నారులు” విభాగంలో ఎన్నో అమూల్యమైన పద్యాలు, పాటలు, కథలు, పొడుపు కథలు, ఇంకా ఎన్నో పోగు చేసి ఉంచారు. సాహిత్యంగా దొరికే కాక తరతరాలుగా పెద్ద వారి సుందిచిన్న వారికి ముఖతా అందిన ఆణిముత్యాల పంచి కథలు, పాటలు మన పిల్లలకు ఉపయోగపడడమే కాక, మనను, ఒక్కసారి మన బాల్యానికి తీసుకు వెళ్ళి జ్ఞాపకాల వీధులలో తిప్పుతాయి.

5. 1. 3. స్తోత్రలహరి వారి బాలాలహరి - <http://www.stotralahari.com>: ఇక్కడ పిల్లల విభాగంలో పెద్దబాల శిక్ష ఉంది. కొన్ని సరళమైన ప్రార్థన పద్యాలు కూడా ఉన్నాయి.

5. 1. 4. బబ్లో - <http://www.babloo.com/>: ఇక్కడ అచ్చులతో పద్యాలు, పశ్చాత్యాలు, జంతువులు, వాహనాలు పంచి పరజాలాం,

వాటితో చిన్న చిన్న వాక్యాలు, కొన్ని కథలు ఉన్నాయి. అన్నిటికి బొమ్మెలు, మాటలు ఉన్నాయి.

5. 1. 5. తెలుగుదనం -[www.telugudanam.co.in:](http://www.telugudanam.co.in/)

ఎక్కడెక్కడో ఉన్నా

తెలుగుపై మక్కువ తీరని తెలుగు బిడ్డల కోసం, తమ పిల్లలకు తెలుగుభాష నేర్చించాలనుకునే తల్లిదండ్రులకు ఆసరాగా నిలుస్తూ ‘మన సంస్కృతినీ, సంప్రదాయాలను గుర్తుచేసుకుండాం, నలుగురితో పంచుకుండా’, అనుకునే వారి కోసం ఈ “తెలుగుదనం” అనే వెబ్సైట్ ఆవిష్కరించబడింది.

ఈ వెబ్సైట్ వారు చిన్న పిల్లల కోసం పాటలు, కథలు, పారాలు, నమీకరిస్తున్నారు. ఇందులో వదజాలం అత్యంత ఉపయోగకరమైన అంశం. “చిన్నపిల్లల కోసం” అనే విభాగంలో నీతి కథలు, పిల్లల ఆటలు, పిల్లల పాటలు, రాష్ట్ర చివ్వోలు, జాతీయ చివ్వోలు, తెలుగు తల్లి ముద్దు బిడ్డలు భరతమాత ముద్దు బిడ్డలు మంచి అలవాట్లు అనే విషయాలున్నాయి.

పిల్లలకు నేర్చించవలసినవి అనే విభాగంలో అంకెలు, రంగులు, పట్టలు, కాయగూరలు, పండ్లు, పూలు, కీటకాలు, దిక్కులు, శరీర భాగాలు, బుతువులు-కాలాలు, తెలుగు సంవత్సరాలు, దేశభక్తి గీతాలు, తరగతిలో, ఇంట్లో వాడుకునే వస్తువులు, జంతువులు, సంఖ్యాపర్వం అనే ఉప భాగాలున్నాయి.

5. 1. 6. సురస సంగీత నిలయం - <http://www.surasa.net/>: మా తెలుగు తల్లికి మలైపూరుదండ గురజడ వారి దేశ భక్తిగీతం, బంగారు పాపాయి బహుమతులు పొందాలి వంటి పాటలు ఇక్కడ వినపచ్చ. ఇవ్వి తెలుగులో పిల్లలకై ఉద్దేశించినవి కాకున్న పిల్లలతో పాటు సందర్శించగలిగిన సైట్లు.

5. 1. 8. జోల పాటలు - “అమ్మ దొంగా, నిన్ను చూడకుంటే నాకు బెంగ” ఈ పాట గుర్తున్న వారు వెంటనే ఈ లంకి కైపు పరిగెత్తండి. ఈ పాట ఇప్పటి వరకూ విని ఉండకపోతే ఇప్పుడైనా తప్పనిసరిగా విని చూడండి.

5. 1. 9 తెలుగు వికిపీడియా : తెలుగు ప్రముఖుల నుంచి పల్లిటూళ్ల దాకా వికేపాలు, విషయాలూ ఇక్కడ తెలుసు కోవచ్చ.

ఈ విధంగా అనేక మంచి విషయాలతో పొందపరచబడిన వెబ్సైట్ వివరాలు ఈ సైట్లలోని Telugu Links 4 Kids అనే విభాగం ద్వారా తెలియజేయబడ్డాయి.

6. For kids - <http://forkids.in> (Telugu Web Magazine For Children) :

చిన్నారులకు అవసరమైన ప్రతి ఒక్కటీ కూర్చు పెట్టాలనేదే లక్ష్యంగా “ఫర్ కిండ్స్” ఒక్కాక్టులిగా కొత్త హంగులను చేర్చుకుంటూ ముందుకు సాగుతున్నది. ఇక్కడి పిల్లలకి కథలు, కబుర్లు చెపుడం చిట్టి పొట్టి పాటలు నేర్చడం, ఆటలతో వాళ్ళని ఉత్సాహపర్వం వంటి వాటి పాటు పటల పిల్లలలో మానసిక వికాసనం కలుగుతుంది. వారి

ఎదుగుదలలో కథకున్న ప్రాధాన్యత అంతా ఇంతా కాదు. లోకం పోకడలు తెలుస్తాయి డంపశక్తి, కల్పనా సామర్థ్యం పెరుగుతుంది. విచక్షణ, వ్యవహార దక్కత అలవర్పుకుంటారు. సాహిత్యంపై మక్కువ పెంచేది కథ. వ్యాక్యనిర్వాణం, వదజాలాభివృద్ధి కూడా మెరుగుపడతాయి. కాబట్టి చిన్నారుల కోసం ఆటపాటల్ని; కథల్ని పోగేద్దాం... అంటూ ఈ వెబ్ సైట్ నిర్వాహకులు ఉత్సాహాన్ని పంచుతున్నారు.

7. భాలభారతి డాట్ కామ్ -<http://balabharathi.com/>:

మాతృభాషపై మమకారాన్ని ప్రాది చేసే దిశగా, తెలుగు భాష మీద సరైన అవగాహన లేని, సరిగా మాటల్లాడలేని ప్రవాసంలో ఉన్న తెలుగు పిల్లలను ఉద్దేశించి రూపొందించబడి విదేశాలలో ఉన్న తెలుగు పిల్లలు చక్కగా తెలుగు నేర్చుకొని, మంచి సంస్కృతి సంప్రదాయాలతో కూడిన వాతావరణంలో పెరగాలనే లక్ష్యంతో కొనసాగుతూ, అక్షరచిత్రాలు, వీచ్చకుల్ని ఆకట్టుకొనే ఏనుల విందైన తెలుగు పలుకులు, అధ్యాత్మాన్ని కల్గించే భాషా క్రీడలు, భాషపై అనురక్తిని పెంచే అనేక విన్యాసాలు ఇలా విన్యాస్తు శైలితో, అసక్తికరమైన విశేషాలతో గుండె గుండెనా తెలుగు ముద్రను వెస్తున్న ఈ వెబ్సైట్ కే నేడెంతో ఆదరణ ఉన్నది బాలల ప్రపంచంలో అయితే ఎప్పటికప్పుడు అదరణ పెరుగుతున్నే ఉంది. ఈ వెబ్సైట్ ద్వారానే ప్రవాసాంధ్ర చిన్నారులకు తెలుగులో అభినివేశం కూడా కలుగుతున్నది.

ధృశ్య శ్రవణ పద్ధతిలో విన్యాస్తు భాషాక్రీడలతో తీర్చిదిద్దిన ఈ బాల భారతి డాట్.కామ్ నేడు తెలుగు భాషా బోధనకి చక్కని సోపానంగా మారిపోయింది. ఈ వెబ్సైట్ ద్వారా అక్షరాలు దిద్దడం, చిన్న చిన్న తెలుగు పదాలు నేర్చుకోవడం, చిన్న చిన్న వాక్యాలు రాయడం, వ్యాక్రణ సంబంధిత విషయాలు ఇలా అన్నే రకాల విభిన్నమైన విషయాలను ప్రత్యేకంగా టీచర్స్ వచ్చి చెప్పాల్సిన అవసరం లేకుండా ఎవరికి వారే ఒక స్థాయి నుంచి వేరొక స్థాయికి వెళ్లు చక్కగా తెలుగులో మాటల్లాడటం అలవాటు చేసుకోవడం వీలవుతుంది.

ఈ వెబ్సైట్ లో చదువు, కథలు, ఆటలు, చేసి చూద్దాం పండుగలు, పాటలు అనే 6 విభాగాలున్నాయి. తెలుగు నేర్చుకుండాం పేరిట విర్మాటు చేసిన ప్రత్యేక విభాగంలో అక్షరాలు దిద్దడాన్ని ఉచ్చారణతో సహి విపరిస్తారు గుణించాలలో ఏ అక్షరాన్ని తాకినా స్వరబద్ధంగా వెలిగేలా తీర్చిదిద్దారు నామవాచకం, సర్వసామం, క్రియ వంటి వ్యాక్రణాంశాల్ని పరిచయం చేసే బోధనాపద్ధతులు, తెలుగు వాక్య నిర్వాణంపై అవగాహన కల్పించే పద విన్యాసం వంటి భాషా క్రీడలు, వినోదాలు బాలభారతి.డాట్.కామ్లో ప్రధాన ఆకర్షణలుగా నిలిచి చిన్నారుల బుట్టి వికాసానికి తోడ్పడుతున్నాయి.

భక్తి తత్త్వానికి పెద్దపీట వేసే అనేక శ్లోకాలు రంగు రంగుల బొమ్మెలతో తెరపై కన్నించే పంచతంత్రం కథలు ఇలా ఎన్నే ఆసక్తి కరమైన విషయాలతో ప్రోది చేయబడిన భాషా ప్రపంచంలో రోజు విహారించాలంటే స్వల్పముసుం చెల్లించక తప్పుడు. విదేశాల్లో ఉన్న తెలుగు పిల్లలకి మాత్రమే కాకుండా భారతదేశంలోని ఇక్కడ అభిపూర్ణాడు.

అని లేకుండా తెలుగు వారెక్కడున్నా వారందరికి ముఖ్యంగా చిన్నారులకు బాగా ఉపయోగపడుతున్నది. ఇంటర్వెల్ఫ్లో గేమ్స్ ఎలా ఆడుకుంటున్నారో ఈ వెబ్‌సైట్‌లో తెలుగు భాషను క్రీడాపద్ధతిలో ఆడుతూ నేర్చుకుంటూ ఆనందాన్ని అవకాశాన్ని చేజిక్కించుకొంటున్నారు. భాషసు మర్చిపోతున్న నేటి తరాన్ని భాష వైపు నడిపించడానికి ఈ వెబ్‌సైట్ చేస్తున్న సేవ ఎంతో గొప్పది

8. బాల కథా మాలిక -<http://audiseshareddy.blogspot.in>
కథలూ, కవితలూ ఓ వందకు పైగా రాసిన అనుభవం, టీచర్గా పాతికేళ్ళ అనుభవం గలిగిన ఈ భ్లగు నిర్వహకుడు తన భ్లగు ద్వారా పిల్లల్ని ఎంతగానో అలరించే కథలను అందిస్తున్నారు.

9. బాల కళ - <http://baalakala.blogspot.in>: నేటి బాలల సృజనార్థమే దేవస్తు దేవస్తు రూపం

ఈ ‘బాల కళ’ బాల బాలికలలో నిబిడీక్కతమైన సృజన శక్తిని వెలికి తీయడం కోసం ఏర్పాటు చేశారు మీ పిల్లలు ప్రదర్శించే కళలకు సంబంధించిన భోటోలు కానీ వీడియోలు కానీ ఈ భ్లగు నిర్వహకునికి మెయిల్ చేస్తే, ఈ భ్లగులో పెట్టే అవకాశం కూడా వుంది ఇది పిల్లల భ్లగు.

10. సంపుటి.కామ్ - <http://samputi.com>: సంపుటి ఒక స్కూపుంద ప్రయత్నం. మనల్ని పెంచిన పట్టతలను సంప్రదాయాలకి, సాహిత్యానికి ఒక గొడుగు పట్టాలనే చిన్న ప్రయత్నం.

11. కంరస్ట భారతి -<http://kamthasthabharathi.wordpress.com> (బాల బాలికల కంరస్టయోగ్య పద్ధతున్నాకి రత్న మాలిక)

వేలాది సంవత్సరాలుగా జీవనదిలా ప్రపాస్తూ పస్తూన్న మన భారతీయ సంస్కృతి మూలాలు సంస్కృతభాషలోనే వున్నాయి. అందుకనే సంస్కృత శ్లోకాలు సూక్తలు కూడా పిల్లలకు నేర్చించటం వారి మానసిక పరిణామికి అత్యవసరం. కంరస్టం చేసే శక్తి సమయం పరిమితం కనుక ప్రామాణిక గ్రంథాల నుంచి పిల్లలకు అవసరమైన అంశాలు మాత్రం సేకరించి అందించాలి. ఈ దిగశా పద్ధ గద్య రత్నములను సేకరించి, కూర్చు ఈ సైట్ ద్వారా “కంరస్ట రత్న మాలిక”గా అందిస్తున్నారు.

12. జాబిల్లి బాలల డిజిటల్ పత్రిక -<http://jabilli.in/>: ఈ సైట్‌లో కథలు (అవ్యాప్తి) కథలు, బాలలు రాసిన కథలు, పరమానందయ్య శిష్యుల కథలు, పంచతంత్రం, నసీరుద్దీన్ కథలు, విక్రమార్క కథలు) వ్యాపాలు (వివిధ, మీకు తెలుసా, నవ్వుల పువ్వులు, ఒక మంచి మాట) బాలశిక్ష పాటలు, ఆటలు అనే విభాగాలున్నాయి.
1.3 edewcate (LEARN IT RIGHT HERE) <http://www.edewcate.com> : Edewcat Kids (Edewcate Telugu Nursery Rhymes)

1.3.1 Telugu Nursery Rhymes for kids : బుర్రు పిట్ట బుర్రు

పిట్ట తుప్రుమస్తది, చిట్టి చిలకమ్మా అమ్మ కొట్టిందా, బావా బావా పస్తీరు, గుమ్మడి అమ్మ గుమ్మడి, చెట్టు మీద కాకి కావ్ చెల్ చెల్ గుర్రం, ఏనుగమ్మ ఏనుగు ఆ ఆ లు దిద్దుదాం చిట్టి చిట్టి మిరియాలు, తారంగం తారంగం, కాకి ఒకటి నీళ్ళకై, చీమ-పాపురం (kids Story) పొడుపు కథలు (Cartoon Riddles) వంటి విషయాలున్నాయి.

14. Prabhava ప్రభవ A different book store ! A book store with a difference !

“ఈనాటి పిల్లల అవసరాలకు అనుగుణమైన సాహిత్యాన్ని వారే స్యాజియించుకోగలిగే...?” అన్న చిన్న ఆలోచన గట్టి నమ్మకమై పిల్లల కలాలకు ఒక చిరునామా కావాలనే భావనతో ఈ <http://chandralata.blogspot.com/> అనే భ్లగుని ప్రభవ చంద్రలత అనే వారు రూపొందించారు.

15. poornakumbham Telugu Rhymes in your Tube : యు ట్యూబ్ లో తెలుగు బాలశిక్ష తెలుగు పద్యాలు అనే రెండు విభాగాలుగా మొత్తం 33 వీడియోలున్నాయి.

16. కథాసుధ (<http://kadhasudha.blogspot.in>) ఈ భ్లగు నిర్వహకురాలైన లక్ష్మీ శిరీష యూ ట్యూబులో <http://www.youtube.com/shsireesha> అనే అడ్రెస్ తో ఒక ఛానల్ని కూడా నడుపుతున్నారు.

ఈ ఛానల్లో పిల్లలకు బాల్యావస్థలో అందులో ముఖ్యంగా ప్రాథమిక విద్యాస్థాయి తెలుగు బోధనకు ఉపకరించే విధమైన చిట్టి చీమ హిసెనారి సుల్తాన్ తెలిషైన కోడిపుంజ, ఒక దీపం-సలుగురు స్నేహితులు, సింహం-చిత్రులుక అమ్మమ్మ - పట్ట మంచం కథ, బ్రాహ్మణుడు - ముంగిన, ఆపు-పలి, ఏనుగు - డర్చి వాడు, నాన్న - పులి, స్నేహితులు - ఎంపిక, మంచమ్మ -చెడ్డమ్మ, డుప్పి-కొమ్ములు - కాళ్ళ, మంచి బామ్మ -చెడ్డ బామ్మ అమ్మమ్మ -చిట్టి ఎలక సూర్య దేవుడు-పాయిదేవుడు, నక్క-పిల్ల, గొప్పలు-తిప్పలు, తెలిషైన బామ్మ - వింతైన డప్పు, కాకి-పాము ఇలా నీతిని బోధించే 1-7 అందమైన కథలు అడియో రూపంలో అందుబాటులో ఉన్నాయి.

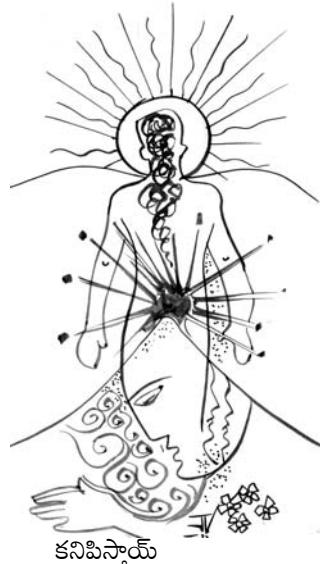
పిన్నలు, పెద్దలు చిన్న చిన్న మాటలతో కూడిన తియ్యని పాటలు, కథలతో నవనవలలాడే బాల సాహిత్యాన్ని తెలుగు భాషనీ నిరాకృతం చేస్తున్న తరుణంలో, మాతృభాషలో మాటల్లడేటమే మహాపరాధంగా భావించే తల్లిదండ్రులు, బడి యాజమాన్యాలున్న నేటి సమాంలో బాలలను సాహిత్యం వైపు తిప్పాలి. బాల సాహిత్యం వల్ల పిల్లలకు పరానా సక్కి, లోకజ్ఞానం కలుగుతుందని పెద్దలు గుర్తించి ఆయా విషయాల పట్ల వాళ్ళకి అసక్తిని కలుగజేయాలి. వారిలో తత్త్వంబంధమైన ఉత్సాహాన్ని ప్రోత్సాహాన్ని కలిగించాలి. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో అంపశయ్య మీద ఉన్న బాలసాహిత్యాన్ని రక్కించే దిశగా ఎలాంటి లాభాపేక్ష లేని నిష్పలుషమైన బుద్ధితో కొన్ని వెబ్ పత్రికల భ్లగుల నిర్వహకులు ఈ విధంగా నడుం బిగించడం ఎంతో అనందదాయకం.

కవిత

అగ్ని పర్వతాలు

నడిచే అగ్ని పర్వతాల్ని
సువ్యోష్మదైనా చూశావా?
మరిగే లావా
సిరల్లోనూ, ధమనుల్లోనూ
పొగలు కమ్మతూ
ప్రవహిస్తుంటే
గుండె శిఖరాల్లో బంధించేసి
ఏమీ ఎరగణట్టు
హరితవర్ష పత్రాలను ధరించి
రుధిర కాంతుల
సింధూర పుష్పాలతో
కళకళలాడే పూదోటలా
విరబూసి
విరులనష్టాల్ని ప్రసరిస్తూ
... నడిచే అగ్ని పర్వతాల్ని
సువ్యోష్మదైనా... చూశావా?
శీతల ఛాయలో పెరిగే మొక్కల్లాగే

కనిపిస్తాయ్
అలంకరణకు బోన్నాయిల్లా...
నిశేధిలో వెలిగే
నెలవంకలాగే దర్శనమిస్తాయ్
చిరునవ్యాలు ఆతికించుకుని...
అవేమిటో వాటిపేరేమిటో
తెలుసా...?

రుణాస్మి కె.వి. కుమారి
9010823014

కరిగిపోతూ
వెలుగులను పంచే
కదిలే గుండెల్లో నుండి
పరమార్థగానాన్ని పలికించే
ఒళ్లి వెదురు పుల్లలు!
సూర్యుణ్ణి మెడలో
వేళ్లాడేసుకుని
నిశిరాత్రిని గర్వాన ధరించి
హానంగా సాగిపోయే
మట్టిపరిమళాలను
పొరిజాతాలని శ్రమించబోకు
అవి... నడిచే అగ్నిపర్వతాలే...
ఏ క్షణాష్టైనా బ్రాహ్మణాచ్ఛు
మరిగే లావా
నిన్న దహించేయొచ్చు...

కవిత్వమంటి.....

కవిత్వమంటి
కళ్ళకు కనబడకున్నా
డోహల్లో డోసులాడే
ప్రకృతి అందచందాలను
అభివర్తించటం కాదు
ఆ ప్రకృతిలో
కనుమర్మన్నాపోతున్న
అస్వాచీపుల అవసరాల్ని
అందరి ముందుంచాలి
కవిత్వమంటి
జలపాతాలు స్ఫ్టైంచే
వన్నెచిన్నెలకు తప్పిఱ్ఱుయి
అక్కడ జాలువారిన నీతితో
తన కవితాదాహన్ని తీర్చుకోవటం కాదు
నీరు కరువై దప్పికతీరని
జనవాళి వ్యథలను చిత్రిస్తూ
బాటిల్సో నీరు నింపి అమ్ముకునే

బడాబాబుల దాఫ్టేకంపై
నిష్పులు చెరగాలి
కవిత్వమంటి
విరబూసిన పుష్పాల సౌరభాల్ని
వెదజల్లటం కాచు
ఆయా రుతువులందు
అలుపెరగక శ్రమించే రైతుకు
పంట అమ్ముకునే సమయానికి
ధరపలకక వాడిన పూలల్లో అగుపించే
వాళ్ల ముఖారపిందాలతో
ముఖ్యటించాలి
కవిత్వమంటి
అంగనల అందాలు వర్షించటం కాదు
అగ్రిరాజ్యపు ఇత్తీక్షుతో
చిరు అంగళ్లనగుపించకుండా చేసే
దుష్ట సంకల్పాన్ని
కలాలతో ఖండించాలి
కవిత్వమంటి
గతకాలపు చరిత్రతో మురిసిపోవటం
కాదు

పొత్తుల్లి సుభూరావు
9490751681

పరమానంలో ఏర్పడ్డ దుఃఖితికి
సతమతమయ్యే సమకాలీన సమాజానికి
నిరంతరం వెన్నుద్దై వుండాలి.

కథ

అమ్మా! నీన్నూ ప్రేమించేవో !

స్త. ఐగదీష్వరి

9490949523

అది ఓ పెద్ద స్నాలు ఆవరణం. ఆ ఆవరణం లంతా చిన్న చిన్న మొక్కలతో, పండ్లతి ప్రకారం పెంచిన లాన్తో, అక్కడక్కడ నీడ నిచ్చే పెద్ద పెద్ద చెట్లతో ఎటు చూసినా పచ్చదినంతో ఆప్ళిరంగా ఉంది. ఓ వైపు చిన్న ఫ్లైర్సాండ్ అందులో అరుగులు, ఊయిలలు, జారుడుబండ మొరులైనవి పిల్లలు అడుకొనేందుకు ఉన్నాయి. మరోవైపు ఇంక కొంచెం సేపటిలో అక్కడ మీటింగు ప్రారంభం కానుంచి అస్వదానికి నిదర్శనంగా అక్కడ ఒక చిన్న టేబుల్, దాని వెనుక రెండు కుట్టీలు వేసి ఉన్నాయి. ముందు ఎర్చి తివాచి పరిచి ఉంది. వైన ఎండ తగులకుండా తెల్లచీ పొమియానా వేసి ఉంది. పచ్చదినం, ఎర్పదినం, తెల్లదినం కలబోసి నిండుడినంగా ఉంచి అక్కడ వాతావరణం. అక్కడ తివాచి పీద ఎందరో మాతృమూర్తులుకూర్చుని ఉన్నారు, వాలి బడిలో పిల్లలు కూర్చుని ఉన్నారు. “ప్రతిచోటూ తానే ఉండలేని దేముడు తనకు మారుగా తల్లిని స్ఫైంచాడు,” అస్వదానికి నిదర్శనంగా ఉన్నారు అక్కడ ఉన్న మాతృమూర్తులు. శ్రీం కూర్చుని కాగితాన్ని ముక్కలు గా చేస్తున్న తన జడ్డకు మళ్ళీ మళ్ళీ అందిస్తున్న ఓ తల్లి.

మెడ నిలపలేక ఒకవైపుకు వంచేస్తున్న తనబిడ్డకు తన హృదయాన్నే ఆసరగా నిల్విన ఓ తల్లి, చొంగ కారుస్తున్న తన బిడ్డ నోటిని, తన చీర కొంగునేకట్టిఫోగా మార్పుకొని తుడుస్తున్న ఓ మాతృమూర్తి, పెద్ద-పెద్దగా అరస్తూ, కాళ్ళు చేతులు కొట్టుకుంటున్న తన బిడ్డ నోటికి ఇష్టంగా చాక్కెట్లు అందిస్తున్న ఓ తల్లి, కర్మదికి కవచకుండలాలు ఉన్నట్లుగా తన బిడ్డ రెండు చెవులకు రెండు మిషన్లు ఉంటే, వాడు వాలేని విసుగ్గా తీసి విసిరికొడుతుంటే మళ్ళీ మళ్ళీ వాడి చెవిలో పెడుతున్న సహనశీలి ఇంకో తల్లి,

చూడడానికి ఎంతో బౌద్ధగా-ముద్ధగా ఉన్నప్పటికి ఇహాలోక సృహలేనట్లు ఎటో చూస్తున్న బిడ్డను జాగ్రత్తగా పట్టుకొని ఒడిలో కూర్చోపట్టుకున్నది ఓ తల్లి.

క్షణం ఓ దగ్గర నిలవక అటు-ఇటు పరుగెడుతున్న బిడ్డ వెనుక వయస్సును మరిచి పరిగెడుతున్నది ఓ తల్లి,

ఇంత అందాలొలికే బిడ్డకు ఇంత లోపమా! అన్నట్లు, వినికిడిశక్తి పూర్తిగా లేని కేవలం ఔగలతోనే జీవించ వలసిన తన కన్నబిడ్డ దుస్థితికి కుంగిపోతూ, బాధను బయటకు కనపడనేయకుండా నవ్వుతున్న ఓ మాతృమూర్తి. ఇలా ఎందరో మాతృమూర్తులు అక్కడ కూర్చుని ఉన్నారు.

అప్పలక్కులంతా ఓ చోట చేరి భగవంతుడు సృష్టించిన ఈ చిన్నారులను తమ కరుణ, ప్రేమ వాత్సల్యాలతో సేదతీరుస్తున్నట్లుగా ఉంది అక్కడి వాతావరణం.

అప్పుడే, అక్కడికి సూర్య కరస్పొండింట్ సుశీల గారితో పాటు సన్మగా నాజుగ్గా, అప్పుడే తోట నుండి కోసుకు వచ్చిన గులాబీలా ఉన్న ఓ అమ్మాయి కూడా వచ్చింది. నా ఆహ్వానాన్ని మన్నించి, ఇక్కడికి విచ్చేసిన మాత్రమూర్తులందరికి వందనాలు, చిన్నారులందరికి ఆశేర్వాదాలు, అంటూ సుశీలా మేడం మీటింగ్ ప్రారంభించారు. ఈ అమ్మాయి పేరు రాథ. ఈమె ఈ రోజు నుండి ఈ స్వాలుకి ప్రిన్సిపాల్. నేను ఏ ఆశయంతో ఈ “సేవ” స్వాలుని స్థాపించానో మీ అందరికి తెలుసు. నా ఆశయాన్ని నిలబెట్టి ఈ స్వాలుని ముందుకు తీసుకువెళుతుందన్న నమ్మకంతోనే రాథ గారిని మన స్వాలుకి ప్రిన్సిపాల్గా నియమించాను. ఎం.ఎస్.సీ (స్పీచ్ ధరపీ) చదివి, ప్రౌదరాబాదులో ఇంతకంటే మంచి చోట పనిచేసే ఆపకాశం వచ్చినా వదులుకొని మన స్వాల్లో పనిచేయడానికి సహృదయంతో వచ్చింది అంటూ రాథని అక్కడున్న వారందరికి పరిచయం చేసింది. క్రొత్తగా వచ్చిన వారిని, ఇలా మీటింగ్ పెట్టి స్వాల్లో పనిచేస్తున్న 10 మంది టీచర్లకు, 8 మంది ఆయాలకు, 150 మంది విద్యార్థుల తల్లిదండ్రులకు పరిచయం చేయడం “సేవ” స్వాలు ఆనవాయితి.

ప్రస్తుతం విద్యార్థులంతా ఇంజనీరింగ్ వైపు వరుగులు పెడుతుంటే సేవ ఈ కోర్స్ ఎందుకు చేశావో వీరందరికి వివరిస్తావా! అని సుశీలా మేడం రాథని అడిగింది.

అందరికి నమస్కారం. నేను ఈ ప్రశ్నకు సమాధానంగా నా జీవితంలో జరిగిన సంఘటనలను కొన్ని మీ ముందు ఉంచుతాను మీరంతా ఓపిగ్గా వింటానంటే అని రాథ తన ఉపన్యాసాన్ని ప్రారంభించింది. ‘వింటాం’ అంటూ తమ అంగీకారాన్ని కరతాళధ్వనుల ద్వారా తెలియచేశారు వారంతా.

నాకు 5 సంవత్సరాల వయస్సు. ఉన్నప్పుడు తమ్ముదు పుట్టాడు. బంగారు బొమ్మలా, దొండపండులా ఉన్నవాడ్చి చూస్తే నాకు చాలా ఆనందం వేసింది. ఆడుకోవడానికి తోడు దొరికాడని గంతులువేశాను. అప్పుడే ఇంట్లో అందరూ నాకు పెద్దరికాన్ని ఆపాదించారు. సువ్వు అక్కచి వాడ్చి బాగా చూసుకోవాలి అని చెప్పుడం ప్రారంభించారు. కాని రెండు సంవత్సరాలు వచ్చినా వాడు అందరిలా నడవలేదు, ఎదగలేదు. ఎక్కువ అల్లరి చేశేవాడు. కోపంగా చేతిలోని వస్తువులన్ని విసిరి వేస్తూ గలాభా చేశేవాడు.

ఆరోజు ఆదివారం. ఉదయాన్నే వరండాలో కూర్చుని,

ఎక్కాలు నేర్చిన్నా నాకు జడ వేస్తుంది అమ్మ. ప్రక్కనే బొమ్మలతో ఆడుకుంటున్నాడు ‘రాజ’, అమ్మకి ఇష్టమైన పేరు రాజశేఖర్. ఆ పేరే తమ్ముడికి పెట్టుకుంది. అప్పుడే నాన్న కూరలు తేవడానికి స్వాటంపై మార్చెట్కి వెళుతున్నారు. అది గమనించిన రాజ నాన్న వెనుక పరిగెత్తుకుంటూ వెళ్ళాడు. అది నాన్న గమనించలేదు. రాజ మాత్రం అలాగే రోడ్సు మీదకు పరిగెత్తుకుంటూ వెళుతున్నాడు. వెనుక నుండి మేమంతా ఎంత అరుస్తున్న వినిపించుకోలేదు. వెనుక నుండి వస్తున్న లారీ హోరసు కూడా వాడు పట్టించుకోలేదు. అప్పుడే ఎదురుగా వస్తున్న అమ్మమ్మ వాడ్చి గట్టిగా పట్టుకుంది. అప్పుడు ఇంట్లో అందరికి వాడిటై అనుమతానం వచ్చింది. వెంటనే ఛ్యామిలీ డాక్టర్ దగ్గరికి పరుగు పరుగు వెళ్ళారు. ఆయన వెంటనే ఇ.ఎన్.టికి రిఫర్ చేశారు. ‘మీ రాజాకి పూర్తిగా రెండు చెవులు వినపడవు. కొట్టి రెండు సంవత్సరములైనా మాటలు రాలేదు,’ అని ఇ.ఎన్.టి.డాక్టర్ చెప్పిన మాటలు అందరి గుండెల్లో తూటాల్లూ పేలాయి. ఇలా ఎందుకు వచ్చిందో కారణం మాత్రం చెప్పలేము. మీ ఇంట్లో ఎవరికి లేదన్నారు, మేనిరికం కాడన్నారు, పుట్టగానే ఏడ్చాడా? జ్యురం ఏదైనా వచ్చిందా? మందులు ఏవైనా రియాక్షన్ ఇచ్చాయా? అని రకరకాల ప్రశ్నలను డాక్టర్ అడిగారు. వాటికన్నింటికి నమాధానంగా అమ్మ ఏడ్యడం ప్రారంభించింది. ఈ జన్మకు మీడితో అమ్మ అని పిలిపించుకోగలనా! అని ఏడ్యడం ప్రారంభించింది. ఓ వటవ్యక్తంలా నిలచి నాన్న అందరికి దైర్యం చెప్పడం ప్రారంభించారు. దుఃఖపడటానికి ఆయనకు సమయమే లేదు. అందర్ని ఓదార్ఘడంతోనే సమయం సరిపోయింది. అప్పటిదాక అనందంగా ఉన్న మాఇలు దుఃఖసాగరమైంది. తన దుఃఖాన్ని బయటకు రాసేయకుండా, దైర్యంగా కనపడడానికి విశ్వ ప్రయత్నం చేస్తున్న అమ్మని చూసి నాన్న తల్లిడిల్లిపోయారు. మేనిరికం వడ్డని, అందరిని ఎదిరించి, అమ్మని విపాంచం చేసుకున్నాడు నాన్న. ఆయనకు నేనిచ్చే బహుమానం ఇదా! అని అమ్మ బాధపడడం నాకింకా గుర్తుంది.

అప్పటి సుండి ఇంట్లో వాతావరణమే మారిపోయింది. ఎలా వీడికి మాటలు రప్పించాలి. ఎలా వీడికి వినిపించాలి? అందరి మదిలో ఇదే ప్రశ్న: 15 సంవత్సరాల క్రితం నిపుణులైన డాక్టర్ కొరత. స్పీచ్ ధరపీ ఇచ్చేవారు లేరు. అందరు సిటీ లోనే ఉండేవారు తమ్ముడ్చి చెప్పే, ప్రౌదరాబాదు, బెంగుళూరు అన్ని దీర్ఘ తిప్పారు. ఓ చిన్న కంపెనీలో పనిచేస్తున్న అమ్మనాన్నల సంపాదన అంతంత మాత్రమే, డబ్బులు మాత్రం చాల ఖర్చుపెట్టారు. ఎన్ని సమస్యలు ఎదురైనా వాళ్ళు పట్టువదలని విక్రమార్పుల్లా తమ పోరాటాన్ని ఆపలేదు.

డాక్టర్ సలహోప్కారం రాజకు కెందు చెపులకు మిషన్లు పెట్టారు. మిషన్ పెట్టుకోవాలంటే వాడికి చాలా చాల విసుగు, చిరాకు, విసిరి కొట్టేవాడు. మిషన్లు అలవాటు చేయడమే ఓ పెద్ద యుళ్ళం. నా చెవిలో కూడా ఒక మిషను పెడితే కాని, వాడు పెట్టుకొనేవాడు కాదు. స్నీచ్ థరపీ చేపేవారి కోసం చాలామందిని ఎంక్యయిరీ చేశారు. దగ్గరలో ఉన్న ఓ పల్లెలో గవర్నమెంట్ స్కూల్లో ఒక టీచర్కి తెరపీ ఎలా ఇవ్వాలో తెలుసు, అని తెలుసుకున్నారు. ఆయన దగ్గరకు వారానికి 4 రోజులు వాడిని తీసుకొని వెళ్ళేవారు. ఇంటినిండా శబ్దాలు చేసే రకరకాల బోమ్మలు ఇంట్లో పెద్ద అర్ధం. దాని ముందు కూర్చోపెట్టి అక్షరాలు పలికించేవారు. మనం చాలా అవలీలగా, లక్కలేకుండా ఏవేవో మాట్లాడేస్తాము. కాని “అమాటలు” రాకపోతే, వాటికోసం జీవితాన్ని ధారబోసి ప్రయత్నం చేయాలి అనేది అక్షర సత్యం.

అమ్మలోకమే మారిపోయింది. ఎంతసేపు తమ్ముడి గోలే. అప్పటి వరకు నన్ను వదలని అమ్మ నా గురించి పట్టించుకోవడం మానేసింది. నాకు అమ్మంటే ఎంతో ఇష్టం అమ్మ అన్నం పెడితేనే తినేదాన్ని, కథ చెపితే కాని నిద్రపోయేదాన్ని కాదు. కాని ఇప్పుడు నేనే తినాలి. కథలు కాదు కదా కనీసం కబుర్లుకూడా చెప్పడం లేదు. అప్పుడు అనిపించేది నాకు కూడా ఏదైనా లోపం ఉంటే ఎంత బాగుండేది. ఎంతసేపు అమ్మ ఒడిలోనే ఉండవచ్చానని.

అమ్మ ! ఈ లెక్క అర్ధం కాలేదు చెప్పవా ! అంటే నాన్నని అడుగు అనేది. అమ్మ! జడవేయవా? అంటే పిన్నిని అడుగు అనేది. ఇలా ఎప్పుడూ అన్నింటికి నన్నే అడ్డస్త్రో అవమనేది. అప్పుడు మొదటిసారిగా నా కనుల నుండి కస్టీలే చుక్కలు రాలాయి.

“అమ్మ ! నన్నూ ప్రేమించవు! అని ఏధేదాన్ని. అలాగని అమ్మకు నేనంటే ప్రేమ లేదని కాదు. నేనంటే అమితమైన ఇష్టం, ప్రేమ. రోజూ రాత్రి పడుకొనే ముందు అమ్మ నాకు దుప్పటి కప్పి నా నుదిటి మీద ముద్దు పెట్టి కన్నీళ్ళతో నిండిన కళ్ళను తుడుచుకోవడం, నేను రోజూ చూసే అపరూప దృశ్యం. కళ్ళు తెరిస్తే ఎక్కడ అమ్మ కనుక్కుంటుందో అని కళ్ళు మూసుకొనే ఆ ఆనందాన్ని అనుభవించేదాన్ని. కాని మనసులో ఏదో తెలియని అవ్యక్తమైన బాధ. కాని మా అమ్మని మాత్రం నిరంతరం వదలకుండా ఉండేదాన్ని.

రాజాకి 4సం॥ల వయస్సులో మామూలు స్కూల్లో ఎల్కెజిలో చేర్చించారు. మొదట వాడి సమస్య విని వారు స్కూల్లో చేర్చుకోవడానికి ఒప్పుకోలేదు. కాని అమ్మవారిని ఒప్పించింది. కాని అక్కడ మరో సమస్య ఎదురైంది. మీ అబ్బాయి వల్ల

పిల్లలందరు ఇంట్లో వింత వింతగా అరుస్తున్నారని పేరెంట్స్ అంతా కంప్లెయింట్ చేస్తున్నారు. అందుకని వాడిని స్కూల్లోకి పంపవద్దు అని హెచ్. ఎం చెపితే అమ్మ తల్లిదిల్లిపోయింది. మాటలు రాని కారణంగా వాడు ఒక్కసారి పెద్ద పెద్దగా అరిచేవాడు. అమ్మ ఒకరోజు స్కూల్లో ఉండి, పిల్లలందరికి చాక్లేట్లు కొనిచ్చి రాజ మీ లాగ మాట్లాడాలంటే మీరందరు వాడితో మాట్లాడాలి, అంతేకాని మీరంతా ఇంటికి వెళ్ళి వాడిలా అరవకూడదు. అలా చేస్తే మీ మేడమ్ వాడ్చి స్కూల్లోకి రానిప్పుడు కదా! అని వారిని బుఱగించింది. మీరందరు వాడి చెపిమిషను లాగకూడదు. వాడికి నొప్పి కదా అది లేకపోతే వాడికి విషపడదు కదా అని వారికి అర్థమయ్యారీతిలో చెప్పింది. పేరెంట్స్ అందరిని అర్థించి, ఒప్పించింది. ప్రతిది పోరాటమే అలుపెరగని పోరాటం చేసింది అమ్మ వాడితో.

‘అ’ అన్న శబ్దం రావాలంటే 100 సార్లు పలికించాలి. మిషన్ పెట్టుకుంటే తొందరగా వస్తాయి. కొంతకాలానికి అమ్మ ప్రమ ఫలించింది. వాడు ‘అమ్మ’ అని మొదటిసారి పిలిచినప్పుడు మా ఇంట్లో దీపావళి పండగ.

ఒకరోజు అమ్మకు జ్యారం వచ్చింది. లంచబ్లైంకి స్కూల్లో వెళ్ళలేకపోయింది. అప్పుడు వాడి లంచ బాక్సులోని అన్నం కుక్కు తీసేసింది. అది కూడా చెప్పలేని స్త్రీతిలో వాడు సాయంత్రం వరకు ఉన్నాడు. వాడి నిన్నవోయత నన్ను కదిల్చివేసింది.

రాజ టీవి బాగా చూస్తాడు.

క్రికెట్ అంటే చాలా పిచ్చి. ఓసారి 7వ తరగతి పరీక్షలు అప్పుడు క్రికెట్ అడితేనే చదువుతాను అని మొండికి వేస్తే రాత్రి 10 గంటలకు అమ్మ వాడితో క్రికెట్ అడింది.

అప్పుడు నాకు 10వ తరగతి పరీక్షలు జరుగుతున్నాయి. అదే సమయంలో చెచ్చె నుండి ఒక డాక్టర్ వచ్చారు. 10 రోజుల్లో అయన దగ్గరికి రాజని థరపికి తీసుకొని వెళ్ళాలి. ప్రక్క ఇంటి అంటే వద్ద జడ వేయించుకొని ఎగ్గామ్సుకి వెళ్ళేదాన్ని. ఇలా చెప్పుకుంటా పోతే హృదయాన్ని కడలించే, కరిగించే సంఘటనలు ఎన్నో ఎన్నో అవ్యాసాల్ని మీరు ప్రస్తుతం అనుభవిస్తున్నావే.

నాది ఇంటర్ పూర్తి అయి బి.టెక్కలో చేరే సమయం ఆసన్నమయింది. అప్పుడు నేను ఇంజనీరింగు చదవనని మొండికి వేసి బిఎస్సి (ఐడియాలజి & స్నీచ్థరపీ) చేశాను. ఇంట్లో ఎవరూ నిర్మయాన్ని హర్షించలేదు. ఇటువంచి పిల్లలమధ్య నీవు వద్దు, ఇంట్లో పడే బాధలు చాలు, అని అమ్మమ్మ కన్నీళ్ళు పెట్టుకుంది.

కాని నిర్మయాన్ని హర్షించిన ఒక ఎంతో అవస్థపడింది. అమ్మ నాకు నిపుణులైన థరపిస్టులు లేక ఎంతో అవస్థపడింది. అమ్మ నాకు

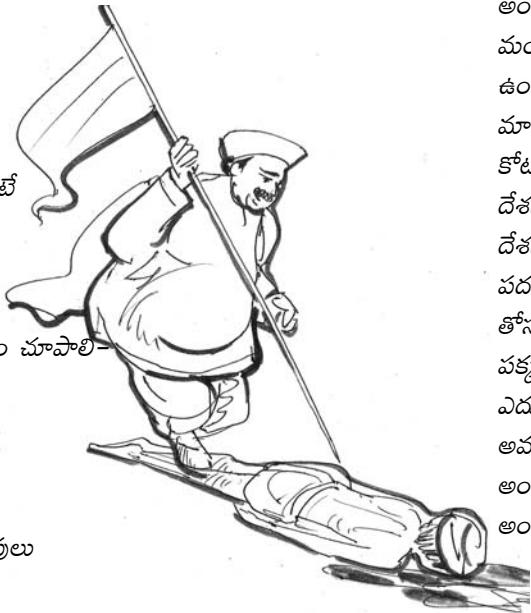
కవిత

దోచుకుందాంరా !

కొలనుపాక మురళీధరరావు

9247159203

**ఏం ఆశ్చర్యంగా ఉండా!
కంగారు గాబరాగా ఉండా!
స్వేచ్ఛ భారతం
విష్ణులవిడితన పెత్తనం
ఏదో ఒక విథంగ ఎదగాలంటే
వీధి దాదాగిరి నుండి
గడ్డ నెక్కెవరకు చేయాలి
ఏ రంగమైతేనే?
వీరంగం ఆడటంలో సైపుణ్ణం చూపాలి—
ఏదో ఒక రుండా
ఏజండా ఏదైతేనే ?
సిద్ధాంతాలు ఎవరిక్కాలి
రాధాంతాలు చేయవా మేలు
అందుకే ‘జై’ కొంత సడలింపులు
కొడ్డుకైనా అల్లుడైనా**

పుడమినేలే నేత అయితేచాలు
అంగబలం లర్ధబలం
మందబలం మందు బలం
ఉంటే కొండంత ఉత్సాహం
మాటజారినా పరపాలేదు
కోటలో పాగావేయి
దేశమంటే మట్టికాదని తెలుసు
దేశమంటే ఓట్లు, కాసులని మరి తెలుసు
పదండి ముందుకు పదండి
తోసుకుంటూ తొక్కుకుంటూ
పక్క వాడు ఏడిస్తే ఏడవనీ
ఎదుటివాడు చస్తే చావనీ
అవకాశం కోసం ఎదురు చూడక
అందినకాడికి దోచుకోవడం
అంటూ నేబి మేబి రాజకీయ సిద్ధాంతం-

ఒకప్పుడు చెప్పిన మాటలు నా మనస్సులో చెరగని ముద్రవేశాయి.
ఇలాంటి కొడుకుగా నాకు వీడు పుట్టాడు, నీకు తమ్ముడిగా,
అమ్ముమ్ముకు మనవడుగా వీడున్నాడు. అందుకని వీడి బాధ్యత
అందరిలీద ఉండి. వీడు బాగుంటే అందరం ఆనందంగా
ఉండేవాళ్ళము. కాని వీడిన్న
తీర్చిదిద్దడంలోనే మనం ఆనందాన్ని
అనుభవించాలి తప్పదు. నీవు ప్రక్క
జంట్లో ఆక్క తమ్ముడు ఆడుకుంటుంటే
ఆశగా చూడడం నేను ఎన్నోసార్లు
చూశాను. నీవు వాడి దగ్గరికి వెళ్ళగానే
వాడు నిస్సు కొట్టిన సందర్భాలు చాలా
ఉన్నాయి. తల్లిగా నేను ఏమి
చేయగలను? బాధ్యతగా, ప్రేమగా
తీర్చిదిద్దడం తప్ప. నా ఆశయానికి మీరంతా, భగవంతుడు కూడా
సహకరించాలి.

అప్పుడే నా మనస్సులో ఇలాంటి పిల్లలకు సేవచేయాలి
అన్న ఆశయం ఏర్పడింది. అమ్మా! నన్ను ప్రేమించవా! అని
మూగగా రోదించిన నాకు నాకన్న తల్లే రోల్ మోడల్. నా తల్లి
పడ్డ ఆవేదన, తప్ప, ఆరాటం, పోరాటం కళ్ళారా చూశాను. ఈ
కోర్సు చదివి జ్ఞానాన్ని తెచ్చుకొని మీ అందరికి సేవ చేయడానికి
మీ ముందుకు వచ్చాను. అవయవ లోపంతో పుట్టినా

మనోబలంతో, ఆశ్చర్యంతో విజేతలుగా నిలిచిన వారెందరో
ఉన్నారు. మీరందరు మీ పిల్లల్ని అంతటివారుగా తీర్చిదిద్దుతారని
నా అభిలాష.

ఇప్పుడివరకు ఓమిగ్గా విస్తుందుకు ధర్మపాదాలు. త్రిమార్గా,
ఒక్క మాట సృష్టికర్త తన సృష్టికి తానే
సిగ్గుపడి సూతనంగా జన్మించబోయే ఈ
బిడ్డలకు, తమ తల్లులను తామే వెతుక్కొని,
నిర్ణయించుకొనే వరమిస్తాడు. అప్పుడు
ఆ బిడ్డలు నవానశీలురును,
త్యాగమూర్తులు, ప్రేమామయులను
తల్లులుగా ఎన్నుకుంటారు. అటువంటి
మాత్రమూర్తులే మీరు. మీ అందరికి
శిరస్సువంచి పాదాభిపందనం చేస్తున్నాను

అంటూ తన ఉపన్యాసాన్ని ముగించింది రాధ.

అక్కడ ఉన్న వారందరు అప్రుసయనాలతో, రాధని
మనస్సుర్టిగా దీపించారు. వారందరిని ప్రేమించే తల్లి దొరికిందని
అనందపడ్డారు.

అవయవాల లోపంతో పుట్టినా అద్భుత విజయాలను
సాధించిన ఎందరో మహానుభావులకు నాయా చిన్నకథ
అంకితం.

కవిత

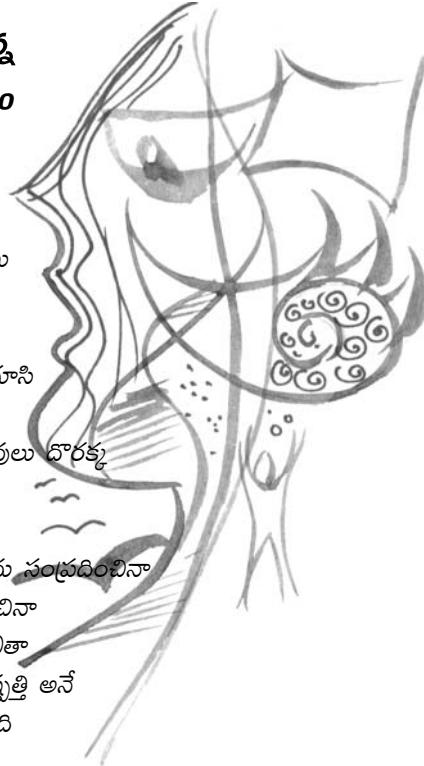
నిష్టర నిజం

అమ్మాయిల కోసం
ప్రత్యేక పారశాలలు
అక్కడాక్కడ మహిళా కళాశాలలు
ఎక్కడో ఒకచోట
వికంగా మహిళామణిలకి విశ్వవిద్యాలయాలు నన్ను ఆవేదనలోకి లాగేస్తున్నాయి
ఎక్కడ చూసినా
పురుషులతో పోటీ పడే మహిళలు...
నాకెంతో ఆనందాన్ని-
కన్నుల పండుగనీ-
చేసే దృశ్యాలివి
కానీ
ఆదపిల్లల సంభ్య నానాటీకి
తరిగిపోతున్న చేదునిజం
అనోటా ఈ నోటా విన్నా
ఆ పేపర్లలో ఈ-పేపర్లలో చూసినా
దృశ్య త్రపణ మాధ్యమాల్లో
గొంతెత్తి గోల చేసినా నాకర్థం కాలేదిన్నాక్కూ
సరదాగానే సందర్శించినా
'వివాహ పరిచయ వేదిక'

ఆర్. దుర్గా ప్రసన్సు

27070370

నన్ను ఆలోచనలో పడవేసింది
అక్కడి వధూవరుల గణంకాలు
కాదు...కాదు....నాలో భయం
మొదలైంది
ఆడపిల్ల కోసం ఎదురు చూసి చూసి
మూడు కాన్నుల్లో పుట్టిన
నా ముగ్గురు కొడుకులకు వధువులు రౌరక్క
నా గుండెల మీద కుంపట్లు
అయిపోతారేమానని !!
ఎంతమంది పెళ్ళిట్ల పేరయ్యలను సంప్రదించినా
అంతర్జాలంలో ఎంతెంత శోధించినా
తరిగిపోతున్న అమ్మాయిల జాబితా
జనాభా లెక్కల్లో అమ్మాయిల నిష్పత్తి అనే
కరిన వాస్తవాల్ని కళ్ళకు కడ్డన్నది
ఇదంతా స్వయం కృతమే అనే
కరోర వాస్తవం కళ్ళముందే వెక్కిరిస్తూంది.

ఒకప్పుడు

రైతు ఆత్మవ్యత్య చేసుకున్నాడని
శ్రీలష్టు అత్యాచారం జరిగిందని
కిరసనాయిలు పోసి భార్యకు నిష్పంటించాడని
థ్రూషప్యకు పోల్చుకుని
పిల్లల్ని కిడ్న్యువ్ చేశారని
వార్తలు చదపగానే
మనసు వికలమై,
విలచిల్లాడి, కస్టిరు ధారగాకారేది
ఏమిటీ అరాచకం
ఎక్కడికి పోతున్నాం మనం అన్న
అలోచనలతో నిద్రపట్టక
అవేదనగా అశాంతిగా వుండేది
కానీ ! అదేమిటో !
ఇప్పుడు ఏడుపురావడం లేదు
ఎందుకంటే
వార్తా పత్రికలు తెరపగానే
మొదటి సుంచి తుదివరకూ
అన్నీ అరాచకాల కథనాలే !

నిష్టేజం

కేతపరపు రాజ్యాశ్రీ

8500121990

బాధపడే పడే
గుండె బండబారిపోయింది
కళ్ల పొడారిపోయాయి
ముస్తిష్టుం నిష్టేజంగా మారింది
స్వందించటం మానేసింది.

చిత్రకళ

న్యాధిలీ కవ ఆర్ట్‌ఫెయర్

కళాభిమానులకు కన్నల విందు

గుడిపూడి విజయరావు

చిత్రకళకు ఎంత వేగంగా ఆదరణ పెరుగుతున్నదని అనుకున్న పైదానికి సగాలలో అనేక గ్యాలరీలు ఎన్నో ఛోలు నిర్వహిస్తున్నా ఒక్క ఎంఖ్ష హస్పీన్ ఒరిజినల్ చూడటం, లేదా ఒక్క జామిని రాయ్ పెయింటింగ్ చూడటం ఎంతో గొప్పగా ఉంటుంది. కాని ఒకే చోట ఎంఖ్ష హస్పీన్, ఎన్పొచ్ రజా, ఎఫ్ ఎన్ డి సౌజా, అక్షర్ పదమ్ సీ, సోమనాథ్ హోరే లాంటి ఆర్టిస్టుల ఒరిజినల్ వర్ష చూడటం ఎంత ఆశ్చర్యం అనందం కళిస్తుందో తేలిగునే పూచాంచుకోవచ్చు. ఇలాంటి అరుదైన అవకాశాన్ని న్యాధిలీలో 2013 ఫిబ్రవరి 1-3 తేదీల్లో జరిగిన ఇండియా ఆర్ట్‌ఫెయర్ కల్గించింది. కేవలం షైన పేర్కొన్న లాంటి లభ్యతతిష్ఠలైన వారి చిత్రాలే కాదు, తమదైన ముద్రవేసుకోగలిగిన యువ, మధ్యవయస్కులైన ఆర్టిస్టుల చిత్రాలను, సంహారమైన సవ్యతను, తాజాదనాన్ని వెదజల్లే యువ చిత్రకారుల కళాస్టుడిస్ పుష్టలంగా ప్రదర్శించింది ఈ ఫెయర్.

అంతేకాదు, ఈ ఫెయర్లో పికాసో, సాల్వడార్ దాలి, చాగల్, వారోల్, దామియన్ హార్ట్ లాంటి ప్రభ్యాత విదేశీ ఆర్టిస్టుల వర్షమా మాసే అవకాశం లభించింది. పైగా అధిక సంఖ్యలో

విదేశి గ్యాలరీలు ఈ ఉత్సవంలో పాల్గొన్నాయి. అయితే, ఈ విదేశి గ్యాలరీలు సైతం భారతీయ చిత్రకారుల చిత్రాలను ఎక్కువగా అమ్మకాలకు ఉంచడం విశేషం. ఈ బృహత్తర కార్యక్రమం అంతటికీ సూత్రధారి 32 ఏళ్ల నేపో కిర్పాల్ అంటే మరింత ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది. నిజానికి ఈ కార్యక్రమాన్ని ఆమె ఐదేళ్ల క్రితమే అంటే కేవలం 28 ఏళ్ల వయస్కులోనే ఆరంభించారు. ఇండియా ఆర్ట్‌సమ్మిల్య్ పేరుతో మొదలై అంతకంతకూ కొత్తపుంతలు తొక్కుతూ ప్రతి ఏటా అప్రతిపత్తంగా కొనసాగుతున్నది. ఐదేళ్ల క్రితం 34 గ్యాలరీలు పాల్గొంటే ఇప్పుడు 104 గ్యాలరీలు పాల్గొనడం వాటిలో 45 విదేశి గ్యాలరీలు కావడమే దీనికి నిదర్శనం.

ఎన్వెనసి ఎగ్జిప్షన్ క్రొండ్స్‌లో ఫెయర్ ప్రాంగణంలోకి అడుగుపెట్టడంతోనే వాతావరణం మారిపోతుంది. ఆ ప్రాంతమంతా కళాత్మకత ఉట్టిపడుతుంది. ఆరుబయట ఏర్పాటు చేసిన శిల్పాలు, జన్మస్టలేపన్లు స్వాగతం పలుకుతాయి. ఓ వైపున ఆర్ట్ బుక్ ఎగ్జిప్షన్ ఉంటుంది. ఆర్ట్‌గ్రంథాలు ప్రచురించే మాగ్, కావడమే దీనికి నిదర్శనం.

ఫిలీఅర్ట్‌గ్యాలరీలాంటి సంస్థలు స్టాట్లు ఏర్పాటుచేశాయి. ఆర్ట్ ఇండియా మేగజైన్, ఆర్ట్ డీల్స్, బోక్ ఆర్ట్ ఆర్ట్ తదితర మేగజైన్సు ప్రత్యేకంగా స్టాట్లు ఏర్పాటు చేశాయి. బ్రాష్టులు, కలర్లు, పేపర్లు, కేస్వ్యాసులు తదితర ఆర్ట్‌సరంజామా విక్రయించే స్టాలు యువ కళాకారులతో కిక్కిరిసి పోయింది. ఈ వైపునే ఒక హాల్స్ ఉపన్యాసాలు, నెవినార్న నిరంతరం

కొనసాగాయి. అనేక మంది దేశ విదేశి ఆర్టిస్టులు, ఆర్ట్ ట్రిపిక్స్, కలెక్టర్లు ఉపన్యాసాలు ఇచ్చారు, చర్చల్లో పాల్గొన్నారు.

అసలు ప్రదర్శన అంతా తాత్కాలికంగా నిర్మించిన ఓ పెద్ద హాలులో ఉంది. అనేక విభాగాలుగా విభజించబడిన ఈ హాల్స్ ఆయా గ్యాలరీలు గ్రూప్ పోలను, సోలో పోలను ఏర్పాటు చేశాయి. ఈ హాల్స్‌కి ప్రవేశించి కొన్ని అడుగులు వేయడంతోనే చిపరితంగా అకట్టుకునేది ఫిలీఅర్ట్‌గ్యాలరీ ప్రదర్శన. ఎంఎఫ్ హునేన్ నుండి మొదలు పెట్టి దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాల ఉద్ఘండ కళాకారుల చిత్రాలను, శిల్పాలను ఈ గ్యాలరీ ప్రదర్శించింది. ఒక్క లటం వద్ద దాన్ని రూపొందించిన కళాకారుని గురించి, ఆ కళాకృతి గురించి వివరించే అందమైన ట్రోచర్లను ఉంచడంతో ప్రత్యేకంగా వాటిని వివరించాల్సిన అవసరం లేకుండా సరిపోయింది. కాని ఇలాంటి ఏర్పాటుకాని, లేదంటే వివరించే నైపుణ్యం కలిగిన వ్యక్తులు కాని దాదాపు ఏ గ్యాలరీలోను కనిపించక పోవడం లోపమే. ఆయా గ్యాలరీల వద్ద కేవలం కేర్కోచర్లు మాత్రమే ఉన్నారు. కళ గురించి, చిత్రాల గురించి ఎంతో కొంత తెలిసిన వారికి అది అంతగా ఇబ్బంది కల్గించకపోయినప్పటికీ ఆసక్తిగా కళ గురించి తెలుసుకుని

అస్యాదిద్వామవి అనంఖ్యాకంగా వచ్చిన యువతీయువకులకు ఇది తీవ్ర నిరాశను కలుగ చేసింది.

ఫెయిర్లో ప్రత్యేకంగా చెప్పుకోవలసినవి అనేకం ఉన్నాయి. ఉదాహరణకు బెంగాల్ చిత్రకారుడు, శిల్పి సోమనాథ్ హారో ప్రదర్శన గురించి. కోల్కతాకు చెందిన ఆకారిప్రకార్ గ్యాలరీ ఏర్పాటు చేసిన ఈ ప్రదర్శన హారో కళాస్పష్టిలోని అన్ని పార్ట్యూలను

అవిపురించింది. బెంగాల్ కరువు గురించి చిత్రప్రసాద్ చిత్రాలను మాత్రమే గేస్తే, చిత్రాన్ని చూసే ప్రేక్షకునిపై ఆ బీభత్తాన్ని మరింత బలంగా ముద్రవేసేలా చిత్రాలు, ప్రీంట్లు, శిల్పాలు అయిన తయారు చేశారు. ఈ ఆర్ట్ ఫెయిర్లో చూసిన ఒరిజినల్ చిత్రాల ఫోటోలను అనేకం మనం ఇంతకు ముందే చూసి ఉంటాము. కాని వాటిలోని గొప్పదనం ప్రత్యేకంగా చూస్తే తప్ప అర్థం కాదు. ప్రత్యేకించి కలర్ కాని, ఆ కలర్ టీప్రత కాని, పెక్సిచర్ కాని నేరుగా చూస్తే తప్ప తెలియదు. ఈ ఫెయిర్లో ప్రత్యేకంగా చెప్పుకోవలసిన మరో ప్రదర్శన ఇండియన్ మాస్టర్ లైన్. ఎంఎఫ్ హునేన్, ఎస్‌హెవ్ రజా, అక్వర్ పదమ్సి తదితర మాస్టర్ లైన్ డ్రాయింగులను ఈ ప్రదర్శనలో ఉంచారు. వాటిలో అనేకం ప్రసిద్ధమైన పెయింటీంగ్సుకు ఆధారాలు.

కేవలం చిత్రాలే కాకుండా, అనేక జ్ఞాస్ట్రేచెస్సు విశేషంగా ఆకట్టుకున్నాయి. వీటిలో అనేకం పర్యావరణ, సామాజిక, రాజకీయ అభిప్రాయాలను బలంగా వెల్లడించేవిగా ఉండటం విశేషం. ఉదాహరణకు, ఓ వాటిపై నేలను దున్ని విత్తానికి సిద్ధంగా ఉన్న చిత్రం ఉంటుంది. దాని క్రిందనే రెండు మూడు బస్టాలలో పెద్ద పైజులో మట్టి గోళీలు ఉంటాయి. అయితే

ఒక్కొద్దానిలోపల ఒక్కొ రకం విత్తనం ఉంటుంది. ఆ చిత్రాన్ని చూసిన ప్రతి ఒక్కరు ఒక్కొ గోలీని తీసుకెళ్లి మొలకెత్తడానికి అనువగా ఉన్న నేలలో వేయాలన్న విజ్ఞాపి కూడ అక్కడ దర్శనమిస్తుంది. పచ్చదాన్నిపెంచాల్సిన ఆవశ్యకతను ఈ విధంగా వ్యక్తం చేస్తాడు ఆ కళాకారుడు. మరో ఇన్స్టాలేషన్లో మహాత్మాగాంధీ ప్రతిమ పూర్తిగా ముసుగు వేయబడి ఉంటుంది. అదో ఉపు గుట్టపై ఉంటుంది. సమాజంలో పెచ్చరిల్లిన అవినీతి, అనైతికతలపై ఉపుసత్యాగ్రహం మాదిరి మరోసారి పోరాటం చేయాలన్నది ఆ కళాకారుని ఉద్దేశం. ఆ ఇన్స్టాలేషన్ సందర్భంచిన ప్రతి ఒక్కరికి ఆ సందేశం గుర్తుండేలా చిన్న సీసాలో ఉపును ఇచ్చారు. అప్పురావు గ్యాలరీ ప్రదర్శించిన ఓ శిల్పం బలమైన రాజకీయ అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేస్తున్నది. రెండు కమ్యూడ్స్‌లలో ఒక దానిలో ముగ్గురు రాజకీయసేతులను, మరో దానిలో ఇద్దరు రాజకీయసేతులను ఉంచి, ఒక దానికి లోకసభ అని మరో దానికి రాజ్యసభ అని పేరుపెట్టారు.

పట్టణాలకు వలస గురించి చెప్పే ఓ బృహత్తర శిల్పం ఎంతగానో ఆకట్టుకుంటుంది. ముంబాయి సగరంలో ఆశాశవారాళ్లు, వాటి మధ్యనే అతి పెద్ద మురికిపాడలు, ఇరుకు రహదారులు - వీటన్మింటిని రేకులు, ప్లాస్టిక్ ముక్కలు మొదలైన వాటితో వాస్తవాన్ని ఎంతో బలంగా వ్యక్తికరించే రీతిలో రూపొందించారు. మరో ఇన్స్టాలేషన్ ఓ పెద్ద సాలెగూడు. ఈ సాలెగూడను దగ్గరకు వెళ్లి పరిశీలిస్తే తప్ప దేనితో తయారు చేశారో తెలియదు. అదంతా ప్లాస్టిక్ ప్రైసటాగ్స్‌తో తయారు చేశారు. దాన్ని చేయడానికి ఆరు మాసాలు పట్టిందట. ఆ పక్కనే విశేషంగా ఆకట్టుకుంటున్నాయి వివిధ భంగిమల్లో జీవం ఉట్టివడే చిన్నారుల శిల్పాలు. వాటిని తయారు చేసింది గుండుసూదులతో, ఇనుపతీగల బ్రావ్లతో అని తెలుసుకున్న ప్రతి

ఒక్కరు విపరీతంగా అశ్వర్యపోయారు.

ఈ పరిగానే తప్పనిసరిగా చెప్పుకోవలసింది, ఈ ఫైయర్లో తెలుగుపారి గురించి. ప్రాదరాబాదుకు చెందిన స్టేషన్ ఆర్ట్‌గ్యాలరీ రెండేళ్లగా పాల్గొంటున్నది. అంతా తెలుగు చిత్రకారుల వర్షానే ప్రదర్శించింది. అంతేకాకుండా పలు దేశ విదేశీ గ్యాలరీలు లక్ష్మిగార్డ్, వైకుంరం, రమేష్ గోర్జులా తదితర ఆర్టిస్టుల చిత్రాలను ప్రదర్శించడం ఎంతో సంతోషం కలిగిస్తుంది. తెలుగు చిత్రకారులూ మొత్తం ప్రదర్శనలో గణనీయంగా కనిపించడం సంతృప్తిని కలిగించే అంశం.

ఈ సారి ఫైయర్లో అమృకాలూ బాగానే ఉన్నాయని అన్నారు. ఫైయర్ నిర్వాహకులు స్టోల్చకు అడ్డెమాత్రమే తీసుకుంటారు. అమృకాలపై ఎలాంటి కమిషన్ తీసుకోరు. అందుచేత అమృకాలు గ్యాలరీలకు ఆకర్షణీయంగానే ఉంటాయని చెప్పారపు. ఏదో ఒకటి రెండు చిత్రాలు అతి పెద్ద మొత్తాలకు అమృదు పోయే పరిస్థితి కాకుండా, పెద్ద సంఖ్యలో మధ్యక్రేణి, సౌధారణ స్థాయి ధరలు కలిగిన చిత్రాలు బాగా అమృదయినట్లు చెప్పారు. సందర్భకుల్లో కూడ చిత్రాలను సాంతం చేసుకోవాలని వచ్చినవారు ఎక్కువగానే ఉన్నారు. మొత్తంగా ఆర్ట్ మార్కెట్ స్టబ్బతలో కొనసాగుతున్న సమయంలో ఒక ఇన్వెస్టమెంట్ మాదిరిగా కలెక్ట చేసేవారు తక్కువగానే ఉన్నారు. కొనుగోళ్లు ఎక్కువ భాగం వక్కిగతంగా అలంకరణ కోసమే. మొత్తం ప్రపంచ ఆర్ట్‌మార్కెట్ వార్షిక టర్నోవర్

6,000 కోట్ల డాలర్లు ఉంటే, దానిలో భారత దేశం వాటా ఒక శాతం కన్నా కూడ తక్కువే అంటే ఒకింత అసంతృప్తి కలుగుతుంది. ఏదేమయినప్పటికీ ఈ ఆర్ట్ ఫైయర్ దేశవ్యాపిత చిత్రాలను, రీతులను అర్థం చేసుకోవడానికి ఓ వక్కటి అవకాశం అనడంలో సందేహం లేదు.

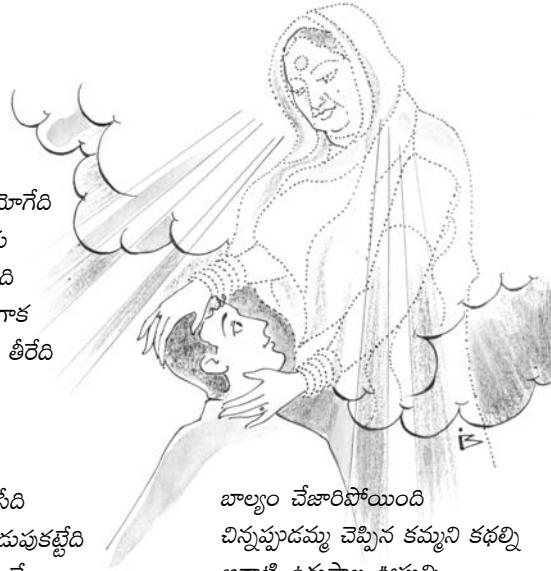

కవిత

అ కుసూరా

నా కదుపాకలి

అమ్మ గుండెల్లో గంటయి ప్రోగేది
ఆటల్లోపడి అస్తి మరిచేనాక
అమ్మ పిలువే ఆకల్లు తెలిపేది
డీరంతా బలాదురుగొ తిరిగాక
అమ్మను చేరంగానే అలసట తీరేది
కాస్తంత స్తుస్తి చేసినా
అమ్మ ప్రాణం తల్లడిల్లేది
కంటికి రెప్పుయి కాపాదేది
సకల సపర్యలు చేసి దిష్టితీసేది
కన్నించిన ప్రతిదేపనికి ముడుపుకళ్లేది
అమ్మపాటు జోలగా విన్నిస్తుంటే
చెలిమలోని చందుమామనయి
నిద్రమ్మ ఒడిలోకి నిశ్చింతగా జారే వాడిని
అమ్మ అనంతాల్లోకి వెళ్లిపోయాక

బాల్యం చేజారిపోయింది
చిన్నపుడుమ్మ చెప్పిన కమ్మని కథల్లు
అనాటి ఉగ్గపాల డొసుల్ని
జోల పాటల రాసుల్ని తిరిగి
నెమరేసుకుంటుంటాను
బతుకబాటలో మబ్బులు
అలుముకొస్తుప్పుడు

- ఎస్టి. రఘువీర్ ప్రతామ్,

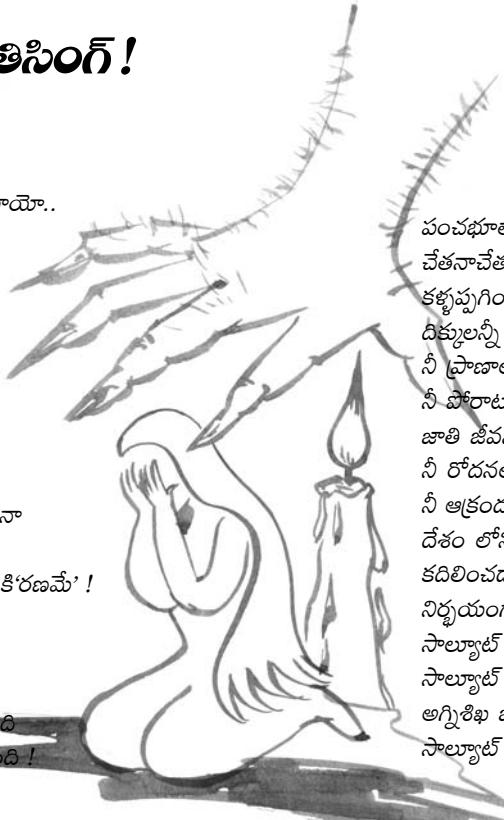
9440551552

అమ్మ జ్ఞాపకాల్ని ఆలింగనం
చేసుకుంటుంటాను
సమస్యల సమూహాలు
నన్న చుట్టు ముట్టేనపుడు
అమ్మ అనంతాల్లోంచి
దేవతలా దిగిపచ్చేది
చెమ్మగిల్లిన నా కళ్లను చూసి
చీర కొంగుతో కన్నీళ్లు తుడిచేది
అనురాగపు హస్తాల్లో తలనిమిరేది
అధ్రత చెదిరిపోయేది
మనసు మమతలతో నిండిపోయేది
అమ్మ కాదు. ఆమె తలంపు కూడా
అమ్మతమయమే, ఆసంద నిలయమే
అందుకే మళ్ళీ ఒక్కసారి
పసిహాడ్చి పోవాలన్నిస్తుంది
అమ్మ ఒడిలో తలదాచుకోవాలన్నిస్తుంది
అనాటి బాల్యాన్ని హత్తుకోవాలన్నిస్తుంది.

అగ్నిరైలు జీవీతిసింగ్!

ధీశ్రీ సదివీధుల్లో

ఎక్కడెక్కడ నీ నెత్తుటి బోట్లు రాలాయో..
ఎక్కడెక్కడ నీ ఆర్టారావాలు
నింకెగిసాయో ..
ఆ నెత్తుటి మరకల్లో
ఆ వాయు సంలీనాల్లో
నీ పోరాట ముద్రికలు
అగ్ని కెరటాలై చిగురించాయి !
నరకయాతసల్లో సైతం
బతికి తీరాలన్న నీ ఆకాంక్ష
పదమూడు రోషుల్లో అవ్విరిపోయినా
వేల వేల కొవ్వొత్తుల కాంతల్లో
ఊరూరా వికసించి నీ ప్రాణ కి'రణమే' !
మృగత్వం మనిషి రూపేత్తి
లగ్గరీ బస్సులో రాజున క్రీడెంది
సుతిమెత్తని నీ పొత్తిళ్లలో
ఇనుప చుప్పుల విక్రుత సృత్యమైంది
మనిషి తసానికి మష్టె గుచ్ఛుకుంది !

పంచభూతాల ఆచేచనతో

చేతనాచేతనమైన నీదేసాంముందు
కళ్లప్రగించిన లోకం
దిక్కులన్నీ మూసుకున్న మానవత్వమైంది !
నీ ప్రాణాలు గాలిలో లీనమైనా
నీ పోరాట జ్యులితాఱువులు
జాతి జీవనాదుల్లోకి ప్రవహించాయి
నీ రోదనలు మూగబోయినా
నీ ఆట్రందనలు జనం గుండెల్లో ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయ్ !
దేశం లోనీ అఱువఱను
కదిలించడానికేనేమో
నిర్మయంగా జ్యులించావు !
సాల్యాట్ ! అగ్నిశిఖా !
సాల్యాట్ ! సాల్యాట్ !
అగ్నిరైలు జీవీతిసింగ్ పొండే !
సాల్యాట్ !

- మధ్యేర రఘేర్

9985135771

చిన్న

ఇనుగంటి జానకి

“ఎండు నీకు శోని!”

పూతల్లిజెసరి తెల్పిన శేక బిలి చేతిలో ఉన్న పేటరి కట్టకింద పడేటి వచ్చి లిసీలరి అందుకుని “హాలో” అన్నాడు ఎండోడు. ఆటుమండి --

“నాయనా ఈ కెనారం ఊలకి వర్తులేటి?” అని అడిగాడు ఎండోడి తండ్రి దాలయ్యి “వత్తూ” అన్నాడు ఎండోడు. దాలయ్యి ఉత్సాహంగా “నాయనా మనురూ కొండ బై నీలీ టవరు ఎట్టినారురా. ఈ పాలి వచ్చివచ్చుడు నాకు నీలీ కొన్ని ఒట్టుకురా, మనురులో అంతా పీలీ కొనుకున్నారురా. రూపాయి శోని డోక్కలు తీకేసినారురా. నాను పెద్ద రోడ్డు కాడకి వచ్చి నీకు శోని సేస్యున్నానురా,” అని చెబ్బి శోని పెట్టేసాడు. ఏటో అయ్యి వరస నా జీతం ఎంత తను అడిగివచ్చి కొనెట్టటానికి. తను రూపాయికి బింబి భర్యు అయిపోతాచి అనుకోని నాయనా బాగున్నావా! అని కూడా అడగడు. ఆనాడు నెన్ను సబిత్తే నాను ఈ బిల్లిలో పేటరి కట్టలు వొసేపలి సేసేశాడిని కాదు. అనుకుంటూ మనులో బాధపడుతూ మళ్ళీ పని శ్రేరంభించాడు.

ఇంటికి వచ్చిన కొడుకును చూసి “నాను సెపుతా నాను సెపుతా!!” అని ఏదో చెప్పటానికి ఎండోడి తల్లి తండ్రి వంతులడుకుంటున్నారు. అవి ఏపీ పట్టించుకోక వీపున ఉన్న బేగుని తీసి పాగా కొయ్యకి తగిలించి ఇంటి నుండి బయటపడ్డాడు. “ఏలో ఈడి పోగరు,” అంటూ కోపంగా అన్నాడు దాలయ్యి “పోగరు కాదు ఆడు అంటే;” అంటూ సద్గి చెప్పింది తల్లి. ఊరులో చిన్న బిడ్డి పెట్టుకోని నిత్యవసాయాల సామానులు అమ్ముకునేవాడు జగన్నాథం. ఎండోడిని చూసి “కుద్రాడికి పెల్లి అంటే ఏం ఆశ, నిన్న ఆలు ఇల్లు సూపులకి వచ్చినారు, ఈ రోజు ఈడు వచ్చేసినాడు,” అంటూ ఎగతాళి చెయ్యటం ప్రారంభించాడు. “వింటిరా సీవు అనేది? నాకు అస్సలేటి తెల్లు” అన్నాడు ఎండోడు. కానేపు అట పట్టించి తనకి నిజంగానే ఏవి తెలియదు అని సమ్మి చెప్పటం ప్రారంభించాడు జగన్నాథం --

“నీకు సెయ్యవల్సిన పిల్ల, పేరు సిన్ని, పెద్ద రోడ్డు కాదా. పచ్చబస్సు ఎక్కి కుంటినవలన రోడ్డుపై దిగి రెండు ఫల్లాంగులు నడిస్తే సిన్నివాల ఊరు వత్తాది. ఆ ఊరుకి ప్రేసిదెంట సిన్ని వాల్ల నాయనే. కలిగిన కుటుంబమే నీవు ఉద్యోగం సేస్తున్నావని నీకు పిల్లని ఇత్తానంటున్నారు. పిల్ల సాలా బాగుంటాది కాని సాలా గయాలి. తనకి సదు సెప్పిన మాట్లారునే పోలీసులకి అప్పసెప్పినాది.” జగన్నాథం చెప్పిన మాటలు ఎండోడిలో కుతుహలం పెంచాయి. ఎండోడు చిన్ని విషయం వివరంగా చెప్పమని జగన్నాధన్ని బతిమాలుకున్నాడు. చిన్ని వయసు గల అమ్మాయిలు తలపై పేడతట్ట పెట్లుకొని పేడకో లేక పొయ్యలోకి పుల్లలకో వెళుతూ ఉంటే చిన్ని మాత్రం శుభ్రంగా తయ్యారు అయి బడికి వెళ్ళాడి. ఐదో తరగతి పాసయ్యాక చిన్ని చదువు అగిపోయాంది, కారణం చిన్ని చదివిన బడిలో ఆపై తరగతి చదువుకోటానికి లేదు. చిన్నికి చదువుచెప్పే మాప్పారు బడిలి అయి వెళ్లిపోయాడు. ఆ స్త్రీనంలో పారశాలకి పచ్చిన మాప్పారు చిన్ని ఇంటికి పచ్చి చిన్నిని మళ్ళి బడికి పంపమని తను స్వయంగా ఆర్కు-ఏదు తరగతుల పాశాలు బోధించి శ్రౌస్మార్కి తీసుకువెళ్లి పరీక్ష రాయిస్తానని చెప్పాడు. అప్పటికే చిన్ని చదువు మానేసి రెండేళ్లు గడిసిపోయాయి. వయసు వస్తున్న పిల్లని అంతచూరం పంపవద్దు అని చిన్ని తాత, పిల్ల చదువుకోవాలని చిన్ని తండ్రి వాదించుకున్నారు. చిన్ని తల్లి భయపడి పిల్లకి జాగ్రత్తలు బోధపర్చి బడికి పంపేది. ఒక చిన్నినే కాదు మాప్పారు చాలా మంది పిల్లల్ని ప్రోత్సహించి చదువుచెప్పేవాడు, కనకా ఊరులో జనాలకి ఆ మాప్పారు అంటే గౌరవం. చిన్ని కూడా చురుకుగా చదువుకోవటం ప్రారంభించింది. అంతా బాగానే ఉన్నా ఒక్కాక్కనాడు మాప్పారు ప్రవర్తన చిన్ని నచేది కాదు మాప్పారు చిన్ని బుగ్గలు నిమరటం, పారం బోధిస్తూ భుజాలపె చేయివేసి తనని తన దగ్గరకి తీసుకోవటం. బడి నుండి తన వెంట తన ఇంటికి తీసుకోవి గిన్నెలు తోవించటం, ఇల్లు ఊడవమనటం వంటి వనులు చేయించేవాడు. ఒకరోజు చిన్ని మాప్పారు తన చే ఇంటి వనులు కూడా చేయిస్తాడు. అన్న విషయం తండ్రికి చెప్పింది. మాప్పారు కుటుంబం పట్టణంలో ఉన్నారు, మొగడు ఇంటి పని చేసుకోలేక పిల్లల చే ఇంటి వనులు చేయించుకుంటున్నాడు. ఆ మాత్రం గురు సేవ చేస్తే తప్ప లేదు. అని చిన్ని తండ్రి సమర్థించాడు. అసలు విషయం చెప్పాలని ఉన్నా చిన్ని తండ్రికి చెప్పలేక పోయాంది. పరీక్షలు దగ్గరపడటంతో చిన్ని మరేవి అలోచించకుండా దృష్టి చదకు వై మళ్ళించింది. ఒకరోజు మాప్పారు “చిన్ని ఈరోజు నీ పుల్లినరోజు,” అని చెప్పి స్వీట్ తినమని ఇచ్చాడు. “నా పుట్టిన రోజు మీకు ఎలా తెలిసింది?” అని సందేహంగా చిన్ని అడిగినప్పుడు తన సర్రిఫికేట్లో చూసానని చెప్పాడు. “చిన్ని పారశాలకి పచ్చిన పిల్లలకి ప్రభుత్వం గణవేశాలు ఇస్తున్నారు. నేను నీకోసం సలవార్ కుర్రా కుట్టించాను ఇదిగో వేసుకో,” అని చెప్పి చిన్నికి ఇచ్చాడు. చిన్ని మరోగదిలోకి వెళ్లి దుస్తులు మార్పుకుంటున్నాది.

మాప్పారు ఆ గదిలోకి వచ్చేసాడు “మీరు ఇక్కడికి ఎందుకు వచ్చారు?” అని చిన్ని అడిగింది. “నీవు చిన్నపిల్లలి సలవార్ వేసుకోవటం చేతకాదని సాయం చెద్దమని వచ్చా,” నని చెప్పి అక్కడ నేలపై కూర్చొని చిన్నిని పట్టుకోబోయాడు. చిన్ని పరుగున మరో గదిలోకి వచ్చి గబ గబా దుస్తులు సరిచేసుకుని పరుగులు పెట్టింది. ఇంటిలో చెపితే తండ్రికి తాతకి వాదన వస్తుందని తమ ఊరిలో ఉన్న పోలీసు జవానికి చెప్పింది. ఆ విషయం తెలిసేక మాప్పారు చాలాసార్లు పిల్లలతో ఈ విధమైన తప్పగా ప్రవర్తించాడని వారు భయపడి ఏ ఒక్కరితో చెప్పలేకపోయారని చెప్పుకున్నారు.

అంతా విన్నాక ఎండోడికి తనని అడగుమండా ఇటువంచి పిల్లతో తనకి పెళ్లిమాటలు. ఆడుతున్నందకు అమ్మ అయ్యపై చాలా కోపం వచ్చింది. ఎండోడు గబగబ ఇంటికి వచ్చాడు. తండ్రి చేతిలో సెల్ పోను ఉన్నది. తను ఎఫరితోనే మాటలాడుతున్నాడు. ఎండోడు చాలా కోపంగా ఉన్న విషయం గమనించి, దాలయ్య “నాయన ఈ ఏడు దిగో పలసలో బాగా పుట్టుకూక్కు పేలినాదిరా, నాను పరసాగా నాలుగు రోజులు ఏరుకు వస్తి టొనుకు పోయి అమ్మినానురా, రెండు వేలు వచ్చినాయిరా అందులో రెండొందలు కలిపి ఈ సెల్ కొనినానురా. నీకు ముచ్చుటగా ఉంటే ఓట్టుకు పో,” అని అన్నాడు. తండ్రి మాటలు పట్టించుకోలేదు ఎండోడు తల్లి వద్దకు వచ్చి “ఏబి నాకు పెల్లా?” అని ఆడిగాడు. “అదే నాను మీ అయ్య నీకు సెపుతుంటే నీవు వినుకోనేదు,” అన్నాది రావులమ్మ “నాను పెళ్లి సేసుకోను,” అన్నాడు ఎండోడు” ఎంది సేసుకోవ? నిలదీసింది రావులమ్మ. “ఆ పిల్ల సాలా గయాలి” అన్నాడు. ఏ తలమాసినోడు అప్పుడే నీకు ఏటి సెప్పిసినాడు రా,” అంటూ గై మంది రావులమ్మ “తెల్చేదేటి!” అంటూ ఎదురు తిరిగాడు ఎండోడు.

“తెలుత్తాదిరా-- తెలుత్తాది. ప్రతి దొంగెదవా సేసిన ఎదవ పని దాసుకుబతుకుతేనే ఆడది. నాను సెపుతా ఆ పిల్ల అడిని బాగానే ఎదిరించించాడి. నేకపోతే ఆడ ఇంకా మంచోడిలా తిరుగుతూ నేరంగని పిల్లలిని మాపేవాడు.” పాయ్యదగ్గర కూర్చొని పుల్లలు ఏగేస్తూ ఇంకా ఏవేవో విషిస్తున్నాది రాములమ్మ.

ఎండోడు గదిలోకి వెళ్లి పాగా కొయ్యపై ఇందాకల వెలసిన బేగు తీసి అందులో ఉన్న డబ్బు బియ్యం పోసుకునే గూన మీద పెట్టేసి బేగు వీపుకు సద్గుకోని ఇంటి నుండి బయలుకి బయలుదేరాడు. “ఎందిరా ఎల్లిపోతున్నావు?” అంటూ గైమంది రావులమ్మ. ఎండోడు సమాధానం చెప్పలేదు నపుస్తునే ఉన్నాడు. గబగబా వచ్చి వాడి చెయ్యపట్టుకోని ఆపటానికి ప్రయుత్తుం చేసింది. ఎండోడు తల్లిచేయి విసిరి వదిలించుకు నడుస్తునే ఉన్నాడు. రాములమ్మ అక్కడే చతుకిల బడి కూర్చొని ఏడుపు ప్రారంభించింది. ఏడుపు విని ఇరుగు పొరుగు వచ్చి జరిగిన విషయం

తెల్పుకుంటన్నారు. ఎండోడు ఏ ఒక్కరినీ పట్టించుకొక సడుస్తూనే ఉన్నాడు. దాలయ్య ఎండోడి వెంట పరుగు పెట్టి “నాయనా నా మాట జనుకో నాను మాట ఇచ్చినాను రా,” అంటూ కొడుకుని బతిమాలుతూ వాడి వెంట పడ్డాడు. తండ్రిని కూడా ఎండోడి పట్టించుకోలేదు. పెడ్డ రోడ్డు పడ్డకి వచ్చి వస్తున్న బస్సు చెయివెత్తి ఆపించుకుని బస్సు ఎక్కుసాడు. అయి రోడ్డుపై నిలబడి ఏవేవో అరుస్తున్నాడు ఎండోడుకి అవి ఏవీ వినపడలేదు.

మాట ఇచ్చినాడుట, వట్టి అడవి మనుసులు కొడుకుపై అధికారం ఎరుగును - కొడుకు మనసు ఎరగరు. అనుకుంటూ కోపుతో రగిలిపోత్తుడు. “టికెట్—టికెట్! అందరూ టికెట్ తీసుకోవాలి!!” చెకింగ్ ఉండి జాగ్రత్తా.” ఐన్ కండెక్టర్ అంటున్న మాటలు చెవిలో పడి పర్మానంలోకి వచ్చాడు ఎండోడు. టికెట్ కొన్నాడు. బస్సు కన్నాచేగంగా మనుశలో ఏవేవో అంటో చిస్తూ బాధా పడుతూనే ఉన్నాడు. బస్సు దిగి రూంకి వచ్చి వీపుపై బేగువిప్పి పడేసి మంచంపై వాలిపోయాడు. రాత్రి ఎనిమిది గంటలకి తెలివి వచ్చింది. తనకి ఈ రోజు నైట్ పిప్పు ఉన్న విషయం జ్ఞాపకం వచ్చి లేచి ముఖం కడుక్కొని ఫేక్కి కి వచ్చేసాడు. ఫేక్కి కాంపాండెలో అంతా గుమిగూడి ఉన్నారు. ఏవి జరిగిందా అని తను డగర్కి వెళ్లి పోంచి చూసాడు. దాలయ్యని చుట్టూ ముట్టి తను చెపుతున్నవి వింటున్నారు అంతా, ఎండోడిని దాలయ్య చూసి, “ఆదిగో బాబు ఈడే నా కొడుకు ! కొడుకు పెళ్లి జరగాలా అని అయ్యికి ఆశ ఉంటాదానేదా సెపండి బాబు.” అన్నాడు అక్కడ ఉన్నవారు దాలయ్యని విడిచి ఎండోడిని చుట్టుముట్టి ఏవేవో బోధపర్చటం ప్రారంభించారు.

ఎండోడు వాళ్లని పద్మలు చుకోవచూనికి రెండు చేతులూ ఎత్తి దండం పెట్టి “నాను మా అయ్య సెప్పినట్టు సేస్తాను! సాలా యింకేదేనా సెపుతారా?” అన్నాడు. దాలయ్య అక్కడి నుండి ఇంటికి తిరిగి వచ్చేసాడు.

ఎండోడు కళ్లో నీళ్లు తిరిగాయి, ఏ ఒక్కరూ చూడకుండా గబగబా ఫేక్కి లోపలకి వెళ్లిపోయాడు దాలయ్య వారం వారం వచ్చి పెళ్లికి ఏవేవి ఏర్పాటులు జరుగుతున్నాయో ఎండోడితో చెపుతూ వేళ్లకి ఇంటికి రమ్మని చెప్పేవాడు.

* * *

చేతిలో కొబ్బరి బొండం తల నిండా పువ్వులు లిస్టర్ పట్టుచీర ముఖాన పసుపు నుదుట కళ్లాణంబోట్టు తల వంచుకొని మెల్లగా నడుస్తు పసున్న చిన్నిని పెళ్లిపేటల మీద కూర్చోని ఉన్న ఎండోడు చూసి ఆశ్చర్య పోయాడు. పెళ్లికూతురు సాలా అందంగా ఉన్నాడే! నాను అమ్మ అయ్యతో తగాదా ఎట్టుకున్నానే, అనుకున్నాడు. పెళ్లి తర్వాత చిన్నితో కలసి మూడు రాత్రులు కూడా గడవలేదు చిన్ని తలి.

చిన్నిని పుట్టింటికి తీసుకుపోవటానికి వచ్చేసింది, “అమ్మ సిన్నిని పంపకే,” అన్నాడు, “ఇది అవిటనేల అత్తా కోడలు ఓ ఇంటి గడవ దాటకూడదు,” అని చెప్పింది రాములమ్మ చిన్ని వెళ్లిపోయాకా ఫేక్కరికి వచ్చేసాడు ఎండోడు. వస్తున్పుడు అమ్మ పొట్లం కట్టి ఇచ్చిన మిరాయి, ఫేక్కిలో తనతో ఉద్యోగం చేస్తున్న స్నేహితులకి పంచేసాడు. ఇంటి నుండి వచ్చినప్పటి నుండి రాత్రి పగలు చిన్ని జ్ఞాపకాలే. టొన్లో ఫేరన్గా దుశ్శలు వేసుకున్న ఏ అమ్మాయిని చూసినా ఈ డ్రెస్ చిన్ని వేసుకుంటే ఎలా కనబడుతుంది అని అలోచన. తను వచ్చి వారం రోజులైంది ఓ సారి చిన్నినీ చూసి వచ్చేద్దాం అనుకొని బయలు దేరాడు. ఇంటికి వచ్చినప్పటికి పగలు పదుకుండు గంటలైంది అమ్మ అయ్య ఇంటిలో లేరు పొలానికి వెళ్లారు. ఎండోడు చిన్ని వాళ్ల ఊరుకి బయలుదేరాడు. చిన్ని ఊరు పొలిమేర అడుగు ఎట్టేటప్పటికి మధ్యానం రెండు అయింది. ఎంధేడిని చూసి ఓ చిన్న కుక్రాడు “నీవు చిన్ని బావి కదు,” అని అడిగాడు. ఎండోడు “ఆ” అన్నట్టు తల ఊపాడు. పిల్లదు గిరున పరుగు పెట్టాడు. కానేపటికి చిన్ని పరుగు పరుగున వచ్చింది. సంతోషంతో చిన్ని ముఖం వెలిగిపోతున్నాది. చిన్నిని చూసి “బాగున్నావా సిన్ని” అని అడిగాడు. “నీవే ఊరు నుండి వచ్చావు నిన్ను నాను పలకరించాలా” అని అన్నాడి. ఎండోడు అక్కడే పొలం గట్టుపై కూర్చొని సిన్ని ఏం సేస్తున్నావు?” అని అడిగాడు. “సేకునార తీతకి ఎల్లినాను బావా నీవు వచ్చినావని తెల్పి వచ్చినాను,” అని సమాధానం చెప్పింది. ఎండోడు చిన్ని చెయి పట్టుకూ “సిన్ని సేకు నార తీతకి ఎల్లకే సేతులు పులిసిపోతాయి,” అని అన్నాడు. “ఎం కాదునే రాత్రిరి ఓ కిరసనూని సుక్క రాసుకుంటా” అంటూ ఎండోడి చేతులనుండి చెయి విడిపించుకున్నాది. చిన్ని కళ్ల మరి కాస్తా పెద్దవి చేసుకు చేతులు ఆడిస్తూ సమాధానం చెపుటం ఎండోడికి చాలా ముద్ద అనిపించింది. “సిన్ని రా ఇక్కడ కూకో అన్నాడు,” చిన్ని ఇటు అంతూ ఎవరైనా చూస్తున్నారేమా నని చూసిందే తప్పు వచ్చి కూర్చోలేదు. “సిన్ని ఏప్పుడైనా సినిమా సుసావా?” అని అడిగాడు. “మా సిన్నుయ్య ఇంటిలో టీ.విలో సూసాను అన్నది. “సినిమా హోలులో సూడలేదా?” అని అడిగాడు. “ఊ సూసాను, మనురుకి ఏదు ఘైలు దూరం సినిమాహోలులో సూసాను,” అని సమాధానం చెప్పింది. ఆ “హోలు బీన్ను రేకులతో కట్టినారు,” అన్నాడు ఎండోడు. ఆ---అంటూ సిన్ని ఎండోడు వీపుపై ఓ చిన్న దెబ్బ వేసింది. “సిన్ని నాతో వత్తావా?” అన్నాడు. ఎక్కడికి అస్తుట్లు ఎండోడి వేపు చూసింది. “విశాఖలో నీకు ఎయర్ కండీపసల్ హోలులో సినిమా సూపిస్తాను,” అన్నాడు చిన్ని ఏం అనలేదు, సంతోషంగా ఎండోడి పక్కన వచ్చికూర్చున్నాది. ఎండోడు చిన్నిని దగ్గరగా తీసుకు బుగ్గపై ముద్ద పెట్టుకోబోయాడు. “ఓలమ్మె ఇప్పుడు ఇక్కడా?” అంటూ చెంగున లేడి పిల్లలూ లేచి ఓ గంతేసి పరుగు తీసింది. వెళ్లిపోతూ “బావా ఇది అవీట నేల నీవు మా ఇంటికి రాకూడదు, నాను సారి ఒట్టుకు

వచ్చినప్పుడు నీవు మీ ఇంటికాదే ఉండు.” అని అరివి చెప్పి వెళ్లిపోయింది. చిన్ని కాళ్లకు పెట్టుకున్న ముఖ్యల పట్టాలు సహజి వినబడే వరకు ఎండోడు అక్కడే కూర్చొని తిరిగి ఇంటికి వచ్చేసాడు. “ఇంటికి వచ్చిన కొడుకును చూసి నాయనా ఎప్పుడు తిన్నానో ఏటో రా కూర్కో తిను” అని వడ్డించింది తల్లి, ఎండోడు కూర్చొని తింటున్నప్పుడు దాలయ్యా ఇంటికి వచ్చాడు. కొడుకుని చూసి “ఈ ఏదు బాగా వానలు కురిసాయి కోడలు ఇంటికి వచ్చిన ఏళొ ఇసేనం బాగుంది,” అన్నాడు. ఎండోడు గర్వంగా తండ్రి వేపు చూసాడు. “నాయనా కోడలు సారి ఒట్టుకు వస్తి నస్తుడు ఉందుపుగాని ఇప్పుడు ఉద్దోగానికి ఎల్లిపో,” అన్నాది రావులమ్ము.

“బావ నీకు పంచదార అరిసె ఇట్టం అని మా అమ్మ సేసినాది తిను,” అంటూ కొసిరి కొసిరి మరి పెట్టింది ఎండోడికి చిన్ని. బావ ఆరోజూ ఏటో సినిమా అన్నాపు? అది ఎలా ఉంటాది ఏటి?” అని ఆడిగింది.” అది ఎయిర్ కండీసిర్ అంతా బయట ఎండగా ఉన్నా సినిమా నడుస్తుటే సల్గా ఉంటాది, చిన్ని ఎలుదామా?” అడిగాడు ఎండోడు. చిన్ని సమాధానం చెప్పేడు రాములమ్మ వేపు చూసి ఊరుకుంది. “అమ్మా! సిన్నిని నాతో పంపవే” అని అడిగాడు. “ఆదెలా కుదురుతాదిరా ఉడుపులు ఏళొ నీవు సేక సిన్ని నేక పొలానా వని ఎవరు సేస్తారుా?” అంది. ఎండోడు అమ్మా, “ఈ ఒక్కారోజుకి పంపవే;” అంటూ పదే వదే తల్లిని బతిమాలాడు. “సరే” అని ఒప్పుకున్నాది. బన్సి దిగి ఆటోలో ఇంటికి వెళ్లుకున్న చిన్ని దారిలో “అటేటి బావ ఇక్కడ ఆడాలు పాంటు ఏసుకు బండి తోలుతున్నారు?” అని ఆడిగింది. “బండి తోలడం రావాలే గాని ఆడేటి మోగేటి,” అని సమాధానం చెప్పాడు. గది తాళం తీస్తు “ఇదిగొ ఇదే మన ఇల్లు,” అన్నాడు ఎండోడు. గదంతా తిరిగి చూసి ఇదేటి బావా మన ఊరులో గింజా గిటుకు ఓసుకున్న నందపాటి గిదినేదు” అన్నాది చిన్ని. “ఎటనుకున్నాపు ఇది టొను మన ఊరు అనుకున్నావా ఏటి తాతలనాటి జాగలో మనకి నస్సినంత జాగా మట్టి గోడ ఎట్టి తాటాకులు కప్పువిసిటానికి;” అన్నాడు. చిన్ని గది నుండి బయటకి వచ్చి పక్క గదిలో పోంచి చూసి “బావా ఏటి ఈ గదిలో ఇద్దరు ఆడాలే ఉన్నారు?” “ఏ ఇలారా,” అని గసిరి. “అలు టూడెంటులు నీలాగా నారతీతకు ఎల్లే కూలీలు అనుకున్నావా ఏటి,” అన్నాడు “ఎందుకు బావా కూలీలు అంటే నీకు సులకన! కూలీలు నేకపోతే ఈ డబ్బు ఉన్నోలు గతి ఏటి?” అన్నాది ఎండోడికి సమాధానం తోచలేదు. ఎండోడు గదిలో సినిమా నటీల అర్థనగ్న చిత్రాలు గోడకి అంటించి ఉన్నాయి. “ఏటి బావా ఇరుంతా?” అంటూ చిత్రాలు పర పరా చింపేసి పాశేసింది. ఎండోడు తను పడుకున్న పరుపు కింద దాచిన వేతేట తీసి చిన్నికి అందిస్తూ “సిన్ని పాంటు ఏసుకుంటావా?” అంటూ అడిగాడు. “ఏటేటి నాను పాంటు ఏసుకోవాలా” అశ్వర్ఘపోతూ అడిగింది. చిన్న ముఖ్యంలో

ఆ భావం చూసిన ఎండోడికి చిన్ని చాలా ముద్దు వచ్చింది. ఎండోడు చిన్నిని తన పడిలో లాగేసుకు ముద్దులలో ముంచేసాడు.

సాయంకాలం ఇద్దరు సినిమాకి బయలు దేరారు. “సిన్ని ఇది 70 ఎమ్.ఎమ్ ఎయిర్ కండీశనల్ హెలు,” అని చెప్పాడు ఎండోడు. చిన్నికి ఏమి అర్థం కాలేదు ఊరుకుంది. “ఇక్కడ ఓ టీక్కువ్ ధర 60 రూపాయల నుండి ఉన్నాయి తెలుసా,” అన్నాడు “బావా నీకు బోలెడు జీతం కదూ?” అని అన్నాది ఎండోడు గర్వంగా చిన్నివేపు చూసాడు. ఎండోడు టికట తీసే కిటకి వద్దకు వెళ్లి టైన్‌లో నిలబడ్డాడు. చిన్ని ఇటు అటూ చూస్తూ నిలబడ్డాడి. చిన్ని గబగబా ఎండోడి వద్దకు వచ్చి “బావా అటూ సూడు సింక్ సిక్కు వస్తినాడే ఆడు మా ఊరి సత్తిగాడు. ఆడు ఇంటి నుండి పారిపోయి వచ్చినాడు. ఆడు గాని నన్ను సూసినాంటే పారిపోతాడు. నీవు పోయి ఆడిని ఒట్టుకో,” అని చెప్పింది. “ఏ పోతే పోనివి, అమ్మ ఇంత బగి మళ్లి నిన్ను పంపడు,” చికాగుగా ముఖం పెట్టి అన్నాడు ఎండోడు. చిన్ని అటు నడిచింది. సత్తిగాడు చిన్నిని చూసి తప్పుకోబోయాడు. “అడిని ఒట్టుకోండి” అంటూ చిన్ని కేక పెట్టింది. ఇద్దరు యువకులు పరుగున వెళ్లి వాడిని పట్టుకున్నారు. “ఏరా ఏం చేసొవ అంటూ ఓలెంపకాయ లాగించారు.” పద్దు ఆడిని కొట్టకండి అని చిన్ని సత్తిగాడి వద్దకు వెళ్లి “ఏరా ఇంటి నుండి పారిపోయి వచ్చినావు మీ అయ్య పిచ్చేడిలా ఊరుకు నిన్ను ఎతుకుంటూ తిరుగుతున్నాడే. మీ అమ్మ వచ్చి మంచినీలు ముట్టక మంచాన పడిందే అది గాని సస్తే నోరెరగని నీ సెల్లిని ఎవరు చూస్తారుా?” అంటూ పెద్ద నోరు పెట్టి ఇంకా ఏవేవో అంటున్నాది. అక్కడ ఉన్న వారు చిన్నిని సత్తి గాడిని చుట్టుముట్టారు. ఎండోడు ఆ దృశ్యం చూసి “సిన్ని ఆడిని ఒగి అంతా నిన్నే సూస్తున్నారు,” నీవు ఉండు బావా,” అని ఎండోడిని కసిరి, మళ్లి సత్తి గాడిని ఏవో అంటున్నాది. “సిన్ని” అంటూ కేక పెట్టి చిన్నిని వారించాడు ఎండోడు. “ఉండు” అని చెప్పి చిన్ని ఇంకా ఏవో అంటూనే ఉన్నాది. ఎండోడు పట్టరాని కోపంతో చిన్ని చెంప చెఱ్ల మనిపించాడు. “ఏటి బావా మనకి ఎంత జీతం ణెతే! మనము ఊరు ఒగి టొనుకు వచ్చినే మనూరు అలని ఆరి కట్ట సుఖాలని మరచి పోతామా ఏటి?” అంటూ ఏడుకు ప్రారంభించింది. ఎండోడు చిన్ని చెయి పట్టుకు ఇంటికి తిరిగి వచ్చేసాడు. ఎంత బతిమాలినా చిన్ని ఏడుపు మాన లేదు చిన్ని అలక్ష్మిర లేదు. చేసేది లేక ఎండోడు తెల్లవారేసరకి చిన్నిని తీసుకు ఫష్టబ్జెస్ ఎక్కి ఇంటికి తిరిగి వచ్చేసాడు. తను వచ్చేసరకి ఎండోడి ఇంటి ముందు జనాలు గమ్మిగూడి ఉన్నారు, వారిలో సత్తిగాడు వాడి అమ్మ అయ్య ఉన్నారు. వాళ్లు ఎండోడిని చూసిన వెంటనే ఎండోడి వద్దకు వచ్చి “నాయనా నీ బుణం ఈ జన్మలో తీరుసుకోనేము నీవు ఈడికి బాగా బుధ్మి సెప్పినావు” అంటూ ఏవేవో అంటున్నారు. ఎండోడు చిన్ని వేపు చూసాడు, చిన్ని సమ్మాతున్నాది.

కవిత

గచ్ఛపాదల్లో సూరీడు

-దా॥ కత్తి పద్మారావు

9849741695

గచ్ఛపాదల్లో సూరీడు
వంటినిండా గాయాలతో
మూలుగుతున్నాడు
రాత్రిని జయిస్తున్న
ఉత్సేజం ఒకప్రక్క
పగటిని కోల్పోతున్న నిస్తేజం మరోప్రక్క
అందరూ సంతోషంగా వుండాలని
ప్రయత్నిస్తున్నారు
అంటే దుఃఖం లేదని కాదు
పిల్లలోడి నోటి కాద బడినీలాగేసి
కూటి కోసం వలన వెళుతున్న
బాబు అమ్ములగోడు
పచ్చ పంటపొలాలు
ధాన్యాగారాలు,
గాయపడిన కోకిలలే కాదు
దహించబడ్డ కాకుల గుంపులూ పున్నాయి
ఎందుకు వీరు
ప్రేమికుల మధ్యలో
కులం చిచ్చురగిలిస్తున్నారు
పెరియార్ రామస్వామి
రగిలించిన
కులవ్యతిరేక పోరాటానికి
ధర్మవరం గృహదహనాలు
సంకేతమా!
ఏమి విధ్వంసం అవుతున్నాయి
ఏమి పునర్జీవనం అవుతున్నాయి
మానవ విలువలు మృగ్యం అవుతున్నాయి
మానవని లోని కరుణ, ప్రేమ
రాసు రాసు నశిస్తున్నాయి
మెదడులో వేరుకు పోతున్న
బూజను తొలగించలేక
స్వాములు, బాబాలకు
అధీనులవుతున్నారు.
ఎన్ని పౌర్ణయులు, బృందావనాలు
నిర్మించుకొన్న
కులం ముళ్ళ పొదలు మెదడులో
విశాల ప్రపంచాన్ని చూస్తున్న

సంకుచిత మానవస్వరూపం,
ప్రపంచం దగ్గరవుతున్న మాటనిజం
మనములు ఒకరికాకరు
దూరం అవుతున్న మాట నిజం
ఎత్తైన కట్టడాలు
మనసు ఇరుకైన గోడల్లో
వ్యక్తినిష్టం అవుతుంది.
పాత కట్టడాలు, కోటలు
దేనికి గుర్తుగా మిగిలాయి
నిశ్శంధం అవుతున్న ప్రతి అంశం
స్వీచ్ఛ కోసం పోరాటం చేస్తుంది.
అమ్మాయిలూ, అబ్బాయిలు
అధ్యరాత్రిలో చిందులువేస్తే
తాగి, సిగార్లు కాలిస్తే
ఆనందం వస్తుందా!
ఆనందం నిజంగా ఎక్కడుంది?
వ్యక్తికరణలోని తీవ్రతలో వుందా!
ఆశ్చేయ అసుబంధాల్లో వుందా!
వీరు ఎవరిని ప్రేమిస్తున్నారు?
ఏమి కోరుకొంటున్నారు?
నిందిస్తున్న ఆంశాలనే
వీరు ఆప్సోనిస్తున్నారు
మనిషిని శరీర పరంగా చూసి
వ్యాఘోహపడే ఈ మృగరాయుభ్యు
పగలు గొచుతున్న బూరలు ఎన్ని?
వివేచనను చంపడమే వినోదమా?
విద్యంటే తెగబలిసిన వికృతమా?
ధనం గడించడమంటే
వాటిని నిప్పుకటికలుగా మార్చుకొని
నెత్తిన పోసుకోవడమా?
గుర్తులన్ని గాయాలయితే
చరిత్రకు మిగిలేది నెత్తుటిగాథే గదా!
మనిషి నిద్రించడానికి ఒక యుద్ధం
మనిషి మేలకోవడానికి యుద్ధం
సహజమైన ప్రకృతులన్నీ
ఘుర్భణలోనే పున్నాయి
ముందు కొత్తయేరును
పారనిప్పండి,
దాన్ని జీవితానికి అన్వయించుకొని
కొత్త పంటలు పండిధ్యాం

సమాజానికి కావాల్సిన ‘డింతకర్లు’

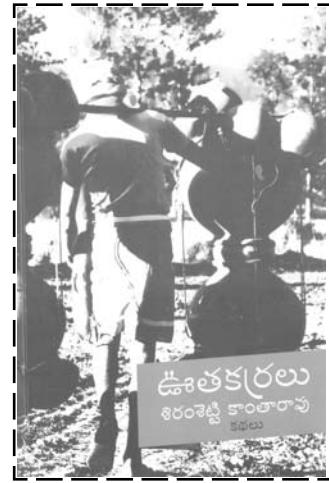
చాతీర్య

గిరిజనుల బ్రతుకులు అభ్యక్త్లోల మపడం వల్ల ఏర్పడే రకరకాల పరిజామాల్సీ, అందుకు గల కారణాల్సీ మూలాల్సుంచి ఎత్తిచూపడం శిరంశెట్టి కాంతారావు రచనల్లోని ప్రత్యేకత. కాంతారావు ఇస్పటివరకూ రాసిన 90 కథల్లో 30 కథలు గిరిజనుల జీవన్సైలుల నేపథ్యంలో వారి బ్రతుకు వెతల్లి వ్యక్తమరుస్తూ రాసినవే. అలాగే ప్రపంచీకరణ ప్రఖావంతో మార్పు వచ్చిన చేతివృత్తుల వారి వ్యధలను కూడా కథలుగా కళ్ళకు కళ్ళిసట్టు చూపించడంలో ఆయన ఎప్పుడూ ముందుంచారు. శిరంశెట్టి కాంతారావు నాల్గవ కథా సంపుటి ‘డింతకర్లు’లో 18 కథలున్నాయి. ప్రతీ కథా నడిచిన విధానం, నడిపిన తీరు ప్రశంసనీయం.

‘నాన్న పోయింతర్వాత’ కథ పదులయి కుదేలవుతున్న మానవ సంబంధాల్సి తేటతెల్లం చేస్తుంది. ఇందులో కొడుక్కి తల్లిదంప్రుల మీద ప్రేమ ఉన్నా దాన్ని వ్యక్తం చేయలేని పరిస్థితులు నాన్న చనిపోయిన తర్వాత అమ్మును వాళ్ళ డోరికే వెళ్లేలా చేస్తాయి. కథ ఇంతచితో అయిపోలేదు. తన కాళ్ళ మీద తను నిలబడటమే కాకుండా తనలాంచి వాళ్ళకు దైర్యాన్ని ఇచ్చి వారి జీవితాలకో దీపం చూపేట్లిందామే.

‘ప్రయాన’ కథలో కుమ్మరి వృత్తి జీవనో పొది కల్పించకపోయినా అయోధ్య దాన్ని విడవలేనంటాడు. కొడుకు ఏర్పన్న మాత్రం స్ఫుర్తింతంగా బోప్పాయి తోటల్ని సొగుచేసుకుంటూ అందులో నిష్పాతుడయ్యి తండ్రికి మార్గదర్శకత్వాన్ని నిర్దేశిస్తాడు. కథ మధ్య మద్దలో అయోధ్య సలహాలా, సూచనలూ వీరస్తుకు ముందుకు పోవడానికి శక్తి నిస్తుంటే, వీరస్తు తెలివితేటలు అయోధ్యకు నమ్మకాన్ని కల్గిస్తాయి. కూటికి గతిలేని వాడు కళ్ళయుండే అంచెలంచెలుగా ఎదిగితే భూస్వాములు ఎలా ఓర్పలేరో ఎల్ల గాడ్ పాత్ర ద్వారా వివరించారు. చివర్లో అయోధ్య ఇచ్చిన దైర్యం అనుభవానికి, ఏర్పన్న కసి పట్టుదలకి సూచనలై కథను ముగించాయి. ఎన్ని కష్టాలు పడ్డా ఎవరో ఒకరి దాష్టికానికి బలవ్వాల్సిందేనా? అంటే ‘కాదు’ అని ఏర్పన్న పాత్ర ద్వారా అన్యాపదేశంగా సూచించారు.

సంపుటంలో మరో శక్తిమంతమైన కథ ‘సమిధలు’ తమ బ్రతుకేదో తాము బ్రతక్కుండా చేయడానికి నమాజంలో

విచ్చిన్నకరశక్తులు ఎలా ప్రబలుతుంటాయో సాల్ప్యాజుడుం సభ్యులు, పోలీసుల రూపంలో విపరించారు. ‘గిరిజనులవ్వడమే తాము చేసుకున్న పొవమా?’ అని అనుకోవడానికి కూడా వారికి సమయముండదు. ‘అడవి జంతుపులతోనే కాదు జంతువుల్లంటి మనుష్యులతో కూడా అనుక్కణం యుద్ధమే’ అనే భావన వారి నరనరాల్లోనూ పాకిపోయింది. కిర్మా దుక్కే ఎంత ఆత్మవిశ్వాసంతో జీవిద్దామని అనుకున్నా యుద్ధం నుండి వేరుచేయలేని మనుగడ వారిని తిరిగి ప్రశాంతత లేని పరిస్థితుల్లోకి నెట్టేసాయి. అది ఎలా జరిగిందో యానగడ్డల నేపథ్యంలో కథగా మలిచారు.

‘అంతలేని పయనం’ కథలో స్వశానికి వాచేమేనీగా వుమెన్ సీషమ్మ కనపడటం, చివరికి విష్యుద్ధహనవాటిక ప్రభావంతో నీతమ్ములాంటి చిన్న క్రిమికి ఆ ఊపాది కూడా పోవడం, ఆఖర్లో ఒక హోస్టటల్లో ఆమె స్నీపర్సెగా మారడం... అన్ని ప్రపంచీకరణ పెనుభూతం శృంఖలాన్ని కూడా పద్దలేదా? అనిపించేలా చేస్తుంది. ఎటోచీచీ ఆ భూతం దెబ్బకు బిత్తరపోయి బెదురుచూపులు చూసేది సామాన్య ప్రజానికమే కదా!

‘మూగజీవాలు’ కథ జంతువుల కథ కాదు. నోరుండీ జరిగిందేమిటో చెబుతున్నా ఒప్పుని తప్పుచేసి నోక్కని కూడా కుట్టిపేసి మూగజీవాల్సి చేసిన నరజంతువడి కథ ఇది. ధనంతో, మధ్యంతో మనుష్యుల మానాల్సి వశవర్యకుని అమాయకుల్లి ఎలా వంచిపచేయవచ్చే పున్నారావు పొత్త ద్వారా స్పష్టంగా చూపారి కథలో. దాంతో పాటూ బేకుచెట్లు మాయం చేయడమనే ప్రహసనమూ సమాంతరంగా నడుస్తుంది.

పయను మళ్ళిన ఇద్దరు ఆలుమగల మధ్య ‘బంధం’ బీటలు వారకుండా అనుబంధమనే నంకెళ్ళు తొడిగి కథానాయకుడయ్యాడు కథలోని ఎన్నె పొత్తధారి. ష్లోషభాక్ టక్కిక్కు

ఇవాళే అంకులద్దాం

భోను-

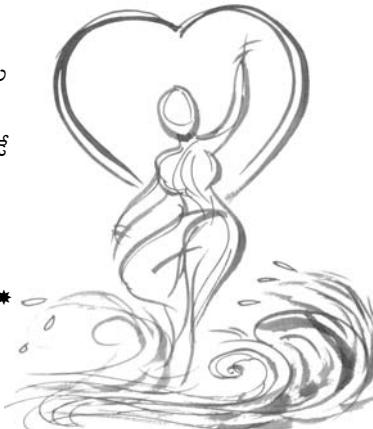
అక్కడ రాళ్ళు రవళించడం నిజం
సుత్తె తాలుకు స్వర్పకు
అక్కడ రాళ్ళు రవళించడమే కాదు
నద్రించడాన్ని సైతం నేను చూశాను
అలలు అలలుగా
శిల్పి మనోనేత్రం ముందు కదలాడే
నైద్దాంతిక స్వప్నల్ని
ఓ కలం కాళీకరించడాన్ని
నేను స్వయంగా సందర్శించాను.

* * *

అదిగో-

నూతన శకారంభ సూచనగా
ఓ కెరటం
చెదిరిపడ్డ దిక్కుల్ని జాగ్రతం చేస్తోంది

* * *

సూరారం శంకర్

9948963141

తప్పదు-

ఆ గ్రంథం ఆవిష్కరించబడాల్సిందే !
కోటి సూర్య ప్రభాసంజనితమైన
ఆ కవితాధ్రుం ప్రయోగింపబడటాన్ని
యాహత్ ప్రపంచం హర్షించాల్సిందే !

* * *

ఓ పువ్వు సమై పరిమళించటానికి

ఓ మేఘం పచ్చపచ్చగా
భూమాత గుండెలపై విస్తరించటానికి

నేనే కాదు -

సుఖ్య కారణం అవ్వాల్సి వుంది
లే...!

కనుకొలుకుల్లోని విపాదం

పూర్ణదయకలరం నిండా నింపుకున్న నా ప్రియ నేస్తమా !
మన జీవితాలని అలముకున్న చీకట్లను త్రుంచటానికి
ఇవాళే అంకురిధ్దాం !!

పెళ్ళకుండా కథను పాత్రల ఆలోచనలతో కొనసాగించడం కథకు
నిండుదనాన్ని తీసుకొచ్చింది. ఒకరి ఆలోచన ముగిసిన తర్వాత వారి
ఆలోచనను గ్రహించినట్టు దానికి కొనసాగింపుగా ఇంకొకరు ఆలోచన
చేయడం అనే క్రియ చాలా బావుంది.

‘ఊతక్కరలు’ మానవత్వం మర్చిపోయిన మనుష్యుల
పోకడల్ని చూపిస్తునే, వాటికి ఎదురొచ్చి పోరాడిన వికలాంగుడు
రజియాబేగంకు ఎలా ఊతక్కరగా నిలిచాడో చెప్పే కథ.

జెపడ ప్రయోగ సంస్థలు గిరిజనుల జీవితాల్లో ఎలా
అడుకుంటాయో ‘గంధపు చెక్కలు’ కథ చెప్పే, బాంక్ బాకీకి రెండు
ఎద్దులూ కోల్పోవాల్సిన అంజమ్మ దయనీయగాధని ‘కాడెఱ్లు’ ఎకరం
నేలాలో ప్రతిభావంతంగా చూపించారు.

ఇనుక ఆక్రమణల నేపథ్యంలో ‘గట్టు తెగిన ఊరు’
ఉద్యమిస్తే, కొడుకులు తల్లితండ్రులను పట్టించుకోకుండా వదిలేస్తే
తానే వారికి దిక్కుయ్య. వారు మరణించాక పిండ ప్రధానానికి గయా
వెళ్లిన మల్లమ్మ అభ్యర్థయానికి ప్రతీక అయ్యంది. ‘కొత్తదారి’
చూపింది.

భార్య చనిపోయినా బాధ్యతగా ఇద్దరు కొడుకుల్ని కూతుర్లీ
పెంచి పెద్దచేస్తే, చివరికి వారే తండ్రిని అపోర్చం చేసుకొనే పరిస్థితులు
కల్పించినా అవి పెంటయ్యకు చివరి దశలో మంచే చేసాయి.
స్వరాజ్యం రూపంలో, ‘ఆ తలుపు లెప్పుడూ తెరిచే ఉంటాయి’ కథలో.

కన్న కొడుకు విషయంలో ‘పూనగుడెం రాజులు’ చేసిన
త్యాగం విలువ కథ చదివితే తెలుస్తుంది. కార్పోరేట్ కళాశాల
నేపథ్యంలో రాసిన మరో కథ ‘ఒక్కడే చాలా’.

పొట్టు కుప్పు చేరవేసే వనితో జీవిస్తున్న యాకూబీ

పొట్టుపొయిలు పోయి ఇంధన పొయిలు వచ్చినా ఆత్మవిశ్వాసం
కోల్పోకుండా మరో పృత్తికి బదిలీ కావడంతో ‘జీవితం మళ్ళీ
మొదలయ్యాంది.

డర్జీ పని ఉపాధి కల్పించలేని తరుణంలో స్వంత ఊరు
ఫణిగిరి నుండి నగరానికి వచ్చి ఆద్దె ఇళ్ళల్లో పదేపట్లు, ఖర్చులకు
చాలీచాలని సంపాదన చివరికి స్వంత ఇంటి కోసం ప్రయత్నిస్తే
అక్కడ పోలీసుల నుండి ఎదురైన వృత్తిరేకత బగ్గయ్య గుంపునంతటినీ
ఉద్యమించేలా చేసిన కథ ‘ప్రవాహం’

అత్మవిశ్వాసం ఉంటే ఎల్లి అవాంతరాలైన అవలీలగా
దాటవచ్చని భీమకు కోయుత్తార్ బాటలో చేరింది. గిరిజనులను
అక్కరాస్యల్ని చేసేందుకు కోయుభాషలో పుస్తకాల్ని రాశింది. వారి
జీవితాల్లో వెలుగు నింపింది. ఇది ‘కోయుత్తార్ బాట’ కథ.

స్వాలంగా ఇవి కథలు. తనకొపులసిన వస్తువు కోసం ఏ
మారుమాల ప్రాంతానికైనా, అడవికైనా వెళ్లి తిరిగి వెంటాడి వేటాడి
సాధించుకుని కథా శిల్పాన్ని తనదైన తైలిలో చెక్కే నిరంతర కష్టాపివి
- శిరంశెట్టి కాంతారావు. ఏ కథ తీసుకున్న అందులో ఏదో ఒక
సంఘటనగానీ, వర్ణన గానీ నిజజీవిత నేపథ్యంలోంచే తీసుకుని
చిత్రించినట్టుగా కనపడతాయి కాంతారావు కథలు చదివితే.

‘అలల తలలను చెరుపుకట్ట డాల్ రాళ్ళకే సి
బాదుకుంటుంది’ లాంటి ఆకర్షణీయమైన వాక్యాలు, సిమిలీలు ఈ
కథల సంపుటిలో చాలా ఉన్నాయి. ఒక్క మాటలో చెప్పేలంటే ఇవ్వే
నూతనప్పుంతో కూడిన మానవత్వం ఉన్న మంచి కథలు. తప్పక
చదివి తీరాల్సిన జీవితాలు.

కవిత

తలుపులు తెలిచి..

1

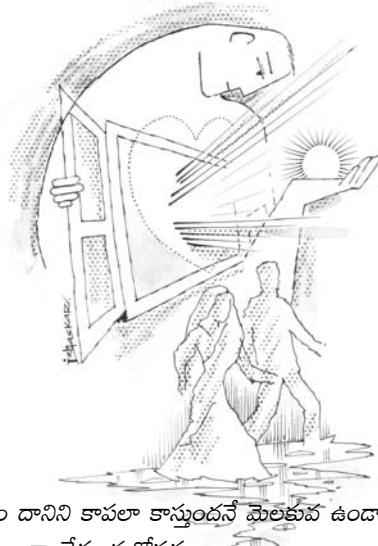
వెలుతురు కిరణాలని పూలరేకులుగా మలిని
ఏ నీడలకే వాడిపోకుండా అరజేతులలో కాపాడుకొన్నట్లు
అమెని పెంచారు ఆ అమాయక ప్రేమికులు ఆమె తల్లిదండ్రులు
మెరినే కత్తిమొనకే, మంచు బిందువుకే భేదం తెలియని ఆమె
భ్రమలు చూపిన చీకటి స్వర్గంలోకి తటాలున జారిపోయింది
అమె తల్లిదండ్రులని చూసాను
అప్పటి సుండి చూస్తూనే ఉన్నాను
కాంతిలేని చూపులూ, ఉత్సవంలేని నవ్వులూ
ఎవరితో ఏమి మాట్లాడుతున్నా
ఆ మాటలన్నిటి వెనుకా అమెకోసం తెంపులైని వెదుకులాటూ
ప్రతిదినమూ తెలియని వెలితిని నింపుకొనే దుఃఖమయ విఫలయత్తమూ
ఇప్పుడు వాళ్ళు మృత్యుపు వెనుక నడుస్తుంటే
జీవితం దయగా వాళ్ళని అనుసరిస్తోంది
తమని తాము తప్పించుకొని దాక్షోహాలని
విరామంలేని పసుల్లోకి వాళ్ళని ఒంపుకొంటూనే ఉన్నారు
ఇప్పాడ ఎక్కడో పనిచేస్తున్న అమెని చూసాను
ఈ పగటి ఎందనిండా దుమ్మా, జీవనవ్యాకులతల రౌద్రా
పగటిలో సారాన్ని, తాజాదనాన్ని పోగొట్టుకొంటూ ఆమె
ఎన్నడూ లేనిది ఆమెపై కాస్తంత దయ కలిగింది

2

ఈ కథ ఏ ములుపు తిరగసుందో
కథ చివర ఎలాంటి చిరునవ్వులు ఉంటాయో మనకు తెలియదు
కానీ, పిల్లలు గొప్ప స్వరగ్గాన్ని రుచి చూపిస్తున్నపుడు
కాస్తంత జాగ్రత్తగా ఉండాలి

బిపి ప్రసాద్

9032075415

గొప్ప నరకం దానిని కాపలా కాస్తుందనే హెలకువ ఉండాలి
లోకంలో బలంగా వేళ్ళానుకోవద్దు
కాస్తంత తేలికగా నీలిమీద సడచినట్లు వెళ్లిపోతూ ఉండాలని
మిత్రులకి చెప్పే నెపంతో నాకు చెప్పుకొంటాను చాలాసార్లు
పిల్లలు కావచ్చు, బ్రియమైనవి ఏమైనా కావచ్చు
వాటిని రానివ్వటానికి కూడా విశాలంగా తెరిచిన తలుపుల్ని
పోనివ్వటానికి కూడా విశాలంగా తెరిచే ఉంచాలనుకొంటాను
బహుశా, నుఖం వాళ్ళు రావటంలోనూ, దుఃఖం వాళ్ళు
వెళ్ళటంలోనూ లేవేమో
తలుపులు తెరిసే లోనికి వచ్చిన వెలుతురునీ, సుఖాన్ని
తలుపులు మూసి దాచుకోవాలని చూస్తున్నామేమో
బహుశా, మనల్ని వెలుతురు కిరణాలుగా మలుచుకొన్న జీవితం
మన అనుమతి లేకుండా తలుపులు తెరిచి
దాచుకోవటమే దుఃఖమనీ, తెరుచుకోవటమే సుఖమనీ మనచెలిలో
చెప్పబడుతుందేమో

ఖూజు క్ర	మొరగడం	జీవితం
ధులపలేదు	వదిలింది	స్వల్పం
బంటికి	నాగరికత ముదిరి	పరిమళం
పట్టించుకుంది -	పిలుస్తుంది -	అనంతం -
విప్పవఫలం	హాచ్చులు మీరింది	పూపువోలే
స్వార్థంహస్తగతం	నవలోకం...	పరిమళించాలి

ఉపాధులు	తక్కువ	వెదకందే
ఉద్దీపనలు	మాట్లాడు	దొరకదు
అర్థం	ఎక్కువ	అదగందే
గ్రద్దల చేతుల్లో -	పాటుపడు -	జవ్వబడదు -
ప్రగతిపథంలో	పలుకులు వ్యర్థం	సాధన, ప్రార్థనతో
పేదరికం పదిలం.	చేతలే పరమార్థం	వేడన దూరం.

పైవేటుకు దానిశోఱ ప్రజలకు కరెంటు భారం

రాబోయే ఆర్థిక సంవత్సరంలో కరెంటు ఛార్జీలు 42 శాతం పెరగబోతున్నాయి. ఇది రాష్ట్ర చరిత్రలో కనీఖినీ ఎరుగని పరిణామం 1998లో ఆంధ్రప్రదేశ్ విద్యుత్ రంగంలో సంస్కరణలు ప్రారంభించినప్పుడు ప్రపంచబ్యాంకు సూచించిన కరెంటు ఛార్జీల పెంపు 15 శాతం. 2000 మే నెలలో 20 శాతం ఛార్జీలు పెంచారు. 2013-14 సంవత్సరంలో -1,03,535 మిలియన్ యూనిట్ల విద్యుత్ను కొనుగోలు చేసి రాష్ట్రంలోని వినియోగదారులకు అందించడానికి రూ. 49,189 కోట్లు అవసరమని డిస్క్యూమ్ల అంచనా. ప్రస్తుతం అమలులో ఉన్న కరెంటు ఛార్జీల ద్వారా రూ. 30,582 కోట్లు వసూలవుతాయి. ప్రభుత్వం సబ్విడీగా ఇచ్చే రూ. 5,882 కోట్లు బోగా మిగిలిన రూ. 12,725 కోట్లను కరెంటు ఛార్జీలను పెంచడం ద్వారా రాబట్టుకోవాలని ప్రతిపాదన.

ఎం. తిమ్మారెడ్డి

ప్రధాని మన్సోహన్‌సింగ్ సమయం దొరికిన ప్రతిపాదన మన దేశంలో ఇంధనం ధరలు, వాటితోపాటు కరెంట్ ఛార్జీలను పెంచవలసిన అవసరాన్ని వక్కాణిస్తానే ఉన్నారు. డిసెంబర్లో జరిగిన జాతీయ అభివృద్ధి మండలి (ఎన్డిసి) సమావేశంలోనూ, జనవరి 7న కొచ్చిన్లో పెట్రోలియం రిఫైనరీని ప్రారంభించే సందర్భంలోనూ ప్రధాని ఇదే చెప్పారు. అంతర్జాతీయ ధరలతో పోల్చితే మనదేశంలో బోగ్గు, పెట్రోలియం, సహజవాయువు ధరలు తక్కువగా ఉన్నాయని, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలన్నీ కలిసి ప్రజలలో అవగాహన పెంపాందించి ఇంధనాల ధరలు పెరిగేటట్లు, దానితో పాటు ప్రభుత్వాలవై సబ్విడీల భారం తగ్గేటట్లు చూడాలన్నారు. మీరు కరెంటు ఛార్జీలను పెంచండి మిగతా విషయాలు నేను చూసుకుంటానని కరెంటు అధికారులకు ముఖ్యమంత్రి కిరణ్ కుమార్ రెడ్డి అభయహస్తాన్ని అందించారు. రాజు తలచుకుంటే దెబ్బలకు కొదవా!

రాబోయే ఆర్థిక సంవత్సరంలో కరెంటు ఛార్జీలు 42 శాతం పెరగబోతున్నాయి. ఇది రాష్ట్ర చరిత్రలో కనీఖినీ ఎరుగని పరిణామం 1998లో ఆంధ్రప్రదేశ్ విద్యుత్ రంగంలో సంస్కరణలు ప్రారంభించినప్పుడు ప్రపంచబ్యాంకు సూచించిన కరెంటు ఛార్జీల పెంపు 15 శాతం. 2000 మే నెలలో 20 శాతం ఛార్జీలు పెంచారు. 2013-14 సంవత్సరంలో -1,03,535 మిలియన్ యూనిట్ల విద్యుత్ను కొనుగోలు చేసి

రాష్ట్రంలోని వినియోగదారులకు అందించడానికి రూ. 49,189 కోట్లు అవసరమని డిస్క్యూమ్ల అంచనా. ప్రస్తుతం అమలులో ఉన్న కరెంటు ఛార్జీల ద్వారా రూ. 30,582 కోట్లు వసూలవుతాయి. ప్రభుత్వం సబ్విడీగా ఇచ్చే రూ. 5,882 కోట్లు బోగా మిగిలిన రూ. 12,725 కోట్లను కరెంటు ఛార్జీలను పెంచడం ద్వారా రాబట్టుకోవాలని ప్రతిపాదన. 2012-13 సంవత్సరానికి కరెంటు ఛార్జీలను 15 శాతం పెంచి రూ. 4,420 కోట్లు అదనపు ఆదాయం పొందేందుకు ఎపిఇఆర్సి అనుమతినిచ్చింది. దీనితోపాటు మూడు సంవత్సరాల కాలానికి సంబంధించి ఎఫ్ఎస్ఎ రూపంలో దాదాపు రూ. 12,000 కోట్లు వినియోగదారుల నుంచి రాబట్టుకోవడానికి ఎపిఇఆర్సి ఇప్పటికే అనుమతులనిచ్చింది. రాబోయే సంవత్సరానికి 42 శాతం ఛార్జీల పెంపు మూలిగే నక్కలై తాటిపండు పడడమే!

జంతకూ కరెంటు ఛార్జీలను పెంచవలసిన అవసరముందా? క్షణిగా పరిశీలన్లే లేదనే చెప్పాలి. అది ఎట్లంబే... పెరుగుతున్న ఛార్జీల భారం ముఖ్యంగా పెరుగుతున్న విద్యుత్ కొనుగోలు ఖర్చుల వలన ఉత్పన్నమవుతున్నది. ప్రస్తుత సంవత్సరంలో విద్యుత్ కొనుగోలు భర్చు యూనిట్కు రూ. 3.10 కాగా రాబోయే సంవత్సరంలో ఇది రూ. 4.07కు పెరగున్నది. కెజి బేసిన్లో సహజవాయువు ఉత్పత్తి తగ్గి దిగుమతి చేసుకుంటున్న ఎల్వెన్జి

మీద ఆధారపడడం వలన, దేశంలో తవ్వి తీసున్న బొగ్గు ధరలు పెరగడంతో పాటు ఖరీదుతో కూడిన విదేశీ బొగ్గు మీద ఎక్కువగా ఆధారపడడం వలన, విద్యుత్ కొనుగోలు ఒప్పందాలలో రెగ్యలేటర్ కమిషన్ ప్రవేటు పెట్టుబడిదారుల కొమ్ముకాస్తుండడం వలన విద్యుత్ కొనుగోలు ఖర్చులు పెరుగుతాయి. పెరుగుతున్న ఇంధనపుట్టుతో కరంటు చార్జీలు పెను భారమవుతున్నాయి. డిస్ట్రిబ్యూలకు అవసరమైన రూ. 49,189 కోట్లలో రూ. 42,138 కోట్లు విద్యుత్ కొనుగోలుకే ఖర్చువుతుంది. ఇందులో రూ. 32,076 కోట్లు చర ఖర్చులు అంటే ఇంధన కొనుగోలు ఖర్చులు. ప్రభుత్వ విధానాల వలన ఇంధనం (బొగ్గు, సహజవాయువు) ధరలు పైపైకి పోతున్నాయి. జెన్కో విద్యుత్ ఉత్పత్తి కేంద్రాలు ప్రస్తుత సంవత్సరంలో చెల్లిస్తున్న ధరలను రాబోయే సంవత్సరంలో చెల్లించబోయే ధరలను పోల్చితే ఇది తేటటల్లమపుతుంది.

పైన పేర్కాన్న జెన్కో విద్యుత్ ఉత్పత్తి కేంద్రాలకు అవసరమైన బొగ్గు సింగరేణి, కోల్ ఇండియా లిమిటెడ్కు చెందిన ఒరిస్సాలోని మహానది బొగ్గు క్లైట్రాల నుంచి సరఫరా అవుతుంది. ఈ కేంద్రాలు కేంద్ర ప్రభుత్వ విధానాల వలన కొంత బొగ్గును విదేశాల నుంచి దిగుమతి చేసుకుంటున్నాయి. విటిపిఎన్ ఇంధనం ఖర్చులు యూనిట్కు 30 శాతం పెరగగా ఆర్టిపిపి ఇంధనం ఖర్చులు 70 శాతం పెరగబోతున్నాయి.

దేశంలోని బొగ్గు కంపెనీల

ఆర్టిక పరిస్థితి చూస్తే బొగ్గు ధరలను పెంచవలసిన అవసరం కనిపించడు. అయితే బొగ్గు డిమాండ్, లభ్యత మధ్యమన్న వ్యత్యాసాన్ని తగ్గించాలని, దేశంలోని బొగ్గు ధరలు అంతర్జాతీయ ధరలతో సమానంగా ఉంచాలని, బొగ్గు త్రవ్వకంలో కూడా ప్రైవేటు పెట్టుబడిని ఆశ్చర్యించాలని, ప్రస్తుతపు బొగ్గు ధరలు వారికి ఆకర్షణీయంగా లేవు కాబట్టి ఈ ధరలను పెంచక తప్పదని కేంద్ర ప్రభుత్వం ఈ విధాన నిర్దయానికి వచ్చింది. గత కొద్ది కాలంలో బొగ్గు ధరలను 25 నుంచి 40 శాతం వరకూ పెంచారు. ధరలు పెంచడం వలన కోల్ ఇండియాకు 2011-12లో లాభాలు 64 శాతం పెరిగాయి. ఈ సంస్థ 2012-13 రెండప త్రైమాసికంలో రూ. 3,078 కోట్ల లాభాలను అర్ధించింది. గత సంవత్సరం ఇదే సమయంలో సంస్థ లాభాలు రూ. 2,593 కోట్లు. ఈ కాలంలో బొగ్గు ఉత్పత్తి 11 శాతం పెరగగా లాభాలు 19 శాతం పెరిగాయి. ఇదే విధంగా సింగరేణి కంపెనీ కూడా

ప్రతి సంవత్సరం వందల కోట్ల లాభాలను ఆర్జిస్తున్నది. వీటి లాభాలను రాష్ట్రంలోని విద్యుత్ వినియోగదారులు పెరుగుతున్న కరంబ్ చార్జీల రూపంలో భరించవలసివస్తున్నది.

దేశంలో బొగ్గు కొరత ఉండన్న మిషన్ కేంద్ర ప్రభుత్వం ధర్మ విద్యుత్ ఉత్పత్తి కేంద్రాలలో విదేశాల నుంచి దిగుమతి చేసుకున్న బొగ్గు వాడకాన్ని తప్పనిసరి చేసింది. దేశీయ బొగ్గుతో పోల్చితే దిగుమతి చేసుకున్న బొగ్గులో 80 శాతం ఎక్కువ నాణ్యత (మండించే గుణం) ఉంటుందని చెబుతుంటారు. అయితే దీని ధర స్వదేశీ బొగ్గు ఒక టన్ను రూ. 3,000 కంటే తక్కువగా లభ్యం కాగా విదేశీ బొగ్గు ఒక టన్నుకు రూ. 9,000 వరకూ వెచ్చిస్తున్నారు. విదేశీ బొగ్గు వాడకం ద్వారా విద్యుత్ ఉత్పత్తి కేంద్రాల పనితీరు, ఉత్పత్తి గణనీయంగా పెరిగిన గణనీయంగా పెరిగిన సూచనలు కూడా లేవు. విదేశీ బొగ్గు దిగుమతి రాజకీయ నాయకుల జేబులు నింపడానికే నంటున్నారు.

ప్రపంచంలోనే అత్యధిక బొగ్గు నిక్షేపాలున్న దేశాలలో భారత్ ఒకటి. అయినా ఇక్కడ బొగ్గు ఉత్పత్తిని అదేపనిగా తొక్కి పెడుతున్నారు. 1997 నుంచి బొగ్గు గనులను ప్రైవేటు కంపెనీలకు కేటాయిస్తున్నారు. కోల్ ఇండియా సంస్థకు 60 బిలియన్ టన్నుల నిక్షేపాలు గల బొగ్గు గనులను కేటాయించగా అది ప్రతి సంవత్సరం 400 మిలియన్ టన్నుల కంటే ఎక్కువ బొగ్గు ఉత్పత్తి చేస్తున్నది. ప్రైవేటు కంపెనీలకు 40 బిలియన్ టన్నుల నిక్షేపాలు గల బొగ్గు గనులను కేటాయించగా వాటి ఉత్పత్తి 40 మిలియన్ టన్నులలోనే ఉంది. మన రాష్ట్రంలోని జెన్కోకు కేంద్ర బొగ్గు గనుల శాఖ 2005లోనే అనిసెట్టి పల్లి, పెనుకుల చిల్డు పెన్గసప, తాడిచెర్క అనే నాలుగు బొగ్గు క్లైట్రాలను దాని స్వంత ఉపయోగానికి కేటాయించింది. సాధారణంగా 2008లోనే ఇక్కడ బొగ్గు ఉత్పత్తి ప్రారంభం కావలసి ఉంది. ఏడు సంవత్సరాల తరువాత కూడా ఎటువంటి పురోగతి లేకపోవడం వలన కేంద్రం మొదటి మూడు క్లైట్రాలకి చ్చిన అనుమతులను రద్దు చేసింది. తాడిచెర్కకు సంబంధించి జెన్కోకు పోకాజ్ నోటీసును జారీ చేసింది.

సహజ వాయువుకు సంబంధించి కూడా ఇదే పరిస్థితి. రిలయన్ సంస్థ తాను కెజి బేసిన్లో ఉత్పత్తి చేస్తున్న

సహజవాయువును ఎక్కువ ధర సాధించడానికి ఇక్కడ ఉత్పత్తిని అదే పనిగా తగ్గిస్తూ వస్తున్నది. రెండు సంవత్సరాల క్రితం 60 ఎంసిఎండి సహజవాయువు ఉత్పత్తి కాగా అది ఇప్పుడు 25 ఎంసిఎండిలకు దిగ్జారింది. ప్రణాళికలనుసరించి ఈ ఉత్పత్తి యదార్థంగా 80 ఎంసిఎండిలకు చేరవలసి ఉంది. కొడ్డికాలం క్రితమే ఈ ధరను ఒక ఎంబిటియుకు 2.5 డాలర్ల నుంచి 4.2 డాలర్లకు పెంచారు. అయినా ఇది రిలయ్స్ సంస్థను సంతృప్తి పరచేదు. ఈ సంస్థ ఒప్పందం ప్రకారం త్రప్తవలసిన సహజవాయువు ఆధారిత ఉత్పత్తి సామర్థ్యం ఉన్నా ఇందులో 1,000 మోగాట్లు కూడా పనిచేయడం లేదు. దీనివలన ఉత్పత్తిన్నమైన కొరతను తీర్చుడానికి ఒక్కొక్క యూనిట్ రూ. 10 పరకు వెచ్చించి రూ. 6,008 కోట్ల ఖర్చుతో విదేశాల నుంచి దిగుమతి చేసుకున్న ఆర్ఎల్ఎన్జిఎస్ విద్యుత్ ఉత్పత్తి చేయాలని డిస్ట్రిబ్యూషన్లు ప్రతిపాదించాయి. కెజి బేసిన్లో సహజవాయువు ఉత్పత్తి తగ్గడానికి రిలయ్స్ ఇండస్ట్రీస్ సంస్థ చూపుతున్న కారణాలు నమ్మదగ్గవి కాదని కేంద్ర ప్రభుత్వ పెట్రోలియమ్ శాఖ, డైరెక్టర్ ఆఫ్ ప్రైండ్రోకార్బన్స్ పేర్కొన్నారు. మహరాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఏకంగా కేంద్ర ప్రభుత్వాన్ని కెజి బేసిన్ క్లేత్రాలను జాతీయం చేయాలని సూచించింది. ఇంత నష్టం వాటిల్లుతున్న మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం మాత్రం కరెంటు చార్టీల పెంపుతో ప్రజలపై భారం మోపడానికి తయారైంది. కానీ రిలయ్స్ నాటకంపై పల్లెత్తమాట అనదం లేదు.

బోగ్గు, సహజవాయువుల లబ్ధుత, ధరల సమస్యలను సమర్పించంగా పరిష్కరిస్తే ధరలను ఇంకా తగ్గించవచ్చు. ఇంధనపు ఖర్చులతో పాటు మన రాష్ట్ర విద్యుత్ నియంత్రణ మండలి (ఎపిఆర్ఎస్) నిర్వాకం వలన స్థిర ఖర్చులు / పెట్టుబడి ఖర్చులు ఇఱ్పిడి ముఖ్యాగ్రా పెరుగుతున్నాయి. ప్రైంటు విద్యుత్ ఉత్పత్తి కంపేనీలతో కుదుర్చుకున్న లోపభూయిష్ట కరెంటు కొనుగోలు ఒప్పందాల (పిఎిఎ) వలన ప్రతి సంవత్సరం మూడు నాలుగు వందల కోట్ల రూపాయిల అనదను భారం వినియోగదారుల మీద పడుతున్నది. దీనితోపాటు జెన్కోలో కొత్తగా నిర్మించిన యూనిట్ల నిర్మాణంలో జరిగిన అవకప్పకల్గా చార్టీల పెంపునకు కారణమవుతాయి. విటిపిఎస్, ఆర్ఎటిపిఎస్,

(చర ఖర్చులు (యూనిట్కు రూపాయిల్లో))		
జెన్కో కేంద్రం	2012-13	2013-14
విటిపిఎస్-4	2.65	3.44
ఆర్ఎటిపిఎస్	2.18	3.71
కెటిపిఎస్-6	1.76	2.53
కాక్టీయు-1	1.75	1.86

సాహిత్య ప్రస్తావం మార్చి సంచిక, 2013

కాక్టీయు కొత్త యూనిట్లకు సంబంధించి కాగ్ జరిపిన పరిశీలనలో రూ 1,213 కోట్లు అదనంగా, అనవసరంగా ఖర్చు పెట్టినట్టు తేలింది. ఈ యూనిట్లకు సంబంధించిన పిపివెలను మూడు సంవత్సరాల క్రితమే ఎపిఆర్ఎస్ ని అనుమతుల కొరకు సమర్పించారు. అయితే కమిషన్కు వాటిషైపు చూసే తీరిక దొరకడం లేదు. అదే సమయంలో పవన విద్యుత్ ఉత్పత్తిదారులకు అనుకూలంగా రేటు నిర్ణయించడానికి తాము రూపొందించిన నిబంధనలనే తుంగలో తొక్కడానికి దానికి ఎటువంటి వెరపూ లేదు. ఇంతకుమందు పవన విద్యుత్ రేట్లను నిర్ణయిస్తూ 2009 మార్చి 31వ తేదీన కమిషన్ విడుదల చేసిన ఉత్పత్తులను పునః పరిశీలించమని కోరుతూ పవన విద్యుత్ ఉత్పత్తి దారుల సంఘం 2012 జనవరి 31వ తేదీన ఒక రిప్యూ పిటిషన్సు కమిషన్కు సమర్పించింది. కమిషన్ బిజినెస్ రూల్స్ ప్రకారం కమిషన్ ఉత్పత్తుర్చులిచ్చిన 90 రోజులలో రిప్యూ పిటిషన్ సమర్పించాలి. కొన్ని వందల రోజుల తరువాత సమర్పించిన పైరిప్యూ పిటిషన్సు స్వీకరించడవే కాక కమిషన్ వారు ఉత్పత్తి దారులకు అనుకూలంగా పవన విద్యుత్ ధరలను ఒక యూనిట్కు రూ. 3.50 నుంచి రూ. 4.70కు పెంచుతూ సరికొత్త అదేశాలను జారీ చేశారు. ఇక్కడ ఇంకా జిగుప్పాకరమైన విషయమేమంటే పవన విద్యుత్ ఉత్పత్తి సంఘం 2008లో ఏ సమాచారం సమర్పించిందో అదే సమాచారాన్ని 2012 లోనూ సమర్పించింది. ఒకే సమాచారం ఆధారంగా కమిషన్ ఒకసారి ఒక రేటును ఇంకోసారి వేరొక రేటును నిర్ణయించింది. ఇంతకు దిగ్జారిన కమిషన్ నుంచి రాష్ట్ర ప్రజలు న్యాయం ఆశించడం దుస్సహస్రమే !

అంధ్రప్రదేశ్కు అందుబాటులో ఉన్న వసరుల నేపథ్యంలో డిస్ట్రిబ్యూషన్లు ప్రతిపాదించిన 42 శాతం కరెంటు చార్టీల పెంపు అనవసరం కిరణ్కుమార్ల వంటి వారితో కూడిన మన్సోర్హన్ గణాల విధానాలే ప్రజలపై వచ్చి పడుతున్న పెను భారాలన్నింటికి కారణం.

(వ్యాసక్రూ పీపుల్ మానిటరింగ్ గ్రూప్ ఆన్ ఎలక్ట్రిసిటీ రెగ్యులేషన్ క్షేప్పన్ర)

కవిత

పేర్క చూయు

మత్తులో ముంచిన నిద్రను ప్రక్కకు తన్నేసి
సమాచార శ్రామికుడిగా పైకి లేస్తాడు వాడు
సుఖధుఖాలు రంగరించిన
అజ్ఞరషైనాన్ని వెంట బెట్టుకొని
అలసి నొప్పులతో ఉన్న సైకిల్ సహవాసంతో
తొలిపొద్దు తెరలు చీల్చుకుంటూ
అజ్ఞర సుగంధాన్ని వీధుల గుండా
వెదజల్లుకుంటూ వెళుతాడు
కునుకు తీస్తున్న మా కాంపోందులోకి
రబ్బురు రెక్కలు తొడిగిన పేపర్సు సంధించి
ముసుగు తీయని ముగ్గులతో ముచ్చట్లాడించేది వాడే
ఉన్న ఊరు విశేషాలేకాక, కనిపించని
ప్రపంచ వింతలు గురించి నాకుతెలియ జేయదమే కాక
వంటింట్లో వున్న మా ఆవిడకు
నోరూరించే వంటకాలతో పాటు
నోటిఫికేషన్లు గురించి తెలియజేసేది వాడే
దిండు కింద నుండి చూస్తున్న మా బుజ్జోన్ని
హోయ్బుజ్జే అంటూ పలకరించి సోఫాలో ఉన్న నాన్నకి
వేడి వేడి రాజకీయ రుచిని అందించేది వాడే
మా ఇంబీల్పాదికే కావలసిన సమాచారాన్ని
మోసుకువచ్చే విజ్ఞానపు గనివాడు

ఎ.ఎ. నాగేంద్ర
9949358301

నా మస్తిష్కానికి అజ్ఞరలేవనర చేసి
నన్న జ్ఞానవంతున్ని చేసే బోధిసత్యుడు వాడు
ఇంతటి సమాచారాన్ని నాదరికి చేర్చే
పేపర్బాయ్ బిల్లుకోసం ఇంటికాస్తే
మాడిపోతున్న ఉప్పాను కలియబడుతూ
మళ్ళీరఘ్యంటుంది మా ఆవిడ
ఎస్సిసార్లు వెనక్కి పంపినా
అలసట చెందని అభాగ్యుడు వాడు
మానమేకాని, మాటలు కురిపించని
మా సీమ మేఘంలాంటి వాడు వాడు
బుద్దిప్పుడో బాగున్నప్పుడు బిల్లు చెల్లిస్తే
అనందంతో స్వీకరించే సహనవంతుడు వాడు.

ప్రసానంకు చందా కట్టండి!

నెలు నెలూ మీ ఇంటికే ప్రసానం తెచ్చించుకోండి!!

<p>అయిదేళ్లకు : రు. 500/- పదేళ్లకు : రు. 1000/- సంవత్సర చందా (హృక్తులకు) : రు. 120/- సంవత్సర చందా (సంఘులకు) : రు. 150/- విడి ప్రతి : రు. 10/-</p>		

నీ మంచి ప్రతికు చందా కట్టంపో! - తెఱుగు స్థాపిక్కు కృపించింపో!!

ప్రసానం

ఎం.పాచ్.భవన్, ప్లాట్ నెం. 21/1, అజామాబాద్, ఆర్బిసి కళ్యాణమండపం దగ్గర, హైదరాబాద్-20

ఫివ్రాలు : 040-27660013, సెల్: 9490099059 ; ఇ.మెయిల్: ssprasthanam@gmail.com ; www.prasthanam.com

కొత్త పుస్తకాలు

సమాంతర ఛాయలు

మువ్వు శ్రీనివాసరావు కవిత్వం
పేల : రూ.200/- పేజీలు : 275
ప్రతులకు : 99480999900

క్రొంతి అతికొద్ది
కాలంలో కేవలం రెండు మూడు
నెలల వ్యవధిలోనే పదునయిన
వాక్యాల రహస్యం తెలుగుకొని,
కవిత్వంలోకి చాలా

వేగవంతమయిన అడుగులు
వేశాడని చాలామంది కవిమిత్రులు విస్మయపడిపోతున్నారు. ఇప్పుడు
- కవిత్వం గుట్టుమట్లు తెలియడానికి అనేక సంవత్సరాల శిక్షణ,
పరసమూ, అనేక పరిచయాల స్వేచ్ఛనమూ అపసరమని భావించే
విమర్శకులకు కూడా క్రొంతి వొక ఛాలెంజ్.

-అప్పుర్

అలుగు

కవిత్వం
పిట్టల శ్రీనివాస్
పేల : రూ.30/- పేజీలు : 56
9848968238

ఎన్ని యుగాలు త్రమించారో...?
ఎన్ని రాత్రులు నిద్రల్ని త్యాజించారో...?
కాలే కడుపు వడికిన ఆకలి కేకల్ని అల్లికగా
జేసి,
నగ్న దేహాల్ని కాపాడేందుకు మీరో వప్రంగా
మారిపోయారు..

ఎన్ని ప్రయాసల కోర్చారో...?
ఎన్నెన్ని ప్రథమాలు చచిచూరో గానీ...?
కొండంత జీవిత భారాన్ని కలిగి కూడా...
అగ్నిపెట్టెల్లో దూరే అద్భుత సైపుణ్ణాన్ని సాంతం చేసుకొన్నారు.ప.శ్రీనివాస్

బాలగోపాల్

ఆతడి అనుల పేరు స్వేచ్ఛ
చెరుకుమల్లి సింగా
పేల : రూ.10/- పేజీలు : 16
ప్రతులకు : 9177174389

ప్రజాస్వామిక విలువలనూ తన
భావజాలంలో భాగంగా చేసుకుని పాత
అవగాహనను ఎప్పటికప్పుడు విస్మృత
వరుచుకుంటూ వాటిని సామాజిక
ఆచరణలోకి తెచ్చి మానవహక్కుల
ఉద్యమంలో భాగంగా చేసిన వాడు
బాలగోపాల్. సిద్ధాంత ఛాందసత్యం
లేకుండా అన్ని రకాల ప్రజాస్వామిక
విలువలకూ మను ద్వారాలను చివరి వరకూ తెరచి వుంచిన అసామాన్య
సామాన్యుడు బాలగోపాల్.

- జి.యస్. నాగేశ్వరరావు

మన విజయవాడ
కవితా సంకలనం
చలపాక ప్రకాశ
పేల : రూ.50/- పేజీలు : 121
ప్రతులకు : రఘ్యభారతి త్రమాన పత్రిక
మురి ఈనాటి కవులు
మహానగరంగా ఆవతరిస్తున్న ఈ
విజయవాడ వట్టంపై ఏవిధంగా
స్ఫుదిస్తున్నారు? ఇక్కడే పుట్టి పెరిగి జీవనం
సాగిస్తున్నపారు... ఇతర ప్రాంతాల నుండి
వలసవచ్చి స్థిరసినానం ఏర్పరచుకున్న కవులు ఈ సగరం గురించి
అసలు విముఖుంటున్నారు? సగరంపై వారికిగల అభిప్రాయం
ఏమిటి? కవితల రూపంలో నేటితరానికి అందించడంతో పాటు.. రేపటి
తరానికి ఈనాటి విజయవాడ సగర సామాజిక, రాజకీయ, ఆర్థిక
సాహిత్య సాంస్కృతికరంగ ప్రగతిలేల ఉద్యమ పరిస్థితులను కవితా
చిత్ర రూపంలో అందించాలనే ఆలోచనతో ఈ 'మన విజయవాడ'
రూపకల్పనకి శ్రీకారం చుట్టడం జరిగినది.

- చలపాక ప్రకాశ్

రండు రండ్యిలు
కవిత్వంలో కథలు
ఎస్.ఆర్. పుట్టి
పేల : రూ.40/- పేజీలు : 40
ప్రతులకు : 9989223245

రండులో రండు కథలు
పున్నాయి. మొదటిది 2009 ఎలక్షన్
సమయంలో ప్రాసింది. ఎన్నికలు
సందర్భంగా చేతులు మారే నల్లధనాన్ని
వస్తువుగా ఎంచుకుని ప్రాసిన కథ యిది. రండుపది మధ్య తరగతి
కుటుంబానికి చెందిన ఒకానోక అంశం కథా వస్తువుగా నిలిచింది.
జది చాలా కాలం క్రిందట ప్రాసిందే. రండు కథలూ ఊహిత్యక్కుమే.

- ఎస్.ఆర్. పుట్టి

కవిత్వం ఓ సామాజిక సంస్కరం
ఆధునిక కవిత్వంలో పట్ట, వైవిధ్య వ్యాప్తిలు
దాక్షర్ రాధేయ

పేల : రూ.120/- పేజీలు : 216

ప్రతులకు : 27630013

తెలుగులో నిన్నందే వంగా
ఇటువంటి ప్రయుత్తం ఇంతకుమందు
జరగలేదు. ఒక వస్తువు మీద వేరేరు
నృందనను కొలున్నా వత్తికల్లో
అప్పుడప్పుడు వ్యాసాలు రావడం మొదటి
నుంచీ ఉంది కానీ, దాన్నిక నియమంగా
పెట్టుకొని వీలైనన్ని ఆతివృత్తాల మీద తెలుగు కవుల స్వందనను
పరంపరగా, వ్యాసాలుగా రాసి అచ్చవేయడం ఇదే మొదటిసారి.
ఈ ప్రయుత్తం తొలిసారి చేస్తున్న రాధేయను అభినందించాలి.

- కొప్పలి

కొత్త పుస్తకాలు

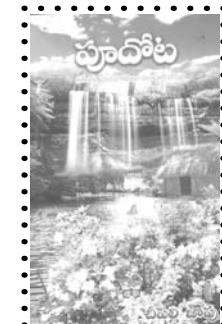
పూడోటు

(గేయ, వచన కవితా సంపుటి)

బీపెల్లి బాపు

వెల : రూ.80/- పేజీలు : 154

త్రతులకు : 9849863034

ఈ క భారామికను వట్టుకొని వయనిస్తూ ఉనికిని చాటుకోవాలనే ఉత్సాహం ఈ కవికి లేదు. ఎవరో ఏమో అనుకుంటారనే భయము లేదు. తాను ఏమి చెప్పాలనుకున్నాడో దానిని నిర్మయంగా చెప్పాడు. మనిషి చేసే మొత్తం జీవన ప్రయాణంలో స్ఫురించే ప్రతి ఒక అంతాన్ని తన కవితా వస్తువుగా స్నేకరించాడు, దాన్ని ప్రేమించాడు, లాలించాడు.

- మునిమడుగుల రాజురావు

నోముల పురస్కార కథలు

డాక్టర్ ఎన్. ఎన్. రాఘవ్

వెల : రూ.80/- పేజీలు : 134

నోముల సత్యనారాయణ పేరున కథా పురస్కారాలు అందించాలన్న లక్ష్యంతో ఆయన కుటుంబం భ్యులం

నోముల సాహిత్య సమితిని 2010లో

ఏర్పాటు చేసినాము. ప్రతి ఏటా ఓదు

తెలుగు ఉత్తమ కథలకు నగదు, పురస్కారం

అందించాలని తలపెట్టి నాము. ప్రతి

రెండేండ్లకు పురస్కార కథలను పుస్తకంగా వెలవరించాలని కూడా అనుకున్నాము. అనుకున్నట్టుగానే 2010, 2011లో పురస్కారాలను అందించినాము. ఈ రెండేండ్ల కథలను 'నోముల పురస్కార కథలు' పేరతో పుస్తకంగా ముద్రించి 2012 కథాపురస్కార ప్రధాన నభలో ఆవిష్కరించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాము.

- ఎలికట్టి శంకర్రావు

చోతకర్తలు

రింగెట్టి కాంతారావు కథలు

శిరంశెట్టి కాంతారావు

వెల : రూ.125/- పేజీలు : 196

త్రతులకు : 9849890322

కథను సాకూగా తీసుకుని ఇతరేతర

విషయాలు, తనకు తెలిసిన, తను

చెప్పుదల్చుకున్న విషయాలు చెప్పుకుండా

నిగ్రహం పాటించారు. పాత్ర వృత్తిని

ప్రపుత్తిని చాలా వాస్తవికంగా వర్ణించారు.

పారకుల సానుభూతి సంపాదించటానికి

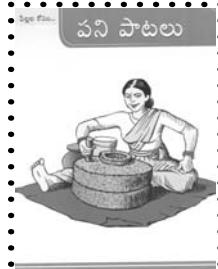
అనవసర ప్రయాస పడలేదు. పారకులను ప్రయాస పెట్టలేదు. భాష

విషయంలోనూ రచయితను అభినందించాలి. మాండలికాన్ని పాత్రలకు

వాడుతూ, అన్ని ప్రాంతాలవారికి తేలికగా ఉండే భాషలో కథ నడుపుతూ

మంచి వ్యాప్తాన్ని ఎంచుకున్నారు.

సాహిత్య ప్రస్తావం మార్చి సంచిక, 2013

పని పాటలు

పిల్లల కోసం

దా॥ వి.ఆర్. రాసాని

వెల : రూ.60/- పేజీలు : 60

త్రతులకు : విశాలాంద్ర బిక్సోన్

వ నిపాటలు కొన్ని, పనిచేస్తా

శ్రమించేటప్పుడు పాదేవి కాబట్టి వీటిని

[తొమిక గేయాలుగా కూడా పిలుస్తారు.

వ్యవసాయ రంగంలో విధి రకాలైన పసులు

చేసేటప్పుడు, బయవలెత్తేటప్పుడు, చాపలు

బుట్టలు అల్లేటప్పుడు, బట్టలు ఉత్సికేటప్పుడు రకరకాల పాటలు

పాటకుంటారు. ఇవ్వీ పని పాటలే. వాటిలో కొన్నింటిని గురించి ఈ

పుస్తకంలో చదువుకొంటారు. ఈ పాటలు తెలుగుజాతి జీవనం అంతా

కళకు గట్టేట్లుగా చూపుతాయా.

- ప్రచురణకర్త

గుడు గుడు కుంచం...

(బాల గేయాలు)

వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి

వెల : రూ.75/- పేజీలు : 75

త్రతులకు : విశాలాంద్ర బిక్సోన్

మన జానవద గేయాల్లో

పిల్లలకు ఆటలకు తగ్గ పాటలెన్నో

మరుగునవడి ఉన్నాయి. వాటిలో

కొన్నింటిని తెలుగు భాషా పరిశోధకులు శ్రీ వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి

త్రవ్వితికారు. ఎన్నదో మరుగున పడిపోయిన ఆ పుస్తకం ఇప్పుడు

మళ్ళీ వెలుగు చూస్తున్నది. ఈ పాటలలో మంచి మంచి తెలుగు

వలుకుబడులున్నాయి. తెలుగువాళ్ళ సంస్కృతిని తెలిపే

విశేషాలున్నాయి. సంగీత పద్ధతులున్నాయి. సీతి నిధులున్నాయి.

సంగీత పద్ధతులున్నాయి. సాహిత్యపు పరిమళాలున్నాయి. విజ్ఞానాంతలున్నాయి.

- ప్రచురణకర్తలు

నా చిన్నతనంలో ...

మాహనీయాన్ కరంచంద్ గాంధి

తెలుగు అమవాడం : బడ్డిపూడి రాధాకృష్ణమూర్తి

వెల : రూ.60/- పేజీలు : 67

త్రతులకు : విశాలాంద్ర బిక్సోన్

భారతదేశ సాంతంత్ర్యం

నవుపార్ష్ణ సకు దికొన్నిర్దేశం చేసిన

మహాత్మగాంధి. దురలవాట్లు మంచిది కాదని గ్రహించి ఎలా తప్పును

సవరించుకున్నాడు? హరిశ్వరంద్రుని వలె అందరూ సత్యసంధులుగా

ఉండాలని ఎందుకు కోరుకున్నాడు? అమీంసా ధర్మం గురించి ఎలా

గ్రహించగలిగాడు? ఈ ప్రశ్నలన్నింటికి సమాధానమే ఈ అమూల్యమైన

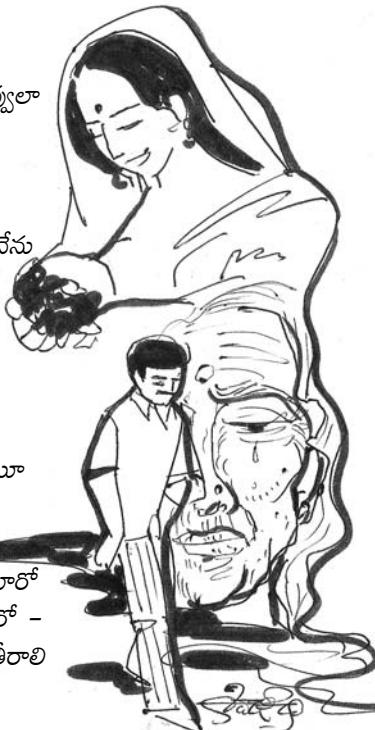
పుస్తకం.

- ప్రచురణకర్త

కవితలు

మాత్ర హరితం

నీను మొన్నటిదాకా
ముద్దులోలేకే పాపాయి బోసి నవ్వులా
మొక్కహోని ఆత్మవిశ్వాసంలా
పరిమళాల పూలగుత్తులతో
వేనవేల ప్రతహరితాలతో
అలరారిన ఆకుపచ్చని చెట్టులా నేను
కానీ నేడు ?!
రెక్కలన్నీ విరిగిపోయి
డొక్కలన్నీ ఎండిపోయి
పెదాలపై మాయమైన నవ్వుతో
చిక్కిశల్యమైన శరీరంతో
అనుభూతి ఆకుల్ని రాల్చేసుకుంటూ
మోడుపారిన చెట్టునయ్యాను
కారణం చెబితే
కారుణ్యంతో కన్నీళ్ళు పెట్టుకుంటారో
కారిస్యంతో తేలిగ్గ కొట్టి పడేస్తారో -
మీరెలా అనుకున్నా నేను చెప్పి తీరాలి
నా గుండె బరువు దించుకోవాలి
అమ్మను కోల్పోవడం జరిగాకే
నేను నేనుగా వుండలేకపోయాను
నన్ను నేనుగా ఓదార్చుకోలేకపోయాను
అమ్మ విలువ, పోగొట్టుకున్నాకే తెలిసాచ్చింది

సాహిత్య లక్షణ

9492530542

పంచభూతాలకు ప్రతిరూపం అమ్మ !
పంచామృతాల మాధుర్యం అమ్మ !
అమ్మంటే - పొలకుండ, వెండికొండ
అమ్మంటే -
ప్రాణవాయువు, ప్రేమాయువు
కట్టుకున్న భార్య, కన్నబిడ్డలూ
అంతులేని మమకారం పంచతున్నా,
అమ్మగోరు ముద్దల కమ్మదనం
అమ్మ ప్రేమచూపుల చల్లదనం
ఎవ్వరూ అందించలేరు
అమ్మంటే -
దేవతామూర్తి ఆకారం, నిలువెత్తు నిర్మల ప్రాకారం !
మిత్రులూరా !
లేక్కలేని తనంతో, నిర్దఖ్యంతో
వృద్ధాశ్చంలో అమ్మని ఒక పనికిరాని వస్తువులా
మూలనపడేయకుండా
అప్పుడప్పుడైన పలకరించకుండా
అమ్మను దుఃఖనదిని చేయకండి
బతికుండగానే బతుకమ్మలాంటే అమ్మ మనసును
తూటులూంటే మాటలతో తూట్టుపొడవకండి
మాత్రహరితపు పుత్రలోకంలో
మీకు మీరే చరిత్ర హీసులుగా మిగిలిపోకండి.

గ్రంథాలు

గోపాలుని వెంకటేశ్వరు

9247234991

తప్ప చేస్తే

అంతరూత్త
నిరంతరంగా
ప్రత్యుస్తానే ఉంటుంది -
నీవు ఒకరు కాదు
ఇద్దరు

ఒత్తిళ్ళు
ఆటుపోట్లు
పెనుతుఫానులు
గాధాంధకారాలు -
జ్ఞణాలు
కదిలే కాలనాగులు

అంతులేని

సంఘర్షణలతోనే

బతుకు

రాలిపోతుంది -

జీవితం

ఎండుటాకుల చెట్టు

ముసలి వాళ్ళ

మొహల్లో

ముడతలుగా

ఇమిడిన అనుభవాలు.

మారే ఆకారం

అనుభవాలకు సూచిక

సమస్యలు

బంటరిగా కాదు

గుంపులుగా వచ్చి

మీద పడొచ్చు -

జీవితం అంటే

విషాదం కాదు పోరాటం

దుఃఖ నేప్రాలతో

ప్రపంచాన్ని సందర్శించడం కాదు

చిరునవ్వుల పుప్పుల్ని

రువ్వుతనే ఉండాలి -

రోజు ఏడుస్తూ

బతికే బతుకు బతికేనా ?

నిరాశ

ఊచిలోకి

జూరిపోకుండా ఉండాలంటే

ఏమరు పాటుగా ఉండాలిందే -

దుఃఖసాగరం లోతులతో

ఊదగలమా!

నిష్టనలు

హాచేమాగాని

దిగమింగే పాములు

ఖచ్చితంగా ఉంటాయి -

జీవితం

సర్వలోయ

డైరీ

సామాన్యుల చైతన్యానికి చోదకశక్తి

సామాన్యుల చైతన్యానికి చోదకశక్తిగా మువ్వు శ్రీనివాసరావు కవిత్వం ఉపయోగపడుతుందని సాహితీ వేత్తలు అభిప్రాయపడ్డారు. ఖమ్మం జిల్లా కేంద్రంలోని భూక్రామదాసు కళాక్షేత్రంలో ఫిబ్రవరి 26న కవి సీతారాం అధ్యక్షతన మువ్వు శ్రీనివాసరావు రాసిన సమాంతర ఛాయలు పుస్తకావిష్కరణ సభ జరిగింది. స్థానిక ఎమ్మెల్చే తుమ్ముల

నాగేశ్వరరావు పుస్తకాన్ని ఆవిష్కరించారు. ఈ-పుస్తకాన్ని మాజీ ఎంపీ తమినేని వీరభద్రం ఆవిష్కరించారు. అనంతరం మువ్వు శ్రీనివాసరావు తన తల్లిదండ్రులైన మువ్వు శ్రీ రంగయ్య, పద్మాశ్రీలకు తోలి ప్రతులను అందజేశారు. పద్మాలు రాయించిన గురువులు గంగాధర్రరావు, ప్రసాదరావు పులిచ్చర్ల వసంతంను ఈ సందర్భంగా సన్మానించారు. సబలో సాహితీ ప్రవంతి రాష్ట్ర అధ్యక్షులు తెలకపలి రవి మాట్లాడుతూ ఎక్కడ బలమైన ఉద్యమాలుంటాయో అక్కడే బలమైన కవిత్వం కూడా వస్తుందన్నారు. భాగోళికంగా, రాజకీయంగా ఖమ్మజిల్లా ఉద్యమాల జిల్లా కావడంతో ఈ గడ్డటై బలమైన కవులు, కవిత్వం నిరంతరంగా వస్తుందన్నారు. శ్రీనలో మొదటి సుంది కవిత్వం సమాంతరపాయగా అంతర్లీనంగా వచ్చిందని, అది ఇప్పుడు బయట పడిందని అన్నారు. మయిన్మందు మరింత ప్రజా కవితాన్ని శ్రీనకురావాల్చిన అపసరముందన్నారు. శ్రీలీ ప్రేరణతో కవి కావాలని ఆకాంక్షించిన వ్యక్తి మువ్వు శ్రీనివాసరావు అని తెలుగు విశ్వ విద్యాలయం ఆచార్య ఎండ్లారి సుధాకర్ అన్నారు. కవులను మరిచిపోతున్న కాలంలో, సాహిత్యం అంటే సినిమా పాటలే అనుకునే ఈ రోజుల్లో ఇలాంటి కవిత్వం రావడం గర్వించడగిందన్నారు. మానవ సంబంధాలను కాపాడుకునే ప్రయత్నమే సమాంతర ఛాయలు అన్నారు. రచయిత రాపులపాటి సీతారామరావు మాట్లాడుతూ క్రాంతి సుంది కవితలు జాతి జనులు పాడుకునే విధంగా రావాలని ఆకాంక్షించారు. ప్రముఖ సినీ గేయ రచయిత సుద్దాల అశోక్తేజ మాట్లాడుతూ జాతి సిగ్గుపడే విధంగా తయారైన మృగాల గురించి ప్రశ్నించారని, తన అనుభవాలకు అనుభూతులకు అక్కర రూపం ఇచ్చారని అన్నారు. కవి, గాయకుడు జయరాజు మనస్సు పడుతన్న ఇఖ్యాదులను తన పాట ద్వారా వినిపించారు. గౌరచి వెంకన్న మాట్లాడుతూ ఎర్రజెండాను నమిను శ్రీను తన కవితాన్ని అనుభూతితో రాశాడన్నారు. ఎం.ఎల్.వీ.తుమ్మల నాగేశ్వరరావు మాట్లాడుతూ మువ్వు శ్రీనివాసరావు ఏ రంగంలో ఉన్న తనదైన పర్చతిలో ఆ రంగాలను అధిరోహించారన్నారు. నష్టాలను, కవ్వాలను ఎదుర్కొని కవులు మందకు పోవాలన్నారు. మాజీ ఎంపీ

తమినేని వీరభద్రం మాట్లాడుతూ కమ్మానిస్టు అయిన ప్రతిపాద్మ మానవతావాది అయి తీరాలన్నారు. ఖమ్మం ఉద్యమాల గడ్డ అని, అందుకే శ్రీను ఉద్యమ సంద్రాయలను తన కవితల ద్వారా చెప్పాడని అన్నారు. ఈ కార్యక్రమంలో లోకసంత్రామ రాష్ట్ర కార్యదర్శి రవిమారుత్, కవులు ఖాదర్ మొహియుద్దిన్, 10 టీవి సిజహే అరుణ్ సాగర్, కె. ఆనందాచారి, జి ప్రసేన్, యూకూబ్, బివివి ప్రసాద్, చేకూరి కాశర్య, తదితరులు పాల్స్ న్నారు.

ఉగ్గబట్టిన హృదయ స్పందన 'సమాంతర ఛాయలు'

సాహితీ ప్రవంతి ఆధ్యార్యంలో ఫిబ్రవరి 26న సుందరయ్య విజ్ఞాన కేంద్రంలో సాహితీ ప్రవంతి అధ్యక్షులు కె. ఆనందాచారి అధ్యక్షతన సమాంతర ఛాయలు' పుస్తకావిష్కరణ సభ జరిగింది. ముఖ్య అతిథిగా పాల్స్ న్నారు కవి కె. శివారెడ్డి 'సమాంతర ఛాయలు' పుస్తకాన్ని అవిషురించి మాట్లాడుతూ పుస్తక రచయిత మువ్వు శ్రీనివాసరావు మననులో గూడు కట్టుకున్న 93 కవితలు 200 పేజీల్లో పరుచుకున్నాయని, అందులోని ఒక్కే కవిత ఒక్కే అంశాన్ని

స్పురింపజేస్తుందని తెలిపారు. 1975 నుంచి నేటి వరకు సమాజంలో పరుచుకున్న కాలాన్ని కవిత్వంగా ఆయన చెప్పిన తీరు ఆశ్చర్యానికి గురిచేస్తోందన్నారు. సాహిత్యప్రసాదం సంపాదకులు తెలకపల్లి రవి మాట్లాడుతూ సమాంతర ఛాయల్లో కలోర జీవిత సత్యాలున్నాయని.... ఆశ్రయ బలం ఉందని చెప్పారు. ఒక్క పిడికిట్లో నగరాన్ని.. పల్లెను పట్టుకున్న కవిత్వం మువ్వు కవిత్వమని కొనియాడారు. సినీ గేయరచయిత సుద్దాల అశోక్ తేజ మాట్లాడుతూ మనిషికి దగ్గర చేయడం, జీవితాన్ని అత్యస్తుత స్థాయికి తీసుకెళ్లిన కవిత్వం సమాంతర ఛాయల్లో ఉందని కొనియాడారు. 10 టీవి సిజఱ, కవి అరుణ్ సాగర్ మాట్లాడుతూ సమాంతర ఛాయలు కవిత్వం జీవిత చిత్రాలను చూపిస్తోందన్నారు. ప్రముఖ కవి, విమర్శకులు సీతారాం మాట్లాడుతూ గుర్తింపు రాజకీయాలు ఆగిపోయాన చోట క్రాంతి శ్రీనివాసరావు కవిత్వం ప్రారంభమయ్యిందని అన్నారు. కవి యూకూబ్ మాట్లాడుతూ ల్యాషెట్టాయ్ లో కవిత్వం రాస్తున్న క్రాంతి శ్రీనివాసరావుకు అన్నట్టున్న కె. కవిసంగమం వేదిక లభించిందని అన్నారు. ఈ కార్యక్రమానికి సాహితీ ప్రవంతి రాష్ట్ర కార్యదర్శి వౌరప్రసాద్ స్టోగతం పలుకగా, తంగిరాల చక్కవర్తి వందన సమర్పణం చేశారు. నాగశిరీష అలపించిన లలితగీతం సభికులను అలరించింది. కార్యక్రమంలో పలువురు కవులు, కళాకారులు పాల్స్ న్నారు.

డೈರೀ

ಜನರ್ಹೋಷ ಕವಿಸಮೇಜನಂ

ಕೆಂಡ್ರ ಕಾರ್ಯಾಚಾರ್ಯ ಸಂಘಾಲು ತಲಪೆಟ್ಟಿನ ದೇಶ ವ್ಯಾಪಿತ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಸಮೇಜನಂ ಬಾಧ್ಯತೆ ಹೋವ ಅನ್ನಿ, ಅದಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೇ ಕಾದು, ದೇಶ ಪರಿರಕ್ಷಣ ಕೋಸಂ ಜರುಗುತ್ತನ್ನು ಚಾರಿತ್ರಾತ್ಮಕ ಸಮ್ಮೂಹ ಮಾಡಾಲನ್ನೀ ಸಾಹಿತ್ಯವೇತ್ತ ಅಂಡ್ರ ಸಾರಸ್ವತ ಪರಿಷತ್ತ ಪ್ರಾರ್ಥ್ಯ ಕಳಾಶಾಲ ಮಾಜಿ ಪ್ರಿಸ್ನಾಪಾಲ್, ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಸಂಘಂ ನೇತ ಮೊತ್ತಕೂರಿ ನರಪಾರಿ ಅನ್ನಾರು. ಫಿಬ್ರವರಿ 18ನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರವರ್ತನೆ ಪ್ರಾರ್ಥಾಬಾದ್ ನಗರ ಕಮಿಟಿ ಅಧ್ಯರ್ಥಂಲೋ ಸುಂದರಯ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನ ಕೆಂದ್ರಂಲೋನಿ ಪೋಯಾಬುಲ್ಲಾಭಾನ್ ಹೆಲುಲೋ ಜಿ. ನರೇವ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷತನ ಜರಿಗಿನ ಸದಸ್ಯುಲೋ ನರಪಾರಿ ಮಾಟ್ಲಾದಾರು. ಪ್ರಜಾಸ್ನಾಮಿಕ ಪ್ರೇಮಿಕುಲ, ಪರೋಗಾಮಿ ಸೆಕ್ಯುಲರ್ ಶಕ್ತುಲ, ಬುದ್ಧಿಜೀವಲುಗಾ ಉನ್ನತಕುಲ, ರಚಯಿತಲು ಕಳಾಕಾರುಲು, ಪಾಲಕ ವರ್ಗ ಪ್ರಜಾ ವ್ಯತಿರೇಕ ವಿಧಾನಾಲಕು ನಿರಸನನು, ಕವಿತ, ಪಾಠ, ಕಥ, ನಿರಸನಗಳಂ, ತಮ ಕಲಾಲ ದ್ವಾರಾ ಬಲಾವೈನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಕ್ಕಿಂತೆ ವಿನಿಪಿಂಚಾಲನಿ ನರಪಾರಿ ಅನ್ನಾರು. ಪ್ರಾಚೀನ ಕವಲ್ಲನ ವ್ಯಾಸ ವಾಲ್ಯುಕುಲ ದಗ್ಗರ ನುಂಡಿ ಗುರಜಾಡ, ಶ್ರೀಲ್, ವೇಮನ, ದಾಶರಥಿ, ಕಾಳೋಜಿ, ಸುಖಪೂಣಿ ಭಾರತಿ ಲಾಂಟಿ ಕವಲು ಪ್ರಜಾಪಕ್ತಂ ಹಿಂಬಿಂಚಿ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾನ ಕವಿತ್ವಂ ರಾಸಾರನಿ, 24 ನೆಲಲ್ಲೋ 18 ಸಾರ್ಥ ಪೆಟ್ರೋಲು, ಡೀಜಿಲ್ ಛಾರ್ಲೀಲು ಪೆಂಚಿನ ಪಾಲಕುಲಪೈ ಧರ್ಮಗ್ರಹಣ್ಣಿ “ಕವಲು” ಪ್ರಕಟಿಂಚೆಂದುಕು ಈ ಜನರ್ಹೋಷ” ಜನಕವನಂ ಏರ್ಪಾಟು ಅನಿ ಮೊತ್ತಕೂರಿ ನರಪಾರಿ ತನ ಪ್ರಸಂಗಂಲೋ ಹೇಳ್ಣಾನ್ನಾರು. ನಾಟಿ ಕವಲ ಸ್ವಂದನಲು, ಪ್ರಜಾಸ್ನಾಮಿಕ ಭಾವಜಾಲಂತೋ ಪಾಲಕ ವರ್ಗಾಲ್ಕಿ ಎಲಾ ಪದ್ಯಾಲ್ಲೋ, ಕವಿತಲ್ಲೋ

ಪ್ರಾರ್ಥಾಬಾದ್ಲೋನಿ ಸುಂದರಯ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನಕೆಂದ್ರಂಲೋ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರವರ್ತನಿ ಅಧ್ಯರ್ಥಂಲೋ ಜರಿಗಿನ ‘ಜನರ್ಹೋಷಕವಿಸಮೇಜನಂಲೋ ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯವೇತ್ತ ಮೊತ್ತಕೂರಿ ನರಪಾರಿ

ಎಂದ ಕಟ್ಟಳೋ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರವರ್ತನಿ ನಗರ ಉಪಾಧ್ಯಕ್ಷುಲು ಗೇರಾ ಸಾರಧ್ಯಂಲೋ ಜರಿಗಿನ ಜನಕವನಂಲೋ 20 ಮಂದಿಕಿ ಪ್ರೇಗಾ ಕವಲು ಕವಿತಲು ವಿನಿಪಿಂಚಾರು. ಹಿ.ವಿ. ಸುಲ್ತಾನ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ದೇಖಕ್ಕು ಗೀತಂತ್ರೋ (ಮಾತೆಲುಗುತ್ತಲ್ಲಿ ಮಲ್ಲೆಪ್ಪಾದಂ) ಅರಂಭಿಸುತ್ತಿರುವ ಜನಕವನಂಲೋ ತಂಗಳ್ಭಾವಲ್ಲಿ ಕನಕಾಚಾರಿ, ಮೂಪಿದೇವಿ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಆಚಾರ್ಯ ನರೇಂದ್ರ, ಡಿ. ಸೈದುಲು, ವೆಂಕಟಿ, ಜಿ. ನರಸಿಂಹಪೂರ್ತಿ, ಶಿಷ್ಟಾ ಮಾಧವಿ, ಶಾಂತಿಶ್ರೀ, ಗೇರಾ, ಹೌರಪ್ರಸಾದ್, ತಂಗಿರಾಲ ಚತ್ರಪತ್ರಿ, ಜಿ. ಯಾದಗಿರಿ ರಾವು ಈ ಸಭಕು ಸ್ವಾಗತಂ ಪಲುಕಾ, ಸಂಯುಕ್ತ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ತಂಗಿರಾಲ ಚತ್ರಪತ್ರಿ ಪಂಡನ ಸಮರ್ಪಣತೋ ಸಭ ಮುಗಿಸಿಂದಿ.

ವಿಜಯನಗರಂಲೋ ಮಾತ್ರಭಾಷಾ ವಿನಿತ್ವವಂ

ಅಂತರ್ಜಾತೀಯ ಮಾತ್ರಭಾಷಾದಿನೋತ್ಸವಾನ್ನಿ ಪುರಸ್ಕರಿಂಚುಕುನಿ ಫಿಬ್ರವರಿ 21ನ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರವರ್ತನಿ ವಿಜಯನಗರಂ ಅಧ್ಯರ್ಥಂಲೋ ಗುರಜಾಡ ನಿಲಯಂಲೋ ಸಾಹಿತ್ಯಸಭ ನಿರ್ವಹಿಂಚದಂ ಜರಿಗಿಂದಿ. ಈ ಸಭಕು ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರವರ್ತನಿ ಕರ್ನಿಸರ್ ಚೀಕಬಿ ದಿವಾಕರ್ ಅಧ್ಯಕ್ಷತ ವಹಿಂಚಾರು. ಆಯನ ಮಾಟ್ಲಾದುತ್ತಾ ಮಾನವ ಸಮಾಜಂಲೋ ಸಮೂಹಾಲುಗಾ ಜೀವಿಂಚಿನ ತರುಣಂಲೋ ಸಾಮೂಹಿಕ ಶ್ರಮನುಂಡಿ ಭಾವ ಪ್ರಕಟಣಾ ಮಾಧ್ಯಮಂಗಾ ಭಾಷ್ಯ ಉದ್ದೇಶಿಂಚಿದನಿ ಅನ್ನಾರು. ಪ್ರತೀ ಭಾಷ್ಯ ಇತರ ಭಾಷ್ಯಲ ನುಂಡಿ ನಾಸುಷ್ಟಿಲ್ಲಿ ಜಾತೀಯಾಲ್ಲಿ, ಸುದಿಕಾರಾನ್ನಿ ಗ್ರಹಿಂಬಿ ನಿರಂತರಂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಚೆಂದುತ್ತಂದನಿ ಅನ್ನಾರು. ಅನ್ನಿ ಭಾಷ್ಯಲ ಸಮಾನ ಹೋದಾ ಪ್ರಭುತ್ವಾಲು ಕಲ್ಪಿಂಚಾಲನಿ ಅನ್ನಾರು. ಪ್ರಪಂಚ ರಾಜೀಯಾಲ ಫಲಿತಂಗಾ ಕೊನ್ನಿಂದಿ ಭಾಷ್ಯಲ ಅಧಿಪತ್ಯ ಧೋರಣಿ ವಹಿಂಚದಂ ಜರಿಗಿಂದನಿ, ಅಂಂಭಾಷ್ಯ ಆ ಕೋಪಕ ಚೆಂದಿದನಿ ಅನ್ನಾರು. ಈ ಸಂದರ್ಭಂಗಾ ಬಾಲಾಜೀರಾವು ತೆಲುಗುಭಾಷ್ಯ ಜೊನ್ನುತ್ತಾನ್ನಿ ಪರ್ಯರೂಪಂಲೋ ಅಲಪಿಂಚಾರು. ಬಡಿ ಕೂರ್ಯಾಂ ತೆಲುಗುಭಾಷ್ಯ ಚರಿತ್ರನು, ವಿಪಿಲೇನಿ ಭಾಷ್ಯಲ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತನು ವಿವರಿಂಚಾರು. ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರವರ್ತನಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಎನ್.ವಿ.ಆರ್. ಕೃಷ್ಣರಾವು ಮಾಟ್ಲಾದುತ್ತಾ ತೆಲುಗುಭಾಷ್ಯ ಪ್ರಾಭವಂ ಕೋಲ್ವೆತ್ತುಸ್ವಾದಾನಿಕಿ ನಿದರ್ಶನವೈನ ಗಣಾಂಕಾಲನು ವಿವರಿಂಚಾರು. ಅನುರಾಧ, ಮೆಯುದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್, ಚೆಳ್ಳಪ್ಪಲ್ಲಿ ಶ್ಯಾಮಲ, ಮಾಸಾಪುರಂ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್, ರೆಡ್ಡಿ ಶಂಕರರಾವು, ವಿಜಯೇಶ್ವರರಾವು, ಇಲ್ಲ ಪ್ರಸನ್ನಲಕ್ಷ್ಮಿ ತದಿತರುಲು ಮಾತ್ರಭಾಷ್ಯ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತನು ಚರ್ಪಿಂಚಿ, ತಮ ಸ್ವೀಯ ಕವಿತಲ್ಲಿ ವಿನಿಪಿಂಚಾರು. ಚೀಕಬಿ ಚಂದ್ರಿಕಾರಾಣಿ ‘ಅಳ್ಕರ್ಣಾಲು ಈ ಅಧ್ಯತೆಲುಗುಭಾಷ್ಯ/ಅಭಿಜಿರಳು ತೆಲಿ ನಕ್ಕಿತಾಲು’ ಅಂತೂ ಗಾನಂ ಅಲಪಿಂಚಾರು. ಹೃಷೀಕೇಶಂ, ಬೊಂತಲಕೋಟಿ ಲಲಿತ, ಇನುಗಂಟಿ ಜನಸಿ ತದಿತರುಲು ಚರ್ಪಿಲೋ ಪಾಲ್ಗೊನಿ, ತಮ ಕವಿತಲು ವಿನಿಪಿಂಚಾರು.

ರಮಣ ಮೃತಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗಾನಿಕಿ ತೀರನಿಲೀಟು

ಪ್ರಮುಖ ಕವಿ, ರಚಯಿತ, ಅಧ್ಯಾಪಕು ಡಾ. ಕೆವೆನ್.ರಮಣ ಮೃತಿ ತೆಲುಗು ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗಂ, ತೆಲುಗು ಭಾಷ್ಯಕು ತೀರನಿಲೀಟನಿ ಪಲುವುರು ಪಕ್ತಲು ಹೇಳ್ಣಾನ್ನಾರು. ಕೆವೆನ್. ರಮಣ ಮಿತ್ರಬ್ಜಂದಂ ಅಧ್ಯರ್ಥಂಲೋ ಫಿಬ್ರವರಿ 26ನ ಸುಂದರಯ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನಕೆಂದ್ರಂಲೋ ಡಾ.ಕೆವೆನ್. ರಮಣ ಜ್ಞಾಪಕಾಲ ಪೆರಿಟ ಸಂಸ್ಕರಣ ಸಭ ಜರಿಗಿಂದಿ. ಪಲುವುರು ಮಾಟ್ಲಾದುತ್ತಾ ಇಬೇವಲಿ ಕಾಲಂಲೋ ರಮಣ ರಚಿಂಚಿನ ‘ಜಡಿ’ ಕವಿತಾ ಸಂಪುಟಿ ಅನೇಕಮಂದಿನಿ ಆಲೋಚಿಂಪಜೆಸಿಂದನ್ನಾರು. ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಂ, ತೆಲುಗುಶಾಖ ಅಧಿಪತಿಗಾ ತೆಲುಗುಭಾಷ್ಯ ವಿಕಾಸಂ ಕೋಸಂ ರಮಣ ತೋಡ್ವಾಟುನಂದಿಂಚಾರನಿ ಅನ್ನಾರು. ಈ ಸಭಳೋ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರವರ್ತನಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷುಲು ತೆಲಕಪ್ಪಲ್ಲಿ ರವಿ, ಕುಪ್ಪಿಲಿ ಪದ್ಮ, ಸಾಹಿತ್ಯವೇತ್ತಲು ಎನ್ ವೇಂಗೋಪಾಲ್, ತುಮ್ಮುಲ ರಾಮಕೃಷ್ಣ, ಸೌಭಾಗ್ಯ, ಗುಡಿಪಾಠಿ, ವಸ್ತೇ ಸರ್ವಜಾರಾಯಣ ತದಿತರುಲು ಪಾಲ್ಗೊನ್ನಾರು. ಪ್ರಸಾಸನಂ ಪತ್ರಿಕು ಕೂಡಾ ರಮಣ ಪಲು ರಚನಲು ಅಂದಿಂಚಾರು.

డ్రెట్

ఫిబ్రవరి 8న శైయాదారాబాద్లో ఆప్ర. హింది అకాడమీ అధ్యయనంలో జరిగిన సభలో కవి తాటపల్లి మురళీధర గౌడ్ తెలుగు కవితల హింది అనువాద కవితా సంపత్తి “ఇతిహాసికే ఖండియలోయే”సు ఆవిష్కరించున్న హింది అకాడమి పూర్వాధ్యాయాలు అచార్య యార్థగడ్డ లక్ష్మిప్రసాద్.

చిత్రంలో ఆచార్య ఎం. వెంకట్రస్వర్ణ, అనువాదకర్త శాంతసుందరి, మురళీధరగౌడ్ డా॥ సివెన్సెన్సర్ట్

జనవరి 26న ‘రఘ్యాఖారతి’ అధ్యయనంలో జరిగిన ‘కోస్తాంత్ర కవిత్వంలో ప్రాంతీయ చైతన్యం’ పుస్తకావిష్కరణ. చిత్రంలో మందరపు శైయపతి, ఆల్పి నాగేశ్వరరావు, గుమ్మా సాంబశివరావు, చలపాక ప్రకాశ్.

“జాతీ” పుస్తకానికి ప్రకటించిన “దాక్ష్యోం కవిత యువ సాపీటీ పురపూర్వా”న్ని 10-02-13వ తేది కడపలో అందుకుంటున్న వేంపల్ని పరీష్. అవార్యుల ప్రధానోత్సవం తైఫమంగా జరిగింది. ప్రముఖ సంస్థల కవి రంగసాధీ ముఖ్య అతిథిగా వచ్చి అవార్యు ప్రధానోత్సవం చేసారు సంస్థ నిర్మాపకుడు అలవర్షి పిచ్చుయ్య చేదరి ఈ అవార్యుల ద్వారా యువతను ల్రోత్సవించడం అభినందనియమని వక్తులు పేర్కొన్నారు.

జనవరి 23. శ్రీగురూయగురు సభలో గురజాడ కలావేదిక నిర్మించిన నేతాలీ సుభావ్ చంద్రబాణి 117వ జయంతిలో గుంటూరు శివరామకృష్ణ రవించిన ‘ఉదయ కిరణాలు’ ఆవిష్కరణ సభలో తంగిరాల చుక్కపర్చి, ప్రా.బి. జయరాములు, ముఖ్య అతిథి బైసు దేవదాస్, ఆవిష్కర డా. పోతుకూచి సాంబశివరావు, రచయిత జి. రామకృష్ణ, అధ్యక్షులు సుధామ, గురజాడ విజయ్తీ, అప్పురావు.

FORM IV

(Rule 8)

UNDER PRESS AND REGISTRATION OF BOOKS ACT, 1867 STATEMENT ABOUT OWNERSHIP AND OTHER PARTICULARS ABOUT MONTHLY -SHAITYA PRASTHANAM

1. Place of Publication	: Hyderabad
2. Periodicity of its Publication	: Monthly
3. Printer's Name	: V. Krishnaiah
1 (a) Whether a citizen of India	: YES
(b) If a foreigner, the country of origin	: -
Address	: H.No. 1-1-298/4, Street No. 1, Ashoknagar, Hyderabad - 500 020
4. Publisher's Name	: V. Krishnaiah
1 (a) Whether a citizen of India	: YES
(b) If a foreigner, the country of origin	: -
Address	: H.No. 1-1-298/4, Street No. 1, Ashoknagar, Hyderabad - 500 020
5. Editor's Name	: TELAKAPALLI RAVI
Nationality	: INDIAN
1(a) Whether a citizen of India	: YES
(b) If a foreigner, the country of origin	: -
Address	: H.No. 1-1-298/4, Street No. 1, Ashoknagar, Hyderabad - 500 020
6. Name and addresses of owner	: V. Krishnaiah
1(a) Whether a citizen of India	: YES
(b) If a foreigner, the country of origin	: -
Address	: H.No. 1-1-298/4, Street No. 1, Ashoknagar, Hyderabad - 500 020

I, V. KRISHNAIAH, here by declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

Sd/

V. KRISHNAIAH

Publisher

Date: 28.02.2013

Printed, Published and owned by V. Krishnaiah 1-1-298/4, Street No-1, Ashoknagar, Hyderabad-20,

Printed at Prajashakti Daily Printing Press, 1-1-60/2, M.B. Bhavan, Musheerabad, Hyderabad,

Published at Shaitya Prasthanam 1-1-60/2, M.B. Bhavan, Musheerabad, Hyderabad-20. **Editor. T. Ravi**

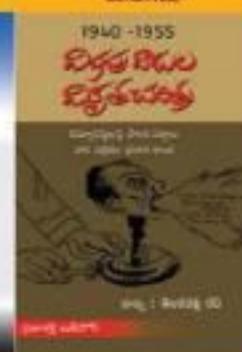
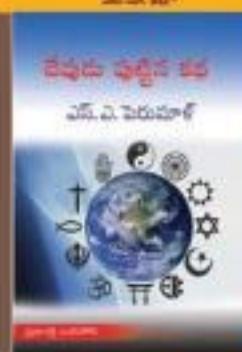
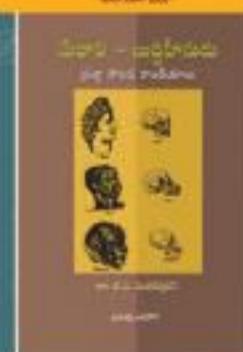
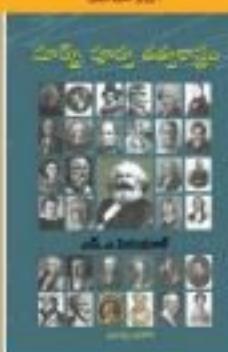
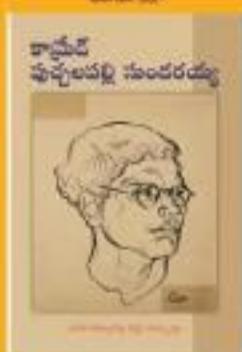
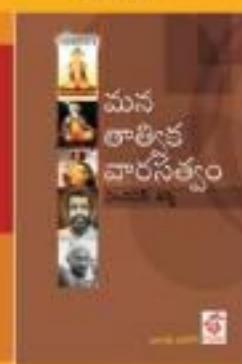
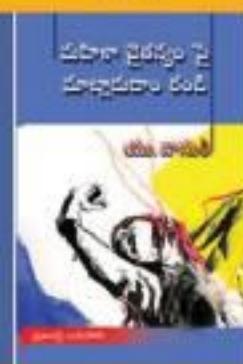
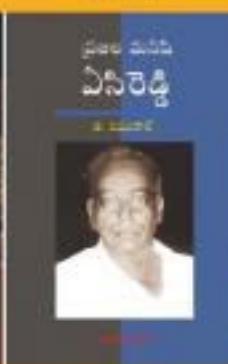
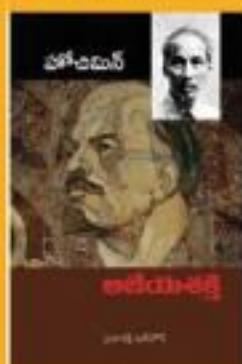
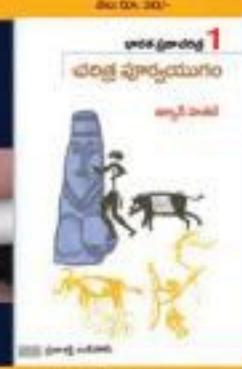
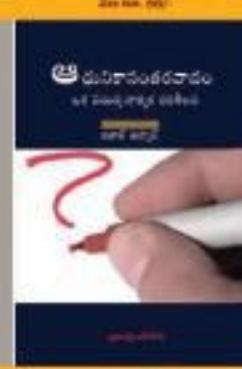
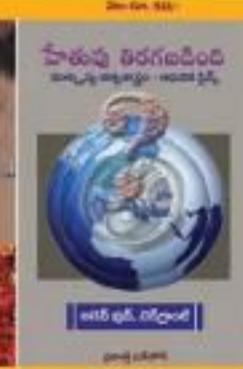
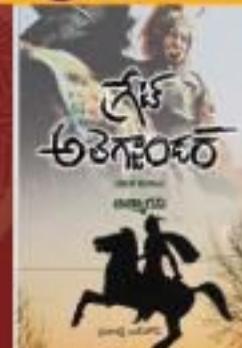
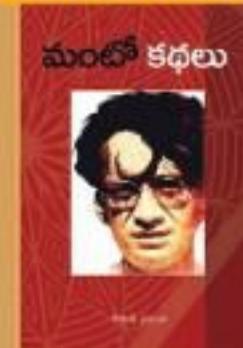
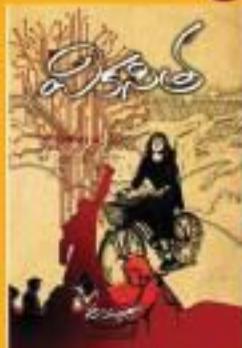
రాయప్రోలు సుబ్బారావు

13.03.1892 - 30.06.1984

భావ కవిత్వ అద్యాదు. ప్రఖీధ కవిత్వ మార్గదర్శి, కవితాంజలి,
జిడకుచ్చులు, రమ్యలీకం, అంద్రావజి, లవిత, కప్పకమల వగైరా
కావ్యాలు రాశారు.

ప్రజారక్తి బుక్స్ హాస్ తాజా ప్రచురణలు

ప్రతులనకు: ప్రజారక్తి బుక్స్ హాస్, ఫోన్: 040-27660013 27608107, ఫైస్: 04027635136

If Un delivered please return to : Prasthanam, C/o M.H.Bhavan, Plot No. 21/1, Azamabad
Near RTC Kalyanamandapem, Hyderabad - 500 020 (A.P), Ph: 040-27660013, Cell: 9490089059